

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYKRAJOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2017/418 z dnia 28 lutego 2017 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a rządem Wysp Cooka i Protokołu wykonawczego do tej umowy 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/419 z dnia 9 marca 2017 r. w sprawie zatwierdzenia substancji podstawowej *Urtica spp.*, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 4
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/420 z dnia 9 marca 2017 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu olejku tymiankowego, syntetycznego olejku z anyżu gwiazdkowego i proszku z kory mydłodziurki właściwego jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych, kurcząt odchowywanych na kury nioski oraz podrzędnych gatunków ptaków rzeźnych i odchowywanych na nioski (posiadacz zezwolenia Delacon Biotechnik GmbH) ⁽¹⁾ 7
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/421 z dnia 9 marca 2017 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 10
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/422 z dnia 9 marca 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 46

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/423 z dnia 9 marca 2017 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu i wyprodukowanych przez Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu Leader Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co. Ltd, Samyang Vietnam Co. Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd i Dongguan Texas Shoes Limited Co., wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 72

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/424 z dnia 9 marca 2017 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 105

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/425 z dnia 9 marca 2017 r. w sprawie minimalnej ceny sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku w szóstym częściowym zaproszeniu do składania ofert w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2080 107

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2017/426 z dnia 7 marca 2017 r. w sprawie mianowania członka i zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanych przez Królestwo Danii 108
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/427 z dnia 8 marca 2017 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2012/535/UE w odniesieniu do środków zapobiegających rozprzestrzenianiu się w Unii organizmu *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhner) Nickle et al. (węgorz sosnowiec) (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 1482) 109

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014) 116

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2017/418

z dnia 28 lutego 2017 r.

w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a rządem Wysp Cooka i Protokołu wykonawczego do tej umowy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43, w związku z art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) oraz jego art. 218 ust. 7,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia i rząd Wysp Cooka wynegocjowali Umowę o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów (zwaną dalej „Umową”) obowiązującą przez okres pięciu lat i odnawianą automatycznie oraz Protokół wykonawczy (zwany dalej „Protokołem”), przyznające statkom unijnym uprawnienia do połowów na wodach objętych zwierzchnictwem lub jurysdykcją Wysp Cooka w zakresie rybołówstwa.
- (2) Umowa oraz Protokół zostały podpisane zgodnie z decyzją Rady (UE) 2016/776 ⁽²⁾ i są tymczasowo stosowane od dnia 14 października 2016 r.
- (3) W Umowie ustanowiono Wspólny Komitet, który jest odpowiedzialny za monitorowanie jej funkcjonowania, interpretacji i stosowania. Ponadto Wspólny Komitet może zatwierdzać określone zmiany Protokołu. W celu ułatwienia zatwierdzenia tych zmian należy upoważnić Komisję, z zastrzeżeniem spełnienia szczególnych warunków, do zatwierdzania zmian w ramach procedury uproszczonej.
- (4) Należy zatem zatwierdzić Umowę i Protokół,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Umowę o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a rządem Wysp Cooka i Protokół wykonawczy do niej.

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 14 lutego 2017 r. (dotychczas nieopublikowana w *Dzienniku Urzędowym*).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2016/776 z dnia 29 kwietnia 2016 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Wyspami Cooka i Protokołu wykonawczego do tej umowy (Dz.U. L 131 z 20.5.2016, s. 1).

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Unii powiadomień przewidzianych w art. 17 Umowy oraz w art. 13 Protokołu ⁽¹⁾.

Artykuł 3

Z zastrzeżeniem postanowień i warunków zawartych w załączniku do niniejszej decyzji Komisja jest upoważniona do zatwierdzania w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu zmian do Protokołu.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lutego 2017 r.

W imieniu Rady
J. HERRERA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Data wejścia w życie niniejszej Umowy oraz Protokołu zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

ZAŁĄCZNIK

Zakres uprawnień i procedura ustalania stanowiska Unii na forum Wspólnego Komitetu

1. Komisja jest upoważniona do prowadzenia negocjacji z rządem Wysp Cooka oraz, w stosownych przypadkach i z zastrzeżeniem zgodności z pkt 3 niniejszego załącznika, do uzgadniania zmian Protokołu w odniesieniu do następujących kwestii:
 - a) przegląd poziomu uprawnień do połowów i w związku z tym odpowiedniej rekompensaty finansowej, zgodnie z art. 5 i art. 6 ust. 3 lit. a) Umowy oraz art. 5 i 6 Protokołu;
 - b) decyzja dotycząca warunków wsparcia sektorowego zgodnie z art. 6 ust. 3 lit. b) Umowy oraz art. 3 Protokołu;
 - c) warunki techniczne oraz sposoby prowadzenia przez statki unijne działalności połowowej zgodnie z art. 6 ust. 3 lit. c) Umowy oraz art. 4 i 6 Protokołu.
2. Na forum Wspólnego Komitetu powołanego na podstawie Umowy Unia:
 - a) działa zgodnie z celami, do których osiągnięcia dąży w ramach wspólnej polityki rybołówstwa;
 - b) działa zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 19 marca 2012 r. dotyczącymi komunikatu w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa;
 - c) wspiera stanowiska, które są spójne z odpowiednimi postanowieniami przyjmowanymi przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem oraz zgodne ze wspólnym zarządzaniem przez państwa nadbrzeżne.
3. W przypadku gdy przewiduje się, że na posiedzeniu Wspólnego Komitetu zostanie przyjęta decyzja w sprawie zmian do Protokołu, o których mowa w pkt 1, podejmuje się kroki konieczne do tego, aby stanowisko, które ma zostać wyrażone w imieniu Unii, uwzględniło najnowsze dane statystyczne, biologiczne i inne, przekazane Komisji.

W tym celu i w oparciu o te dane, służby Komisji z odpowiednim wyprzedzeniem przekazują Radzie lub jej organom przygotowawczym do rozpatrzenia i zatwierdzenia dokument zawierający szczegóły wniosku w sprawie stanowiska Unii.

W odniesieniu do kwestii, o których mowa w pkt 1 lit. a), zatwierdzenie planowanego stanowiska Unii przez Radę wymaga większości kwalifikowanej głosów. W pozostałych przypadkach stanowisko Unii określone w dokumencie przygotowawczym uznaje się za zatwierdzone, chyba że podczas posiedzenia organu przygotowawczego Rady lub w terminie dwudziestu dni od otrzymania dokumentu przygotowawczego – w zależności od tego, co nastąpi wcześniej – sprzeciwią się temu państwa członkowskie w liczbie stanowiącej mniejszość blokującą. W przypadku takiego sprzeciwu dana kwestia zostaje skierowana do Rady.

Jeżeli podczas kolejnych posiedzeń, w tym na miejscu, osiągnięcie porozumienia, tak aby stanowisko Unii uwzględniło nowe elementy, nie będzie możliwe, kwestię tę przekazuje się Radzie lub jej organom przygotowawczym.

4. Zachęca się Komisję do podejmowania, w odpowiednim czasie, wszelkich niezbędnych działań następczych wobec decyzji Wspólnego Komitetu, w tym, w stosownych przypadkach, publikacji odpowiedniej decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i przedłożenia wszelkich wniosków potrzebnych do wdrożenia tej decyzji.
-

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/419

z dnia 9 marca 2017 r.

w sprawie zatwierdzenia substancji podstawowej *Urtica* spp., zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 ust. 5 w związku z art. 13 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 23 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 Komisja otrzymała w dniu 18 sierpnia 2015 r. złożony przez Institut Technique de l'Agriculture Biologique (ITAB) wniosek o zatwierdzenie *Urtica* spp. jako substancji podstawowej. Do wniosku tego dołączono informacje wymagane przepisami art. 23 ust. 3 akapit drugi. Ponadto w dniu 5 stycznia 2016 r. Komisja otrzymała złożony przez Myosotis wniosek o zatwierdzenie pokrzywy jako substancji podstawowej. Biorąc pod uwagę fakt, że wniosek ten również dotyczy *Urtica* spp., ale z innym proponowanym zastosowaniem, Komisja połączyła ocenę obydwu wniosków.
- (2) Komisja zwróciła się do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwanego dalej „Urzędem”) o pomoc naukową. W dniu 28 lipca 2016 r. Urząd przedstawił Komisji sprawozdanie techniczne dotyczące przedmiotowej substancji ⁽²⁾. W dniu 7 grudnia 2016 r. Komisja przedstawiła Stałemu Komitetowi ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz sprawozdanie z przeglądu ⁽³⁾ oraz projekt niniejszego rozporządzenia i sfinalizowała te dokumenty, aby przedstawić je na posiedzeniu wspomnianego komitetu w dniu 24 stycznia 2017 r.
- (3) Z dokumentacji przedstawionej przez wnioskodawcę wynika, że *Urtica* spp. spełnia kryteria środka spożywczego zgodnie z definicją zawartą w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾. Ponadto substancja ta nie jest w głównej mierze wykorzystywana do celów ochrony roślin, ale mimo to jest ona użyteczna w zakresie ochrony roślin w postaci produktu składającego się z tej substancji i z wody. Z tego powodu należy ją uznać za substancję podstawową.
- (4) Jak wykazały badania, można oczekiwać, że *Urtica* spp. zasadniczo spełnia wymogi określone w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem zatwierdzić *Urtica* spp. jako substancję podstawową.
- (5) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy jednak uwzględnić pewne warunki dotyczące zatwierdzenia, które są wyszczególnione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, 2016. Wyniki konsultacji z państwami członkowskimi i EFSA w sprawie wniosków dotyczących substancji podstawowej *Urtica* spp. do wykorzystywania do celów ochrony roślin jako środka owadobójczego, środka roztoczebójczego i środka grzybobójczego. Dodatkowa publikacja EFSA 2016:EN-1075. 72 s.

⁽³⁾ <http://ec.europa.eu/food/plant/pesticides/eu-pesticides-database/public/?event=activesubstance.selection&language=EN>.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

- (6) Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 należy odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdzenie substancji podstawowej

Zatwierdza się substancję podstawową *Urtica* spp. określoną w załączniku I, z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 marca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
<i>Urtica</i> spp. Nr CAS 84012-40-8 (wyciąg z <i>Urtica dioica</i>) Nr CAS 90131-83-2 (wyciąg z <i>Urtica urens</i>)	<i>Urtica</i> spp.	Farmakopea Europejska	30 marca 2017 r.	<i>Urtica</i> spp. stosuje się zgodnie ze szczegółowymi warunkami zawartymi we wnioskach ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego <i>Urtica</i> spp. (SANTE/11809/2016), w szczególności z jego załącznikami I i II.

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji, specyfikacji i sposobu użycia substancji podstawowej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ZAŁĄCZNIK II

W części C załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 dodaje się pozycję w brzmieniu:

Numer	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ^(*)	Data zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„14	<i>Urtica</i> spp. Nr CAS 84012-40-8 (wyciąg z <i>Urtica dioica</i>) Nr CAS 90131-83-2 (wyciąg z <i>Urtica urens</i>)	<i>Urtica</i> spp.	Farmakopea Europejska	30 marca 2017 r.	<i>Urtica</i> spp. stosuje się zgodnie ze szczegółowymi warunkami zawartymi we wnioskach ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego <i>Urtica</i> spp. (SANTE/11809/2016), w szczególności z jego załącznikami I i II.”

^(*) Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji, specyfikacji i sposobu użycia substancji podstawowej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/420**z dnia 9 marca 2017 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu olejku tymiankowego, syntetycznego olejku z anyżu gwiazdkowego i proszku z kory mydłodziurzeu właściwego jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych, kurcząt odchowywanych na kury nioski oraz podrzędnych gatunków ptaków rzeźnych i odchowywanych na nioski (posiadacz zezwolenia Delacon Biotechnik GmbH)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu olejku tymiankowego, syntetycznego olejku z anyżu gwiazdkowego i proszku z kory mydłodziurzeu właściwego jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych, kurcząt odchowywanych na kury nioski oraz podrzędnych gatunków ptaków rzeźnych i odchowywanych na nioski. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie preparatu olejku tymiankowego, syntetycznego olejku z anyżu gwiazdkowego i proszku z kory mydłodziurzeu właściwego jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych, kurcząt odchowywanych na kury nioski oraz podrzędnych gatunków ptaków rzeźnych i odchowywanych na nioski, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”.
- (4) W opinii z dnia 4 grudnia 2015 r. ⁽²⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania preparat olejku tymiankowego, syntetycznego olejku z anyżu gwiazdkowego i proszku z kory mydłodziurzeu właściwego nie ma negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko. Urząd stwierdził również, że preparat może przyczynić się do poprawy wyników u kurcząt rzeźnych. Według Urzędu wniosek ten można rozszerzyć na kurczęta odchowywane na kury nioski i ekstrapolować na wszystkie podrzędne gatunki drobiu rzeźnego i odchowywanego na nioski. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (5) Ocena preparatu olejku tymiankowego, syntetycznego olejku z anyżu gwiazdkowego i proszku z kory mydłodziurzeu właściwego dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „inne dodatki zootechniczne”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dziennik EFSA 2016; 14(7):4351.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 marca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg dodatku/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			

Kategoria: dodatki zootechniczne. Grupa funkcjonalna: inne dodatki zootechniczne (poprawa parametrów wydajności)

4d15	Delacon Biotechnik GmbH	Olejek tymiankowy, syntetyczny olejek z anyżu gwiazdkowego i proszek z kory mydłodziurzy właściwego	<p><i>Skład dodatku</i></p> <p>Preparat mikrokapsułkowanych olejków eterycznych z tymianku (<i>Thymus vulgaris</i> L.)⁽¹⁾ i syntetycznego anyżu gwiazdkowego⁽²⁾: ≥ 74 mg/g.</p> <p>Proszek z kory mydłodziurzy właściwego (<i>Quillaja saponaria</i>) ≥ 200 mg/g</p> <p>Saponiny ≤ 23 mg/g</p> <p>Postać stała</p> <p><i>Charakterystyka substancji czynnych</i></p> <p>Olejek tymiankowy: tymol 2–4 mg/g</p> <p>Olejek z anyżu gwiazdkowego (wytwarzany w procesie syntezy chemicznej): (<i>trans</i> i <i>cis</i>)-anetol 40–50 mg/g</p> <p>Proszek z kory mydłodziurzy właściwego (<i>Quillaja saponaria</i>) ≥ 200 mg/g</p> <p><i>Metody analityczne</i>⁽³⁾</p> <p>Oznaczenie ilościowe tymolu w dodatku paszowym, premiksach i paszach: chromatografia gazowa ze spektrometrią mas (GC/MS).</p>	Kurczęta rzeźne Kurczęta odchowywane na kury nioski Podrzędne gatunki ptaków rzeźnych i odchowiwanych na nioski	—	150	150	<p>1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, długość okresu przechowywania oraz stabilność granulowania.</p> <p>2. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia wynikające z ich stosowania. Jeżeli takich zagrożeń nie można wyeliminować lub ograniczyć do minimum za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej, w tym ochrony dróg oddechowych.</p>	30 marca 2027 r.
------	-------------------------	---	---	---	---	-----	-----	--	------------------

⁽¹⁾ Zgodnie z definicją w Farmakopei Europejskiej Rady Europy (PhEur, 2005).

⁽²⁾ Mieszanina czystych związków naśladowujących profil naturalnego olejku eterycznego z anyżu gwiazdkowego (bez estragolu).

⁽³⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/421**z dnia 9 marca 2017 r.****nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 18,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) W następstwie dochodzenia antysubsydyjnego („pierwotne dochodzenie”) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1628/2004 ⁽²⁾, ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii („państwo, którego dotyczy postępowanie”), objętych obecnie kodami CN ex 8545 11 00 (kod TARIC 8545 11 00 10) i ex 8545 90 90 (kod TARIC 8545 90 90 10).
- (2) W następstwie dochodzenia antydumpingowego Rada, rozporządzeniem (WE) nr 1629/2004 ⁽³⁾, nałożyła również ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii.
- (3) W następstwie częściowego przeglądu okresowego z urzędu dotyczącego środków wyrównawczych Rada zmieniła, rozporządzeniem (WE) nr 1354/2008 ⁽⁴⁾, rozporządzenia (WE) nr 1628/2004 i (WE) nr 1629/2004.
- (4) W następstwie przeglądu wygaśnięcia środków wyrównawczych zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego Rada rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1185/2010 ⁽⁵⁾ przedłużyła okres obowiązywania środków wyrównawczych. W następstwie przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych Rada rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1186/2010 ⁽⁶⁾ przedłużyła okres obowiązywania środków antydumpingowych.
- (5) Środki wyrównawcze przyjęły formę stawki celnej *ad valorem* wynoszącej 6,3 % i 7,0 % nałożonej na przywóz towarów od konkretnie wskazanych eksporterów, ze stawką cła rezydualnego w wysokości 7,2 %.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (6) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu ⁽⁷⁾ środków wyrównawczych obowiązujących w odniesieniu do przywozu niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu zgodnie z art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1628/2004 z dnia 13 września 2004 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. L 295 z 18.9.2004, s. 4).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1629/2004 z dnia 13 września 2004 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. L 295 z 18.9.2004, s. 10).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1354/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1628/2004 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1629/2004 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 24).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1185/2010 z dnia 13 grudnia 2010 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 (Dz.U. L 332 z 16.12.2010, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1186/2010 z dnia 13 grudnia 2010 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 332 z 16.12.2010, s. 17).

⁽⁷⁾ Dz.U. C 82 z 10.3.2015, s. 4.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93). Rozporządzenie to zostało ujednolicone przez rozporządzenie podstawowe.

- (7) Wniosek został złożony przez przedsiębiorstwa SGL Carbon GmbH, TOKAI Erftcarbon GmbH oraz GrafTech Switzerland SA („wnioskodawcy”), reprezentujące ponad 25 % łącznej produkcji unijnej niektórych systemów elektrod grafitowych.
- (8) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania oraz kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego.

3. Wszczęcie postępowania

- (9) Po ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody, aby wszcząć przegląd wygaśnięcia, w dniu 15 grudnia 2015 r. w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) Komisja ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia (WE) nr 597/2009.

4. Równoległe dochodzenie

- (10) W zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 15 grudnia 2015 r. ⁽²⁾ Komisja ogłosiła również wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽³⁾ w odniesieniu do ostatecznych środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu do Unii niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii.

5. Zainteresowane strony

- (11) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja poinformowała w szczególności wnioskodawcę, pozostałych znanych producentów unijnych, zainteresowanych producentów eksportujących, importerów i użytkowników w Unii oraz indyjskie władze o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia i wezwała wymienione podmioty do współpracy.
- (12) Wszystkie zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

5.1. Kontrola wyrywkowa

- (13) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja oznajmiła, że może dokonać doboru próby zainteresowanych stron zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

a) Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (14) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja poinformowała, że dokonała wstępnego doboru próby producentów unijnych. Zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę na podstawie największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży, która może być należycie zbadana w dostępnym okresie, biorąc również pod uwagę położenie geograficzne. Próba składała się z czterech producentów unijnych. Z informacji uzyskanych podczas postępowania wynika, że objęci próbą producenci unijni reprezentują ponad 80 % całkowitej produkcji unijnej. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie wstępnie dobranej próby. W wyznaczonym terminie nie otrzymano żadnych uwag, w związku z czym próba została potwierdzona. Próba jest reprezentatywna dla przemysłu unijnego.

b) Kontrola wyrywkowa importerów

- (15) Aby podjąć decyzję, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, i ewentualnie dokonać odpowiedniego doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich niepowiązanych importerów o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.

⁽¹⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków wyrównawczych mających zastosowanie do przywozu niektórych rodzajów systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. C 415 z 15.12.2015, s. 25).

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu niektórych rodzajów systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. C 415 z 15.12.2015, s. 33).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).

- (16) Żaden z importerów nie zgłosił się i nie przekazał informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.

5.2. Kwestionariusze i wizyty weryfikacyjne

- (17) Komisja przesłała kwestionariusze rządowi Indii, wszystkim objętym próbą producentom unijnym, dwóm znanym indyjskim producentom/eksporterom i 53 użytkownikom, którzy zgłosili się po wszczęciu postępowania.
- (18) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od rządu Indii, czterech objętych próbą producentów unijnych, jednego indyjskiego producenta eksportującego i ośmiu użytkowników.
- (19) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację wszystkich informacji, które uznała za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i spowodowanej nim szkody oraz do określenia interesu Unii. Zgodnie z art. 26 rozporządzenia podstawowego wizyty weryfikacyjne przeprowadzono w siedzibach rządu Indii w Delhi i Bhopalu oraz w następujących przedsiębiorstwach:

a) producenci unijni:

- Graftech France SNC, Calais, Francja
- Graftech Iberica S.L., Navarra, Hiszpania
- SGL Carbon SA, Wiesbaden, Niemcy
- Tokai Erftcarbon GmbH, Grevenbroich, Niemcy;

b) producenci eksportujący w Indiach:

- HEG Limited, Bhopal („HEG”).

6. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (20) Dochodzenie dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania obejmowało okres od dnia 1 października 2014 r. do dnia 30 września 2015 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (21) Produktem objętym postępowaniem są elektrody grafitowe w rodzaju stosowanych w piecach elektrycznych, o gęstości pozornej wynoszącej 1,65 g/cm³ lub więcej oraz o oporności elektrycznej 6,0 μΩ.m lub mniejszej, a także złączki stosowane do takich elektrod, przywożone razem lub osobno i pochodzące z Indii („GES” lub „produkt objęty przeglądem”), obecnie objęte kodami CN ex 8545 11 00 (kod TARIC 8545 11 00 10) i ex 8545 90 90 (kod TARIC 8545 90 90 10).

2. Produkt podobny

- (22) W toku dochodzenia wykazano, że takie same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania mają następujące produkty:
- produkt objęty przeglądem,
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (23) Komisja stwierdziła, że wymienione produkty są zatem produktami podobnymi w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI SUBSYDIOWANIA**1. Wprowadzenie**

- (24) Zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy jest prawdopodobne, że wygaśnięcie obowiązujących środków doprowadziłoby do kontynuacji subsydiowania.
- (25) Na podstawie informacji zawartych we wniosku o wszczęcie przeglądu objęto dochodzeniem następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że są związane z przyznawaniem subsydiów:

Programy ogólnokrajowe

- a) Program „Duty Drawback” („DDS”);
- b) Program „Advance Authorisation” („AAS”);
- c) Program „Focus Market” („FMS”);
- d) Program „Merchandise Export from India” („MEIS”);
- e) Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”);
- f) Program „Export Credit” („ECS”);

Program regionalny

- g) Program „Electricity Duty Exemption” („EDES”).
- (26) Programy wskazane w lit. a)–e) powyżej opierają się na indyjskiej Ustawie o handlu zagranicznym (rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). Ustawa o handlu zagranicznym upoważnia rząd Indii do wydawania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Foreign Trade Policy” („Polityka handlu zagranicznego”), które Ministerstwo Handlu wydaje co pięć lat i regularnie uaktualnia. Dwa takie dokumenty mają zastosowanie do ODP przedmiotowego dochodzenia: Foreign Trade Policy 2009–2014 („FTP 09-14”) i Foreign Trade Policy 2015–2020 („FTP 15-20”). Ostatni wymieniony dokument wszedł w życie w kwietniu 2015 r. Ponadto rząd Indii przedstawił procedury regulujące FTP 09-14 i FTP 15-20, odpowiednio w „Podręczniku procedur, tom I, 2009–2014” (HOP I 04-09) i „Podręczniku procedur, tom I, 2015–2020” („HOP I 15-20”). Podręczniki procedur są regularnie aktualizowane.
- (27) Program ECS wymieniony w lit. f) opiera się na sekcjach 21 i 35 A indyjskiej Ustawy o regulacji bankowości z 1949 r., która zezwala Indyjskiemu Bankowi Rezerw (Reserve Bank of India, „RBI”) na kierowanie bankami komercyjnymi w dziedzinie kredytów eksportowych.
- (28) Programem wskazanym w lit. g) zarządzają władze stanu Madhya Pradesh.
- (29) DDS, w formie poprzedniego programu „Duty Entitlement Passbook Scheme” („DEPBS”) ⁽¹⁾, oraz EPCGS były już objęte środkami wyrównawczymi w ramach pierwotnego dochodzenia, natomiast programy AAS, FMS, MEIS, ECS i EDES nie były przedmiotem dochodzenia.
- (30) Jak wspomniano powyżej w motywie 18, współpracę podjął tylko jeden indyjski producent eksportujący. Ten producent eksportujący odpowiadał za ponad 95 % całkowitego przywozu GES z Indii do Unii oraz 50 % całkowitych szacowanych mocy produkcyjnych w Indiach. Moce produkcyjne w Indiach ustalono na podstawie zweryfikowanego kwestionariusza współpracującego producenta eksportującego i publicznie dostępnych sprawozdań finansowych niewspółpracującego producenta eksportującego. Poziom współpracy podjętej przez indyjskich producentów eksportujących uznano zatem za niski. Indyjskie władze zostały należycie poinformowane, że w związku z niskim stopniem współpracy ze strony indyjskich producentów eksportujących Komisja może zastosować art. 28 rozporządzenia podstawowego. Nie otrzymano żadnych uwag w tym względzie.

⁽¹⁾ Przejście od DEPB do DDS wyjaśniono m.in. w motywach 47–54 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 461/2013 z dnia 21 maja 2013 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 (Dz.U. L 137 z 23.5.2013, s. 1).

- (31) Po ujawnieniu informacji rząd Indii twierdził, że poziom współpracy nie można uznać za niski w związku z tym, że współpracujący producent reprezentował ponad 95 % wywozu GES z Indii do Unii w ODP i 50 % szacunkowych łącznych mocy produkcyjnych w Indiach. W tym względzie należy wyjaśnić, że w kontekście przeglądu wygaśnięcia Komisja ustaliła poziom współpracy na podstawie łącznych mocy produkcyjnych w Indiach, które uznano za bardziej odpowiedni punkt odniesienia niż wielkość wywozu GES z Indii do Unii podczas ODP. Ponieważ istnieje tylko dwóch równie dużych producentów w Indiach i tylko jeden z nich współpracował, uzasadnione jest, by zakwalifikować poziom współpracy jako niski z uwagi na fakt, że niewspółpracujące przedsiębiorstwo ma potencjalnie duży wpływ na ocenę prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania i ponownego wystąpienia szkody. W rzeczywistości, jak wyjaśniono w motywie 155, niewspółpracujący producent prawie zaprzestał wywozu do Unii z uwagi na poziom ceł i najprawdopodobniej wznowiłby wywóz w większych ilościach w przypadku wygaśnięcia środków. W konsekwencji, jako że każdy z dwóch znanych producentów reprezentuje 50 % szacowanej łącznej mocy produkcyjnej w Indiach, nie można wykluczyć, że ich odpowiednie udziały w łącznym indyjskim wywozie do Unii stałyby się bardziej wyważone, a tym samym całkowicie odmienne niż stosunek ok. 95/5 odnotowany w ODP. Argument ten został zatem odrzucony. W każdym razie Komisja zauważa, że argument ten nie jest odpowiedni w kontekście przeglądu wygaśnięcia, w przypadku którego celem jest określenie, czy istnieje kontynuacja subsydiowania. Na podstawie ustaleń dokonanych w odniesieniu do jednego producenta eksportującego Komisja może już stwierdzić, że ma miejsce kontynuacja subsydiowania. W związku z tym kwestia, czy poziom współpracy jest niski czy też wysoki jest całkowicie bez znaczenia.

2. Program „Duty Drawback” (DDS)

2.1. Podstawa prawna

- (32) Szczegółowy opis programu DDS zawarto w zasadach zwrotu ceł i podatku akcyzowego z 1995 r. zmienionych kolejnymi zawiadomieniami.

2.2. Kwalifikowalność

- (33) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.

2.3. Zastosowanie w praktyce

- (34) Kwalifikujący się eksporter może złożyć wniosek o wypłatę kwoty zwrotu, która jest obliczana jako procent od wartości dostarczonej na statek („FOB”) produktów wywiezionych w ramach tego programu. Stawki zwrotu cła zostały ustalone przez rząd Indii dla szeregu produktów, w tym dla produktu objętego przeglądem. Są one ustalane na podstawie średniej ilości lub wartości materiałów użytych jako nakłady podczas wytwarzania produktu oraz średniej kwoty ceł zapłaconych od tych nakładów. Stosuje się je niezależnie od tego, czy cła przywózowe zostały rzeczywiście zapłacone. W ODP stawka DDS wynosiła 3 % przy limicie 3,2 INR/kg do dnia 22 listopada 2014 r. oraz 2,4 % przy limicie 8 INR/kg po upływie tego okresu.
- (35) Aby korzystać z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonywać wywozu. Z chwilą wprowadzenia danych o przesyłce do serwera celnego (ICEGATE) następuje wskazanie, że wywóz odbywa się w ramach DDS i kwota DDS zostaje nieodwołalnie ustalona. Po przedłożeniu przez przedsiębiorstwo przewozowe informacji wywozowej (Export General Manifest – EGM) i porównaniu tego dokumentu z danymi w dokumencie przewozowym przez urząd celny zostają spełnione wszystkie warunki do udzielenia zgody na wypłatę kwoty zwrotu w drodze bezpośredniego przelewu na konto bankowe eksportera bądź też polecenia zapłaty.
- (36) Eksporter musi również przedstawić dowód na uzyskanie wpływów z wywozu w postaci zaświadczenia banku o uzyskaniu wpływów (Bank Realisation Certificate – BRC). Dokument ten można dostarczyć po wypłaceniu kwoty zwrotu, rząd Indii odzyska jednak wypłaconą kwotę, jeżeli eksporter nie przedstawi zaświadczenia banku o uzyskaniu wpływów w podanym terminie.
- (37) Kwotę zwrotu można wykorzystać w dowolnym celu.
- (38) Zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi w Indiach kwota zwrotu cła może być księgowana na zasadzie rachunkowości memoriałowej jako dochód na rachunkach bankowych podmiotu gospodarczego po wywiązaniu się z obowiązku wywozu.

- (39) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący nadal korzystał z DDS podczas ODP.

2.4. Wnioski dotyczące programu DDS

- (40) Jak odnotowano w pierwotnym dochodzeniu, w ramach DDS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Tak zwana kwota zwrotu cła stanowi wkład finansowy ze strony rządu Indii, ponieważ ma postać bezpośredniego przekazania przez rząd Indii środków finansowych. Nie ma ograniczeń co do sposobu wykorzystania tych funduszy. Ponadto kwota zwrotu cła zapewnia korzyści eksporterowi, gdyż poprawia jego płynność finansową.
- (41) Stawka zwrotu cła za wywóz jest określana przez rząd Indii w zależności od produktu. Niemniej jednak mimo iż subsydiom określa się jako zwrot cła, program nie posiada cech dopuszczalnego systemu zwrotu ceł czy systemu zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Płatności w gotówce na rzecz eksportera nie są związane z rzeczywistymi płatnościami ceł za przywóz surowców i nie stanowią kredytu celnego służącego wyrównaniu ceł przywozowych od przeszłych lub przyszłych przywozów surowców.
- (42) Podczas wizyty weryfikacyjnej rząd Indii i współpracujący producent eksportowy twierdzili, że istnieje odpowiedni związek między stawkami zwrotu ceł oraz cłami zapłaconymi za surowce. Jest tak, ponieważ przy ustalaniu stawek zwrotu ceł rząd Indii uwzględnia średnią ilość lub wartość nakładów użytych przy wytwarzaniu produktu oraz średnią kwotę ceł zapłaconych za te nakłady.
- (43) Komisja nie uważa jednak, że rzekome powiązanie między stawkami zwrotu ceł i cłem zapłaconym za surowce jest wystarczające, aby ten program spełniał wymagania ustanowione w załączniku I, w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz w załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. W szczególności kwoty kredytu nie oblicza się w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością nakładów. Ponadto nie istnieje żaden system ani procedura służące potwierdzeniu, które nakłady (włącznie z ich ilością i pochodzeniem) są zużywane w procesie produkcji wywożonego produktu lub czy miała miejsce nadmierna płatność ceł przywozowych w rozumieniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Rząd Indii nie przeprowadził ponadto dalszej oceny w oparciu o rzeczywiste nakłady i transakcje w celu stwierdzenia, czy miały miejsce nadpłaty. Argument ten został zatem odrzucony.
- (44) Co za tym idzie, płatność, która ma postać bezpośredniego przekazania przez rząd Indii środków finansowych w następstwie wywozu dokonywanego przez eksporterów, należy traktować jako dotację bezpośrednią od rządu Indii uwarunkowaną wynikami wywozu, i tym samym uważa się ją za szczególną i stanowiącą podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.

2.5. Obliczanie kwoty subsydium

- (45) Zgodnie z art. 3 pkt 2 i art. 5 rozporządzenia podstawowego wysokość kwot subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych obliczono w odniesieniu do świadczeń przyznanych odbiorcy, które zgodnie z ustaleniami występowały w ODP. W tym kontekście uznano, że przyznanie świadczeń odbiorcy dokonuje się w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu rząd Indii jest prawnie zobowiązany do wypłaty kwoty zwrotu, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko organy celne wystawią wywozowy dokument przewozowy określający, między innymi, kwotę zwrotu przyznaną w odniesieniu do danej transakcji wywozowej, rząd Indii nie może już decydować o przyznaniu subsydium. W świetle powyższego i mając na uwadze, że nie ma wiarygodnych dowodów wskazujących na odmienne okoliczności, za właściwe uznaje się dokonanie wyceny świadczeń w ramach DDS jako sumy kwot zwrotu przyznanych na transakcje wywozowe dokonane w ramach tego programu w ODP.
- (46) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego te kwoty subsydium zostały zestawione z łączną wartością obrotów z wywozu produktu objętego przeglądem w ODP jako właściwym mianownikiem, ponieważ subsydia uwarunkowane jest wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (47) W związku z powyższym stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla współpracującego producenta eksportującego wyniosła 2,02 %.

3. Program „Advance Authorisation” („AAS”)

3.1. Podstawa prawna

- (48) Szczegółowy opis programu zawarto w pkt 4.1.1–4.1.14 FTP 09-14 oraz w rozdziałach 4.1–4.30 HOP I 09-14, jak również w pkt 4.03–4.24 FTP 15-20 oraz rozdziałach 4.04–4.52 HOP I 15-20.

3.2. Kwalifikowalność

- (49) Program AAS składa się z sześciu podprogramów, które zostały opisane bardziej szczegółowo poniżej w motywie 50. Podprogramy te różnią się między innymi zakresem kwalifikowalności. Producenci eksportujący i eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z producentami pomocniczymi kwalifikują się do programu AAS w odniesieniu do wywozu fizycznego oraz do podprogramów AAS w ramach zapotrzebowań rocznych. Producenci eksportujący realizujący dostawy do eksportera końcowego kwalifikują się do udziału w programie AAS z tytułu dostaw pośrednich. Główni kontrahenci zaopatrujący kategorie „uznane za wywóz” wymienione w pkt 8.2 FTP 09-14, tacy jak dostawcy do jednostek zorientowanych na wywóz, kwalifikują się do udziału w podprogramie AAS dotyczącym kategorii „uznanych za wywóz”. Ponadto dostawcom pośrednim dla producentów eksportujących przysługują świadczenia na kategorie „uznane za wywóz” w ramach podprogramów „Advance Release Order” („ARO”) oraz krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej).

3.3. Zastosowanie w praktyce

- (50) Program AAS ma zastosowanie do:
- (i) wywozu fizycznego: jest to główny podprogram. Umożliwia on bezcłowy przywóz materiałów do produkcji określonego produktu przeznaczonego na wywóz. Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt przeznaczony na wywóz musi opuścić terytorium Indii. W zezwoleniu wyszczególniona jest ulga przywózowa i obowiązek wywozu wraz z rodzajem produktu przeznaczonego na wywóz;
 - (ii) zapotrzebowania rocznego: takie zezwolenie nie jest związane z konkretnym produktem przeznaczonym na wywóz, ale z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami pokrewnymi). Posiadacz zezwolenia może – do pewnego progu wartości ustalonego na podstawie jego wyników wywozu z poprzednich okresów – przywozić bezcłowo wszelkie materiały, jakie zostaną wykorzystane do produkcji wszelkich artykułów wchodzących w skład takiej grupy produktów. Może on zdecydować o wywozie otrzymanego produktu wchodzącego w skład określonej grupy produktów i powstałego przy użyciu takiego materiału zwolnionego z cła;
 - (iii) dostaw pośrednich: ten podprogram obejmuje przypadki, w których dwóch producentów zamierza wspólnie wytwarzać jeden produkt przeznaczony na wywóz, dzieląc między siebie proces produkcji. Producent eksportujący, który wytwarza produkt pośredni, może dokonywać bezcłowego przywozu materiałów do produkcji oraz uzyskać na ten cel wsparcie w ramach AAS przeznaczone na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje produkcję i jest zobowiązany do wywozu produktu końcowego;
 - (iv) kategorii „uznanych za wywóz”: ten podprogram umożliwia głównemu kontrahentowi bezcłowy przywóz nakładów, które są wymagane przy produkcji towarów sprzedawanych jako „uznane za wywóz” kategoriom klientów wymienionych w pkt 8.2 lit. b)–f), lit. g), i) oraz j) FTP 09-14. Według rządu Indii sprzedaż „uznana za wywóz” odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Szereg kategorii dostaw uznaje się za wywóz, pod warunkiem że towary zostały wyprodukowane w Indiach, np. dostawa towarów do jednostki zorientowanej na wywóz lub do przedsiębiorstwa znajdującego się w specjalnej strefie ekonomicznej („SSE”);
 - (v) programu „Advance Release Order”, („ARO”): posiadacz zezwolenia w ramach programu AAS zamierzający sprowadzać materiały do produkcji ze źródeł w swoim kraju zamiast przywozu bezpośredniego ma możliwość nabycia ich, korzystając z ARO. W takich przypadkach zezwolenia zaliczkowe poświadczą się jako ARO i przyznaje się je lokalnemu dostawcy przy dostawie wymienionych w nich towarów. Przyznanie ARO upoważnia lokalnego dostawcę do świadczeń z tytułu kategorii uznanych za wywóz zgodnie z pkt 8.3 FTP 09-14 (mianowicie AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, zwrotu za kategorie uznane za wywóz i zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego). W ramach mechanizmu ARO podatki i cła są zwracane dostawcy zamiast eksporterowi końcowemu w postaci zwrotu/refundacji ceł. Zwrot podatków/ceł można uzyskać zarówno w odniesieniu do materiałów do produkcji pozyskanych ze źródeł lokalnych, jak i tych pochodzących z przywozu;

- (vi) krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej): podprogram ten, podobnie jak ten wymieniony wyżej, obejmuje dostawy ze źródeł lokalnych na rzecz posiadacza zezwolenia zaliczkowego. Posiadacz zezwolenia zaliczkowego może zwrócić się do banku o otwarcie krajowej akredytywy na rzecz lokalnego dostawcy. W przypadku przywozu bezpośredniego zezwolenie zostanie zatwierdzone przez bank jedynie w odniesieniu do wartości i ilości towaru pochodzącego ze źródeł lokalnych, a nie z przywozu. Lokalny dostawca będzie uprawniony do świadczeń za kategorie uznane za wywóz zgodnie z pkt 8.3 FTP 09-14 (a mianowicie z AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, zwrotu za kategorie uznane za wywóz oraz zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego).
- (51) Ustalono, że współpracujący producent eksportujący otrzymał koncesje na mocy pierwszego podprogramu, a mianowicie programu AAS na wywóz fizyczny w ODP. W związku z tym nie ma potrzeby zastosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do pozostałych niewykorzystanych podprogramów.
- (52) W celu umożliwienia przeprowadzenia kontroli przez władze Indii posiadacz zezwolenia zaliczkowego jest prawnie zobowiązany do prowadzenia „zgodnej z prawdą i odpowiedniej dokumentacji dotyczącej zużycia i wykorzystania towarów przywożonych bezcłowo/pozyskiwanych w kraju” we wskazanym formacie (rozdziały 4.26, 4.30 i załącznik 23 do HOP I 09-14), czyli rejestru rzeczywistego zużycia. Rejestr ten musi podlegać weryfikacji przez zewnętrznego biegłego rewidenta/księgowego kosztów i prac, który wydaje zaświadczenie stwierdzające, że określone rejestry i odpowiednia ewidencja zostały zbadane, a informacje dostarczone zgodnie z załącznikiem 23 są prawdziwe i poprawne pod każdym względem.
- (53) W odniesieniu do podprogramu, z którego korzystało przedsiębiorstwo objęte postępowaniem w ODP, tj. wywozu fizycznego, zarówno ulga przywózowa, jak i obowiązek wywozu są ustalane przez rząd Indii pod względem wielkości i wartości oraz są udokumentowane w treści zezwolenia. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych w treści zezwolenia. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach programu AAS ustala rząd Indii na podstawie standardowych norm nakładów i wyników (Standard Input Output Norms, „SION”), obejmujących większość produktów, w tym produkt objęty przeglądem.
- (54) Przywożone materiały do produkcji nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia odpowiedniego produktu przeznaczonego na wywóz. Obowiązek wywozu musi być spełniony w określonych ramach czasowych od wydania zezwolenia (24 miesiące z możliwością dwukrotnego przedłużenia, każdorazowo o 6 miesięcy).
- (55) Jak wyjaśniono w motywie 26, w kwietniu 2015 r. w życie wszedł nowy dokument FTP. Co się tyczy zastosowania w praktyce, o którym mowa w motywach 50–54, jedyną zmianą wprowadzoną przez nowy dokument FTP jest skrócenie okresu objętego obowiązkiem wywozu z 24 miesięcy do 18 miesięcy. Należy ponadto zauważyć, że wszystkie zezwolenia, z jakich współpracujący producent eksportujący korzystał w ODP, w dalszym ciągu podlegały FTP 09-14, ponieważ zostały wydane przed kwietniem 2015 r.
- (56) W dochodzeniu ustalono, że określone przez władze Indii wymogi dotyczące kontroli nie były jeszcze przestrzegane ani nie zostały sprawdzone w praktyce.
- (57) Współpracujący producent eksportujący prowadził pewnego rodzaju rejestr produkcji i zużycia. Sprawdzenie, które materiały (włącznie z ich pochodzeniem) i w jakiej ilości zużyto do produkcji wywożonego produktu, nie było jednak możliwe. Zastosowany system uniemożliwiał zwłaszcza zidentyfikowanie jakiegokolwiek nadmiernego umorzenia i precyzyjne ustalenie jego wysokości.
- (58) Jeżeli chodzi o wymogi dotyczące kontroli, o których mowa w motywie 52, ustalono, że żadne z zezwoleń AAS wykorzystywanych przez przedsiębiorstwo nie znajdowało się na tym etapie cyklu życia, na którym wymagane byłoby przedłożenie organom załącznika 23. Jednocześnie stwierdzono jednak, że żadne rejestry prowadzone przez przedsiębiorstwa nie umożliwiłyby obliczenia nadmiernego umorzenia zgodnie z wymogiem przewidzianym w załączniku 23, przez co nie byłoby możliwe wydanie przez zewnętrznego biegłego rewidenta/księgowego kosztów i prac jakiegokolwiek zaświadczenia w przyszłości.
- (59) Co więcej, ustalono, że jedynie między 75 % a 85 % podstawowego surowca (kalcynowany koks naftowy, „CPC”) przywożonego bezcłowo w ramach AAS stało się fizycznie częścią GES, natomiast między 15 % a 25 % stało się częścią dwóch produktów ubocznych, tj. granulatu i miału. Stwierdzono ponadto, że przynajmniej część obu produktów ubocznych sprzedano na rynku krajowym i że nie istniał system umożliwiający pomiar rzeczywistych ilości przywiezionego bezcłowo CPC, które stały się częścią wywożonych lub sprzedawanych na rynku krajowym produktów ubocznych.
- (60) Podsumowując, uznaje się, że współpracujący eksporter nie był w stanie wykazać, iż odpowiednie postanowienia dokumentu FTP zostały spełnione.

3.4. Wnioski dotyczące programu AAS

- (61) Zwolnienie z ceł przywozowych stanowi subsyduium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, a mianowicie stanowi finansowy wkład rządu Indii, jako że zmniejsza wpływy z cła, które w przeciwnym wypadku byłoby należne, i przyznaje świadczenia eksporterowi objętemu dochodzeniem, gdyż poprawia jego płynność finansową.
- (62) Dodatkowo program „AAS – wywóz fizyczny” jest niewątpliwie prawnie uwarunkowany wynikami wywozu i w związku z tym uznaje się go za szczególny i stanowiący podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać świadczeń wynikających z tych programów.
- (63) Podprogramu zastosowanego w rozpatrywanym przypadku nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł czy system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on zasadom określonym w załączniku I lit. i), w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Rząd Indii nie zastosował skutecznie systemu weryfikacji ani procedury w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie materiały do produkcji zużyto do produkcji wywożonego produktu (pkt 4 załącznika II do rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu ceł za składniki zastępcze – część II pkt 2 załącznika III do rozporządzenia podstawowego). Uznaje się również, że same normy SION dotyczące produktu objętego przeglądem nie były wystarczająco precyzyjne i nie mogą same w sobie być uznane za system weryfikacji rzeczywistego zużycia, ponieważ struktura tych standardowych norm nie pozwala rządowi Indii zweryfikować z dostateczną dokładnością ilości nakładów zużytych w produkcji przeznaczonej na wywóz. Ponadto rząd Indii nie przeprowadził dalszego badania opartego na rzeczywiście wykorzystanych nakładach, mimo że badanie takie zwykle powinno się przeprowadzić w przypadku braku skutecznego systemu weryfikacji (pkt 5 załącznika II oraz część II pkt 3 załącznika III do rozporządzenia podstawowego).
- (64) Wymieniony podprogram stanowi zatem podstawę środków wyrównawczych.

3.5. Obliczanie kwoty subsyduium

- (65) Przy braku dopuszczalnych systemów zwrotu ceł czy systemów zwrotu ceł za składniki zastępcze świadczeniem stanowiącym podstawę środków wyrównawczych jest umorzenie należności celnych przywozowych, zwykle należnych przy przywozie materiałów do produkcji.
- (66) Mając na uwadze, że nie ma wiarygodnych dowodów wskazujących na odmienne okoliczności, kwotę subsyduium dla współpracującego producenta eksportującego obliczono na podstawie niepobranych należności celnych przywozowych (cło podstawowe i specjalne cło dodatkowe) za materiały przywożone w ramach podprogramu w ODP (licznik). Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego w przypadkach złożenia uzasadnionych roszczeń poniesione opłaty niezbędne do uzyskania subsyduium odjęto od kwoty subsyduium. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsyduium została zestawiona z obrotami z wywozu produktu objętego przeglądem w ODP jako właściwym mianownikiem, ponieważ subsyduium uwarunkowane jest wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych lub transportowanych ilości.
- (67) Stopa subsydiowania współpracującego producenta eksportującego ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 0,30 %.

4. Program „Focus Market” („FMS”)

4.1. Podstawa prawna

- (68) Szczegółowy opis programu FMS zawarto w pkt 3.14 FTP 09-14 oraz w pkt 3.8 HOP I 09-14.

4.2. Kwalifikowalność

- (69) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.

4.3. Zastosowanie w praktyce

- (70) W ramach tego programu wywóz wszystkich produktów, obejmujący wywóz GES, do państw wymienionych w tabelach 1 i 2 w załączniku 37(C) do dokumentu HOP I 09-14 kwalifikuje się do objęcia kredytem celnym odpowiadającym 3 % wartości FOB. Od dnia 1 kwietnia 2011 r. wywóz wszystkich produktów do państw wymienionych w tabeli 3 w załączniku 37(C) („Special Focus Markets”) może być objęty kredytem celnym odpowiadającym 4 % wartości FOB. Niektóre rodzaje działalności wywozowej są wyłączone z programu, np. wywóz towarów przywiezionych lub przeładowanych, uznanych za wywóz, wywóz usług oraz obrót z wywozu podmiotów działających w specjalnych strefach ekonomicznych/jednostkach eksportowych.
- (71) Kredyty celne w ramach programu FMS są zbywalne bez ograniczeń i ważne w okresie 24 miesięcy od daty wydania odpowiedniego zaświadczenia o uprawnieniach do kredytu. Mogą być one wykorzystane do uiszczenia należności celnych z tytułu późniejszego przywozu dowolnych materiałów do produkcji lub towarów, w tym dóbr kapitałowych.
- (72) Zaświadczenie o uprawnieniach do kredytu jest wydawane w porcie, z którego dokonany został wywóz, po dokonaniu wywozu lub wysyłki towarów. Jeśli skarżący dostarczy władzom kopie całej odpowiedniej dokumentacji wywozowej (np. zamówień na wywóz, faktur, dokumentów przewozowych, zaświadczeń banku o uzyskaniu wpływów), rząd Indii nie może już decydować o przyznaniu kredytu celnego.
- (73) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący uzyskał w ODP świadczenia w ramach FMS.

4.4. Wnioski dotyczące programu FMS

- (74) W ramach FPS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt celny w ramach FMS stanowi wkład finansowy rządu Indii, gdyż ostatecznie jest on wykorzystywany jako wyrównanie należności celnych przywozowych, tym samym zmniejszając wpływy rządu Indii z cła, które w przeciwnym przypadku byłoby należne. Ponadto kredyt celny w ramach FMS zapewnia świadczenia eksporterowi, gdyż poprawia jego płynność finansową.
- (75) Poza tym świadczenia w ramach programu FMS są prawnie uwarunkowane wynikami wywozu i tym samym uważa się je za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych, zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (76) Programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł czy system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w lit. i) załącznika I, w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego zużycia towarów przywożonych na zasadach bezcłowych w procesie produkcji, a kwoty przyznanego kredytu nie oblicza się w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich nakładów. Ponadto nie istnieje żaden system ani procedura służące potwierdzeniu, które nakłady (włącznie z ich ilością i pochodzeniem) są zużywane w procesie produkcji wywożonego produktu, i w konsekwencji czy miała miejsce nadmierna płatność ceł przywozowych w rozumieniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Eksporter kwalifikuje się do uzyskania świadczeń w ramach programu FMS niezależnie od tego, czy dokonuje przywozu jakichkolwiek materiałów do produkcji. Aby otrzymać świadczenia, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu towarów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych materiałów do produkcji pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywają wszystkie materiały do produkcji ze źródeł lokalnych i nie przywożą żadnych towarów, które można użyć jako takie nakłady, kwalifikują się do otrzymania świadczeń w ramach programu FMS. Ponadto eksporter może korzystać z kredytów celnych w ramach programu FMS w celu przywozu dóbr kapitałowych, choć dobra takie nie wchodzą w zakres dopuszczalnych systemów zwrotu ceł, jak wskazano w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie są one zużywane do wytworzenia wywożonych produktów. Komisja zauważa ponadto, że rząd Indii nie przeprowadził dalszej oceny w oparciu o rzeczywiste nakłady i transakcje w celu stwierdzenia, czy miały miejsce nadpłaty.

4.5. Obliczanie kwoty subsydium

- (77) Mając na uwadze, że nie ma wiarygodnych dowodów wskazujących na odmienne okoliczności, kwotę subsydium stanowiących podstawę środków wyrównawczych obliczono na podstawie świadczeń przyznanых odbiorcy, które zgodnie z ustaleniami występowały w ODP, zaksięgowanych przez wnioskodawców na zasadzie rachunkowości memoriałowej jako dochód na etapie transakcji wywozowej. Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium (licznik) została zestawiona z obrotami z wywozu produktu objętego

przełędem w ODP jako włściwym mianownikiem, poniewa subydiom uwarunkowane jest wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywozonych lub transportowanych ilooci.

- (78) W związku z powyższym stopa subydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla wspópracującego producenta eksportującego wyniosła 0,13 %.

Wycofanie i zastąpienie programu FMS

- (79) W następstwie wejcia w życie w dniu 1 kwietnia 2015 r. dokumentu FTP 15-20 program FMS, wraz z czterema innymi programami, włączono do programu „Merchandise Export Incentive” („MEIS”), opisanego w motywach 83–100. Jak wyjaśniono w dokumencie zatytułowanym „Highlights of the Foreign Trade Policy 2015–2020” (⁽¹⁾), opublikowanym przez Dyrekcję Generalną ds. Handlu Zagranicznego rządu Indii: „W przeszłości funkcjonowało 5 różnych programów (Focus Product, Market Linked Focus Product, Focus Market, Agri. Infrastructure Incentive Scrip, VKGUY) przyznawania świadczeń za wywóz towarów obejmujących różne zezwolenia celne, charakteryzujące się różnymi warunkami (odpowiednie dla danego sektora lub tylko dla rzeczywistego użytkownika) związanyimi z ich wykorzystaniem. Obecnie wszystkie te programy połączone w jeden, a mianowicie »Merchandise Export from India« [...]”.
- (80) W dochodzeniu ustalono, że wspópracujący producent eksportujący zakończył korzystanie z programu FMS i przystąpił do programu MEIS niezwłocznie po wycofaniu programu FMS.
- (81) W świetle motywów 79 i 80 Komisja uważa, że udzielanie subydiowania w ramach programu FMS nie zostało przerwane, a subydiowania jedynie połączone i opatrzone inną nazwą, natomiast świadczenia wynikające z tego programu były w dalszym ciągu przyznawane na mocy nowego programu. Na tej podstawie uznaje się, że program FMS stanowi podstawę środków wyrównawczych do chwili jego wycofania.

5. Program „Merchandise Export from India” (MEIS)

5.1. Podstawa prawna

- (82) Szczegółowy opis programu MEIS zawarto w rozdziale 3 FTP 15-20 oraz w rozdziale 3 HOP I 15-20.
- (83) Program MEIS wszedł w życie w dniu 1 kwietnia 2015 r., tj. w trakcie ODP. Przypomina się, że, jak wyjaśniono w motywach 79–81, MEIS jest kontynuacją programu FMS i 4 innych programów (Focus Product Scheme, Market Linked Focus Product Scheme, Agricultural Infrastructure Incentive Scrip oraz VKGUY).

5.2. Kwalifikowalność

- (84) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.

5.3. Zastosowanie w praktyce

- (85) Kwalifikujące się przedsiębiorstwa mogą uzyskać świadczenia w ramach programu MEIS, wywoząc określone produkty do określonych państw, należących do następujących kategorii: grupa A („rynkı tradycyjne”, w tym wszystkie państwa członkowskie Unii), grupa B („rynkı wschodzące i docelowe”) i grupa C („inne rynki”). Państwa zaklasyfikowane do poszczególnych grup oraz wykaz produktów ze wskazaniem stawki świadczeń określono odpowiednio w tabeli 1 i tabeli 2 w załączniku 3B do dokumentu FTP 15-20.

(⁽¹⁾) <http://dgft.gov.in/exim/2000/highlight2015.pdf>

- (86) Świadczenie przyjmuje postać kredytu celnego w wysokości odpowiadającej odsetkowi wartości FOB wywozu. W przypadku GES odsetek ten wynosił 2 % dla wywozu do państw z grupy B i 0 % dla wywozu do państw z grup A i C w ODP. Niektóre rodzaje wywozu są wyłączone z programu, na przykład wywóz towarów przywiezionych lub przeladowanych, uznanych za wywóz, wywóz usług oraz obrót z wywozu podmiotów działających w specjalnych strefach ekonomicznych/jednostkach eksportowych.
- (87) Kredyty celne w ramach programu MEIS są zbywalne bez ograniczeń i zachowują ważność przez okres 18 miesięcy od daty przyznania. Można je wykorzystać na: (i) zapłatę należności celnych z tytułu przywozu dowolnych materiałów do produkcji lub towarów, w tym dóbr kapitałowych; (ii) zapłatę akcyzy od zamówienia krajowego na materiały do produkcji lub towary, w tym dobra kapitałowe, oraz płatności; (iii) zapłatę podatku od usług w odniesieniu do zamówień na usługi.
- (88) Wniosek o przyznanie świadczeń w ramach programu MEIS należy wypełnić w internecie na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Handlu Zagranicznego. Do wniosku internetowego należy dołączyć odpowiednią dokumentację (dokumenty przewozowe, zaświadczenie banku o uzyskaniu wpływów i list załadunkowy). Właściwy organ lokalny („OL”) rządu Indii przyznaje kredyt celny po weryfikacji tych dokumentów. Jeśli eksporter dostarczy odpowiednią dokumentację, organ lokalny nie może już decydować o przyznaniu kredytów celnych.
- (89) Stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący uzyskał w ODP świadczenia w ramach programu MEIS.

5.4. Wnioski dotyczące programu MEIS

- (90) W ramach programu MEIS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt celny w ramach programu MEIS stanowi wkład finansowy rządu Indii, gdyż ostatecznie jest on wykorzystywany jako wyrównanie należności celnych przywózowych, tym samym zmniejszając wpływy rządu Indii z cła, które w przeciwnym przypadku byłoby należne. Ponadto kredyt celny w ramach programu MEIS zapewnia świadczenia eksporterowi, gdyż poprawia jego płynność finansową.
- (91) Poza tym świadczenia w ramach MEIS są prawnie uwarunkowane wynikami wywozu i tym samym uważa się je za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (92) Programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł czy system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w lit. i) załącznika I, w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego zużycia towarów przywożonych na zasadach bezcłowych w procesie produkcji, a kwoty przyznanego kredytu nie oblicza się w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich nakładów. Nie istnieje żaden system ani żadna procedura służące potwierdzeniu, które nakłady są zużywane w procesie produkcji wywożonego produktu lub czy miała miejsce nadmierna płatność należności celnych przywózowych w rozumieniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Eksporter kwalifikuje się do uzyskania świadczeń w ramach programu MEIS niezależnie od tego, czy dokonuje przywozu jakichkolwiek materiałów do produkcji. Aby otrzymać świadczenia, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu towarów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych materiałów do produkcji pochodził z przywozu. Stąd też do otrzymania świadczeń w ramach programu MEIS kwalifikują się nawet eksporterzy, którzy nabywają wszystkie materiały do produkcji ze źródeł lokalnych i nie przywożą żadnych towarów, które można użyć jako materiały do produkcji. Ponadto eksporter może korzystać z kredytów celnych w ramach programu MEIS w celu przywozu dóbr kapitałowych, choć dobra takie nie wchodzi w zakres dopuszczalnych systemów zwrotu ceł, jak wskazano w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie są one zużywane do wytworzenia wywożonych produktów. Rząd Indii nie przeprowadził ponadto dalszej oceny w oparciu o rzeczywiste nakłady i transakcje w celu stwierdzenia, czy miały miejsce nadpłaty.
- (93) Wywóz do Unii Europejskiej nie kwalifikował się bezpośrednio do programu MEIS w ODP, jako że państwa członkowskie UE należą do grupy A, która w tym okresie nie była objęta świadczeniami w ramach MEIS. Na tej podstawie rząd Indii twierdził, że nie należy uznawać programu MEIS za stanowiący podstawę środków wyrównawczych. Kredyty celne w ramach programu MEIS wynikające z wywozu GES do państw trzecich są jednak zbywalne bez ograniczeń i mogą być wykorzystane jako wyrównanie należności celnych przywózowych od materiałów do produkcji, które stały się częścią produktu objętego przeglądem, nawet jeśli jest on wywożony do Unii. Z tego względu uznano, że program MEIS zapewniał świadczenia w odniesieniu do wywozu GES w ujęciu ogólnym, w tym wywozu do Unii, i na tej podstawie argument ten został odrzucony.

- (94) Po ujawnieniu ustaleń rząd Indii powtórzył swój argument, wskazujący, że skoro jedynie wywóz do państw trzecich spoza UE był bezpośrednio kwalifikowalny do uzyskania świadczeń w ramach MEIS w ODP, program ten nie może być uznany za stanowiący podstawę środków wyrównawczych. Rząd Indii nie przedstawił jednak nowych argumentów, które mogłyby podważyć ustalenia zawarte w motywie 93, a w szczególności fakt, że kredyty celne uzyskane z wywozu GES do państw trzecich są zbywalne bez ograniczeń i mogą zostać wykorzystane na wyrównanie należności celnych przywózowych od materiałów do produkcji, które stały się częścią produktu objętego przeglądem, w przypadku gdy jest on wywożony do Unii. Argument ten został zatem odrzucony.

5.5. Obliczanie kwoty subsydium

- (95) Kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych obliczono na podstawie świadczeń przyznanych odbiorcy, które zgodnie z ustaleniami występowały w ODP, zaksięgowanych przez wnioskodawców na zasadzie rachunkowości memoriałowej jako dochód na etapie transakcji wywozowej.
- (96) Ustalono, że chociaż program MEIS i jego poprzednik, program FMS, obowiązywały jednocześnie przez sześć miesięcy (pierwsza połowa ODP w przypadku programu FMS i druga połowa ODP w przypadku programu MEIS), kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych przyznanych w ramach MEIS była trzykrotnie wyższa od kwoty, którą uzyskano w ramach programu FMS.
- (97) W ujawnieniu ustaleń Komisja zestawiała, zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego, tę kwotę subsydium (licznik) z obrotami z wywozu produktu objętego przeglądem w ODP jako właściwym mianownikiem, ponieważ subsydium uwarunkowane jest wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych lub transportowanych ilości.
- (98) Rząd Indii twierdził, że metoda obliczania opisana w motywie 97 stosowana przez Komisję spowodowała podwójne naliczenie świadczeń w ramach MEIS – raz w odniesieniu do wywozu do krajów kwalifikujących się bezpośrednio do MEIS i drugi raz w odniesieniu do globalnego wywozu (w tym wywozu do Unii). Z uwagi jednak na fakt, że metoda obliczania opisana w motywie 97 polega na podzieleniu świadczeń przyznanych w odniesieniu do całego wywozu wyłącznie przez obrót z wywozu (w tym wywozu do Unii) nie nastąpiło podwójne liczenie świadczeń. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (99) W każdym razie, w kontekście niniejszego przeglądu wygaśnięcia nie ma konieczności ustalenia dokładnej stopy subsydiowania w ramach MEIS, ponieważ istnieją wystarczające dowody kontynuacji subsydiowania w świetle ustaleń poczynionych w odniesieniu do pozostałych programów objętych dochodzeniem. W związku z tym konieczne jest jedynie ustalenie, że świadczenia przyznane w ramach FMS były w dalszym ciągu przyznawane w ramach MEIS, ponieważ MEIS jest kontynuacją programu FMS, jak ustalono w motywach 79–81. W tym celu Komisja ponownie obliczyła stopę subsydiowania według najbardziej ostrożnych założeń, stosując najwyższy dostępny mianownik, tj. łączny obrót z GES. Na tej podstawie stopa subsydiowania obliczona w odniesieniu do tego programu dotyczącego współpracującego producenta eksportującego wyniosła 0,31 %. Stopa ta stanowi dolną granicę stopy subsydiowania w ODP.
- (100) Należy zauważyć, że prognozuje się, iż stopa subsydiowania w ramach tego programu znacznie wzrośnie po ODP, ponieważ na mocy zawiadomienia publicznego nr 44/2015-2020 z dnia 29 października 2015 r. rząd Indii objął świadczeniami w wysokości 2 % również grupy A i C, tym samym rozszerzając zasięg programu MEIS na rynki wszystkich krajów, zwłaszcza państw członkowskich UE. Ta zmiana doprowadzi do zwiększenia poziomu subsydiowania w porównaniu z poziomem, jaki odnotowano w ODP. Z uwagi na to, że o przyznanie świadczeń w ramach programu MEIS można co do zasady wnioskować w odniesieniu do każdego wywozu, oczekuje się, że stopa subsydiowania w przypadku tego programu znacznie wzrośnie i osiągnie poziom 2 %.

6. Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”)

6.1. Podstawa prawna

- (101) Szczegółowy opis programu zawarto w rozdziale 5 dokumentu FTP 09-14 i dokumentu FTP 15-20 oraz w rozdziale 5 HOP I 09-14 i HOP I 15-20.

6.2. Kwalifikowalność

- (102) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksportujący oraz eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z producentami pomocniczymi i dostawcami usług.

6.3. Zastosowanie w praktyce

- (103) Pod warunkiem spełnienia obowiązku wywozu przedsiębiorstwo może dokonywać przywozu dóbr kapitałowych według obniżonej stawki celnej. Obowiązek wywozu jest zobowiązaniem do wywozu towarów o minimalnej wartości odpowiadającej, w zależności od wybranego podprogramu, sześć- lub ośmiokrotności kwoty zaoszczędzonego cła. W tym celu rząd Indii wystawia zezwolenie w ramach programu EPCGS po otrzymaniu stosownego wniosku i uiszczeniu opłaty. W programie przewidziano obniżoną stawkę celną przywózową wynoszącą 3 %, która ma zastosowanie do wszystkich dóbr kapitałowych przywożonych w ramach tego programu. Aby obowiązek wywozu został spełniony, przywożone dobra kapitałowe muszą zostać wykorzystane do wyprodukowania w danym okresie określonej ilości towarów przeznaczonych na wywóz. W ramach programu EPCGS dobra kapitałowe można również przywozić ze stawką celną wynoszącą 0 %, ale okres na wypełnienie obowiązku wywozu jest w tym przypadku krótszy.
- (104) Posiadacze zezwolenia w ramach programu EPCGS mogą również zaopatrywać się w dobra kapitałowe lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr kapitałowych może sam skorzystać z bezcłowego przywozu komponentów potrzebnych do produkcji takich dóbr kapitałowych. Lokalny producent może również wystąpić o wypłatę świadczeń za kategorie uznane za wywóz w odniesieniu do dostarczenia dóbr kapitałowych posiadaczowi zezwolenia w ramach programu EPCGS.
- (105) Podobnie jak w dochodzeniu pierwotnym stwierdzono, że współpracujący producent eksportujący nadal otrzymywał świadczenia w ramach EPCGS podczas ODP.

6.4. Wnioski dotyczące programu EPCGS

- (106) W ramach programu EPCGS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Redukcja ceł stanowi finansowy wkład rządu Indii, jako że ulga ta zmniejsza wpływ rządu Indii z cła, które w innym przypadku byłoby należne. Dodatkowo obniżenie cła przynosi korzyść eksporterowi, gdyż w ten sposób zaoszczędzona na przywozie kwota poprawia płynność przedsiębiorstwa.
- (107) Ponadto prawo do skorzystania z programu EPCGS jest uwarunkowane wynikami wywozu, gdyż nie można uzyskać takich zezwoleń bez podjęcia przez przedsiębiorstwo zobowiązania do wywozu. Program ten uznaje się zatem za szczególnie i stanowiący podstawę środków wyrównawczych w myśl art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (108) Programu EPCGS nie można zatem uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł czy system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra kapitałowe nie wchodzi w zakres takich dopuszczalnych systemów, jak określono w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one zużyte do wytworzenia wywożonych produktów.

6.5. Obliczanie kwoty subsydium

- (109) Kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych obliczono, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconych należności celnych od przywiezionych dóbr kapitałowych, rozłożonych na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji dla takiej kategorii dóbr inwestycyjnych w branży objętej postępowaniem. Tak obliczoną kwotę, którą można przyporządkować do ODP, dostosowano poprzez dodanie odsetek z tego okresu w celu odzwierciedlenia pełnej wartości pieniądza w czasie. Uznano, że komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach w ODP była właściwa do tego celu.
- (110) Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium została zestawiona z odpowiednią kwotą obrotów z wywozu uzyskanych w ODP jako właściwym mianownikiem, ponieważ subsydia uwarunkowane jest wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.

- (111) W związku z powyższym stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla współpracującego producenta eksportującego wyniosła 0,27 %.
- (112) Po ujawnieniu informacji współpracujący producent eksportujący twierdził, że w celu obliczenia stopy subsydiowania w ramach tego programu kwotę subsydium należało zestawzić z łącznymi obrotami przedsiębiorstwa, w tym zarówno wywozem, jak i sprzedażą krajową, a nie tylko z obrotami z wywozu. Uzasadnił on swoje twierdzenie faktem, że urzędnicy korzystające z subsydiowania w ramach EPCGS mogą również zostać użyte do wytwarzania produktów sprzedawanych na rynku krajowym oraz odniósł się do art. F lit. b) pkt 2 wytycznych w sprawie obliczania kwoty subsydium w ramach dochodzeń w sprawie ceł wyrównawczych ⁽¹⁾ (zwanymi dalej „wytycznymi”), który zawiera instrukcje dotyczące obliczania stopy subsydiowania dla subsydiów niebędących subsydiami wywozowymi. Niemniej jednak możliwość wytwarzania GES sprzedawanych na rynku krajowym przy użyciu urządzeń przywożonych w ramach EPCGS nie kwestionuje zakwalifikowania tego programu jako subsydium wywozowe, ponieważ, jak wyjaśniono w motywach 103 i 107, to subsydium jest prawnie uwarunkowane wynikami wywozu. W związku z tym art. F lit. b) pkt 2 wytycznych, który dotyczy subsydiów niebędących subsydiami wywozowymi, nie miał zastosowania do obliczania EPCGS i argument ten został odrzucony. Ponadto należy przypomnieć, że metoda obliczania stosowana wobec EPCGS w obecnym postępowaniu jest taka sama jak metoda stosowana w innych postępowaniach dotyczących GES pochodzących z Indii, tj. dochodzeniu pierwotnym (zob. motyw 57 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1008/2004 ⁽²⁾), częściowym przeglądzie okresowym (zob. motyw 54 rozporządzenia (WE) nr 1354/2008) i w pierwszym przeglądzie wygaśnięcia (zob. motyw 47 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1185/2010).

7. Program „Export Credit” („ECS”)

- (113) Wnioskodawcy podnieśli, że w ramach programu ECS Indyjski Bank Rezerw („RBI”) narzucał maksymalny pułap stóp procentowych stosowanych do kredytów celnych udzielanych przez banki. Ten pułap został rzekomo ustalony jako referencyjna stopa dyskontowa banku minus 2,5 %.
- (114) Ustalono jednak, że maksymalny pułap stóp procentowych narzucony bankom w przypadku kredytów eksportowych w INR został wycofany z dniem 1 lipca 2010 r. w drodze Okólnika głównego DBOD RBI nr DIR (Exp.) BC 06/04.02.002/2010-11, natomiast maksymalny pułap stóp procentowych narzucony bankom w odniesieniu do kredytów eksportowych w walutach obcych został wycofany z dniem 5 maja 2012 r. w drodze Okólnika głównego DBOD nr DIR(Exp.) BC 04/04.02.002/2011-2012, z wyjątkiem określonej niewielkiej liczby sektorów przemysłu. GES nie ujęto w wykazie wyjątków i z tego względu zgodnie z obowiązującą podstawą prawną program ECS nie był dostępny dla producentów GES w ODP.
- (115) W dochodzeniu potwierdzono, że rzeczywiste stawki, z jakich współpracujący producent eksportujący korzystał w odniesieniu do swoich kredytów, były równe stawkom podstawowym odnośnych banków przyznających te kredyty lub tylko nieznacznie od nich odbiegały. Jako że nic nie wskazywało również, że RBI ustalał stawkę podstawową banków, stwierdzono, że banki ustaliły oprocentowanie kredytów eksportowych według swojego uznania.
- (116) Należy zauważyć, że wkrótce po zakończeniu ODP RBI ogłosił w Okólniku głównym DBR.Dir.BC.No.62/04.02.001/2015-16 z dnia 4 grudnia 2015 r. wprowadzenie nowego programu, a mianowicie „Interest Equalisation Scheme on Pre and Post Shipment Rupee Export Credit”. Program ten jest dostępny w przypadku wywozu szerokiej gamy produktów, w tym GES, niezależnie od wielkości producenta eksportującego, oraz do wywozu realizowanego przez małe i średnie przedsiębiorstwa. Na tej podstawie nie można wykluczyć, że współpracujący producent eksportujący zaczął korzystać z tego programu lub że skorzysta z niego w przyszłości. Uzyskane świadczenia, jeżeli takie będą, otrzyma jednak po zakończeniu ODP.
- (117) W związku z powyższym w ramach niniejszego przeglądu wygaśnięcia Komisja nie uważa za konieczne dokonać ustaleń w odniesieniu do tego programu.

8. Program „Electricity Duty Exemption” („EDES”)

- (118) W ramach swojej polityki wspomagania przemysłu z 2004 r. stan Madhya Pradesh udziela zwolnienia z podatków od energii elektrycznej przedsiębiorstwom przemysłowym, które inwestują w wytwarzanie energii elektrycznej na własne potrzeby.

⁽¹⁾ Dz.U. C 394 z 17.12.1998, s. 6.

⁽²⁾ Rozporządzenia Komisji (WE) nr 1008/2004 z dnia 19 maja 2004 r. nakładającego tymczasowe cło antysubsydijne przy imporcie systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. L 183 z 20.5.2004, s. 35).

8.1. Podstawa prawna

- (119) Opis programu zwolnień z podatków od energii elektrycznej rządu stanu Madhya Pradesh zawarto w ustawie o podatku za energię elektryczną z 1949 r., część 3-B.

8.2. Kwalifikowalność

- (120) Do skorzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent, który zainwestuje pewną część kapitału w budowę elektrowni w stanie Madhya Pradesh.

8.3. Zastosowanie w praktyce

- (121) Zgodnie z zawiadomieniem rządu stanu Madhya Pradesh nr 5691-XIII-2004 z dnia 29 września 2004 r. przedsiębiorstwa lub osoby fizyczne inwestujące w nowe elektrownie na potrzeby własnych o całkowitej mocy przekraczającej 10 kW mogą się ubiegać o poświadczenie zwolnienia z podatków od energii elektrycznej wystawiane przez odpowiedni urząd energetyczny stanu Madhya Pradesh. Zwolnienie przysługuje jedynie w przypadku energii elektrycznej wytwarzanej na potrzeby własne, i to wyłącznie w przypadkach, gdy nowa elektrownia na potrzeby własnych nie zastępuje elektrowni używanej uprzednio. Zwolnienie takie przyznaje się na pięć lat.
- (122) Na mocy zawiadomienia nr 3023/F-4/3/13/03 z dnia 5 kwietnia 2005 r. rząd stanu Madhya Pradesh zastosował zwolnienie w odniesieniu do pierwszej elektrowni wybudowanej przez współpracującego producenta eksportującego („elektrownia o mocy 30 MW”), które to zwolnienie obejmowało okres 10 lat i zaczęło obowiązywać z dniem 6 kwietnia 2005 r. Należy zauważyć, że zawiadomienie to miało zastosowanie wyłącznie do współpracującego producenta eksportującego i z tego względu stanowiło odstępstwo od ogólnego okresu zwolnienia obejmującego 5 lat, o którym mowa w zawiadomieniu nr 5691-XIII-2004. Z powyższego wynika, że ta zachęta nie jest konsekwentnie przyznawana zgodnie z kryteriami wyraźnie określonymi w przepisach ustawowych lub wykonawczych.
- (123) Na mocy zawiadomienia nr 4328-XIII-2006 z dnia 21 lipca 2006 r. rząd stanu Madhya Pradesh wprowadził odmienne okresy zwolnienia, wynoszące 5, 7 i 10 lat, stosowane w zależności od wartości inwestycyjnej elektrowni objętej subsydiowaniem.
- (124) Z pisma rządu stanu Madhya Pradesh z dnia 4 lutego 2015 r. wynika, że w odniesieniu do drugiej elektrowni współpracującego producenta eksportującego („elektrownia o mocy 33 MW”) przyznano siedmioletni okres zwolnienia, obowiązujący od 10 czerwca 2009 r. do 9 czerwca 2016 r.

8.4. Wnioski w sprawie programu EDES

- (125) Kwotę subsydium obliczono, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconej opłaty za energię elektryczną zakupioną w ODP (licznik) oraz całkowitego obrotu przedsiębiorstwa ze sprzedaży (mianownik), gdyż zastosowanie programu EDES nie jest uwarunkowane wynikami wywozu, podobnie jak zużycie energii elektrycznej nie było ograniczone do wytwarzania produktu objętego przeglądem.
- (126) W związku z powyższym stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla współpracującego producenta eksportującego wyniosła około 2 %.
- (127) Niemniej jednak w kwietniu 2015 r. (tj. w ODP) elektrownia o mocy 30 MW obsługiwana przez współpracującego producenta eksportującego przestała się kwalifikować do objęcia programem EDES zgodnie z zawiadomieniem nr 3023/F-4/3/13/03, o którym mowa w motywie 122. W dochodzeniu potwierdzono, że po upływie tej daty współpracujący producent eksportujący nie skorzystał ze zwolnienia z cła w odniesieniu do tej elektrowni.
- (128) Co się tyczy elektrowni o mocy 33 MW, okres kwalifikowalności upływał w czerwcu 2016 r., jak wyjaśniono w motywie 124. Jako że wizytę weryfikacyjną przeprowadzono również w czerwcu 2016 r., nie było możliwe stwierdzenie na miejscu, czy po tej dacie rzeczywiście zaprzestano przekazywania świadczeń. Niemniej jednak jako że można było zweryfikować wygaśnięcie świadczeń w odniesieniu do elektrowni o mocy 30 MW, nie ma rzeczywistych podstaw do zakwestionowania terminowego wygaśnięcia świadczeń również w przypadku elektrowni o mocy 33 MW.
- (129) W związku z zakończeniem przyznawania świadczeń w ramach tego programu Komisja uznała, że producent eksportujący zaprzestał korzystania z tego programu. W każdym razie, w ramach niniejszego przeglądu wygaśnięcia Komisja nie uważa za konieczne dokonać ustaleń w odniesieniu do tego programu, ponieważ, jak stwierdzono wcześniej, istnieją wystarczające dowody umożliwiające stwierdzenie kontynuacji subsydiowania na podstawie programów, w odniesieniu do których Komisja dokonuje ustaleń.

9. Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych

- (130) Kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, wyrażone *ad valorem*, dla współpracującego producenta eksportującego przedstawiały się następująco:

Tabela 1

PROGRAMY	DDS	AAS	FMS	MEIS	EPCGS	Ogółem
HEG Limited (%)	2,02	0,30	0,13	0,31	0,27	3,03

- (131) Całkowita kwota subsydiów przekracza próg *de minimis* wskazany w art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (132) Z informacji przekazanych przez rząd Indii wynika, że niewspółpracujący producent eksportujący, przedsiębiorstwo Graphite India Limited („GIL”), nie skorzystał z żadnego z pięciu programów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, w ramach których zgodnie z ustaleniami świadczenia uzyskiwało przedsiębiorstwo HEG, co uzasadniono następującymi twierdzeniami:
- w ODP nie przyznano kredytu celnego w odniesieniu do wywozu do Unii;
 - program FMS został zakończony w ODP i nie będzie zapewniał producentom eksportującym świadczeń w przyszłości;
 - co się tyczy GES, program MEIS nie był dostępny w przypadku wywozu do Unii realizowanego w ODP;
 - przedsiębiorstwu GIL nie udzielono w ODP żadnych zezwoleń w ramach AAS ani EPCGS.
- (133) Twierdzenia te należy jednak odrzucić z poniższych powodów:
- Nawet jeśli przedsiębiorstwo GIL nie otrzymało kredytów celnych w ramach programu DDS w odniesieniu do realizowanego przez nie wywozu do Unii, w dalszym ciągu nie uzasadniałoby to stwierdzenia, że nie otrzymywało świadczeń w ramach tego programu. Stopa subsydiowania w ramach DDS obliczana jest na podstawie całkowitego wywozu realizowanego przez przedsiębiorstwo, co obejmuje również wywóz do innych państw trzecich.
 - W drodze dochodzenia potwierdzono wprawdzie, że program FMS został zakończony w ODP, ustalono jednak także, jak opisano w motywach 79–81, że świadczenia, jakie były przekazywane w ramach tego programu zanim został on wycofany, były nadal przekazywane w ramach nowego programu MEIS, który wszedł w życie niezwłocznie po zakończeniu programu FMS.
 - Jak wyjaśniono w motywie 93, sam fakt, że wywóz do Unii nie kwalifikuje się bezpośrednio do uzyskania kredytów celnych w ramach programu MEIS, nie uzasadnia stwierdzenia, że producent eksportujący nie uzyskuje świadczeń w ramach programu MEIS w odniesieniu do swojej działalności wywozowej lub produkcyjnej w ujęciu ogólnym. Kredyty celne w ramach MEIS uzyskane na podstawie wywozu GES do państw trzecich są zbywalne bez ograniczeń i mogą zostać wykorzystane na wyrównanie należności celnych przywozowych od materiałów do produkcji, które stały się częścią produktu objętego przeglądem, nawet jeśli jest on wywożony do Unii. Z tego względu uznaje się, że te kredyty celne wiążą się z przekazaniem świadczeń w odniesieniu do wywozu GES oraz produkcji GIL w ujęciu ogólnym, włącznie z wywozem do Unii.
 - Nawet jeśli przedsiębiorstwo GIL nie uzyskało zezwoleń w ramach AAS lub EPCGS w ODP, nie uzasadnia to stwierdzenia, że przedsiębiorstwo to nie uzyskiwało świadczeń w ramach tych programów. Przedsiębiorstwo GIL mogło skorzystać z odpowiednich programów, posługując się zezwoleniami udzielonymi przed ODP. W tym kontekście warto zauważyć, że chociaż współpracujący producent eksportujący nie uzyskał w ODP żadnego nowego zezwolenia w ramach AAS ani EPCGS, uznano, że uzyskiwał świadczenia w ramach obu programów, korzystając z zezwoleń udzielonych przed ODP.
- (134) Z wniosku o dokonanie przeglądu wynika, że przedsiębiorstwo GIL uzyskało świadczenia w ramach tych samych programów stanowiących podstawę środków wyrównawczych co współpracujący producent eksportujący. Żadne dostępne informacje nie wskazują, że miałyby być inaczej. W istocie w toku obecnego dochodzenia wykazano, że te dwa programy, z których korzystał GIL i które zostały objęte środkami wyrównawczymi w ramach pierwotnego dochodzenia (DDS i EPCGS), nadal funkcjonują i przynoszą korzyści współpracującemu eksporterowi. Na podstawie tych dostępnych faktów oraz zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego stwierdzono, że w ODP subsydiowanie na poziomie krajowym było w dalszym ciągu prowadzone.

10. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania

- (135) Ustalono, że współpracujący producent eksportujący w ODP nadal korzystał z subsydiowania stanowiącego podstawę środków wyrównawczych, przyznanego przez władze indyjskie. W motywie 134 ustalono, że subsydiowanie kontynuowano również na szczeblu krajowym.
- (136) Programy subsydiowania stanowiące podstawę środków wyrównawczych są źródłem przyznawanych okresowo świadczeń i nic nie wskazuje na to (poza programem FMS, który został natychmiast zastąpiony programem MEIS), aby te programy miały w najbliższej przyszłości zostać stopniowo zniesione lub aby współpracujący producent eksportujący miał przestać otrzymywać świadczenia w ramach tych programów. Wręcz przeciwnie, wspomniane programy zostały w ODP odnowione w ramach polityki Foreign Trade Policy 2015–2020, która będzie obowiązywać do marca 2020 r. Należy ponadto przypomnieć, że po zakończeniu ODP (i) stopa subsydiowania w ramach programu MEIS zwiększyła się, jak określono w motywach 96 i 100 oraz (ii) ponownie aktywowano subsydiowanie programu kredytów eksportowych, co ustalono w motywie 116. Ponadto każdy eksporter jest uprawniony do korzystania z kilku programów subsydiowania.
- (137) Zbadano również, czy w przypadku zniesienia środków wywóz do Unii byłby dokonywany w znacznych ilościach. W tym celu przeanalizowano następujące czynniki: moce produkcyjne oraz wolne moce w Indiach, wywóz z Indii do innych państw trzecich oraz atrakcyjność rynku unijnego.
- (138) Jak wspomniano w motywie 30, nawiązano współpracę tylko z jednym producentem eksportującym z Indii, który reprezentował jedynie połowę łącznej mocy produkcyjnej w Indiach. Ustalenia przedstawione w poniższych sekcjach oparto zatem na dostępnych faktach, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego. W tym kontekście Komisja wykorzystała informacje przekazane przez współpracującego producenta eksportującego, wnioski o dokonanie przeglądu wygaśnięcia, bazę danych ONZ, statystyki Dyrekcji Generalnej ds. Danych handlowych i Statystyk (Directorate General of Commercial Intelligence and Statistics – „DGCIIS”) dostarczone przez rząd Indii oraz publicznie dostępne informacje.

10.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne

- (139) Z publicznych informacji finansowych i zweryfikowanych danych pochodzących od współpracującego producenta eksportującego, HEG⁽¹⁾ ⁽²⁾, wynika, że po poprzednim przeglądzie wygaśnięcia, o którym mowa w motywie 4, obaj indyjscy producenci zwiększyli swoje moce produkcyjne o 27 %. Pod koniec ODP całkowite moce produkcyjne w Indiach wynosiły 160 000 ton rocznie i były w równych częściach udziałem tych dwóch producentów ⁽³⁾. W toku dochodzenia ujawniono ponadto, że indyjscy producenci eksportujący prawdopodobnie ponownie zwiększą swoje moce produkcyjne w przypadku wzrostu popytu ⁽⁴⁾.
- (140) W ODP wielkość produkcji tych dwóch indyjskich producentów wynosiła między 110 000 a 120 000 ton. Na podstawie powyższych ustaleń całkowite wolne moce produkcyjne w Indiach oszacowano na 40 000–50 000 ton, co odpowiada 29–36 % unijnej konsumpcji w ODP.
- (141) Wzrost mocy produkcyjnych miał miejsce równoległe do spadku konsumpcji GES w Indiach i na całym świecie. GES są przede wszystkim wykorzystywane w przemyśle stali elektrotechnicznej, w szczególności są one stosowane w stalowniach do topienia złomu stalowego. Rozwój konsumpcji GES jest więc związany z rozwojem produkcji stali elektrycznej i podlega podobnym trendom. W dochodzeniu ustalono, że między 2012 r. a ODP ⁽⁵⁾ w Indiach i na świecie odnotowano spadek produkcji stali elektrotechnicznej, natomiast moce produkcyjne w zakresie GES w Indiach wzrosły.
- (142) Pod koniec listopada 2014 r. władze Indii wprowadziły środki antydumpingowe na przywóz GES z Chin ⁽⁶⁾. Oczekuje się, że indyjscy producenci zwiększą swój udział w rynku krajowym.

⁽¹⁾ http://www.google.be/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwiqt6H2u9_QAhWEzRoKHYUwBVEQFggfMAA&url=http%3A%2F%2Fheg ltd.com%2Fwebmaster%2FDownloadFile.aspx%3F%3D.%2Fuploads%2FFinance%2F70Results_Release.pdf&usq=AFQjCNGMpUymLm4BNOjIMmOLLDgwSGgcDw

⁽²⁾ http://content.icidirect.com/mailimages/IDirect_GraphiteIndia_Q1FY16.pdf

⁽³⁾ <http://heg ltd.com/> i <http://www.graphiteindia.com/>

⁽⁴⁾ <http://heg ltd.com/WEBMASTER/DownloadFile.aspx?D=../Uploads/Newsletter/News9.pdf>

⁽⁵⁾ <https://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>

⁽⁶⁾ http://www.dgtr.gov.in/sites/default/files/adfin_Graphite_Electrodes_diameters_ChinaPR.pdf

10.2. Wywóz do państw trzecich

- (143) Na podstawie dostępnych publicznie sprawozdań finansowych stwierdzono, że obaj indyjscy producenci eksportujący byli zorientowani na wywóz ⁽¹⁾ ⁽²⁾, wywożąc w ODP około 60 % swojej całkowitej produkcji.
- (144) Unia jest nadal ważnym rynkiem eksportowym dla współpracującego producenta eksportującego HEG pomimo obowiązujących środków. Wywóz HEG wynosił między 10 % a 17 % jego łącznej sprzedaży pod względem wartości i od 10 % do 20 % pod względem wielkości w ODP. Niewspółpracujące indyjskie przedsiębiorstwo GIL wywoziło bardzo niewielkie ilości do Unii w ODP. Sytuację tę należy jednak postrzegać w powiązaniu z clam antydumpingowymi i wyrównawczymi obowiązującymi w odniesieniu do GIL (łącznie 15,7 %) w porównaniu do HEG (łącznie 7 %).
- (145) Z braku jakichkolwiek innych bardziej wiarygodnych źródeł służących ustaleniu wielkości wywozu z Indii do innych państw trzecich, wykorzystano bazę danych Organizacji Narodów Zjednoczonych. Zgodnie z tą bazą danych wywóz do innych państw trzecich wzrósł między 2012 r. a 2013 r. o 43 %, a następnie spadł w 2014 r. i 2015 r. o 38 % w porównaniu z 2013 r. Ogólna wielkość wywozu zmniejszyła się między 2012 r. i ODP (o 10 %). Głównymi miejscami przeznaczenia indyjskiego wywozu w 2015 r. były USA, Arabia Saudyjska, Iran, Turcja, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Republika Korei i Egipt. W latach 2012–2015 zwiększył się indyjski wywóz do niektórych z tych miejsc przeznaczenia (takich jak Arabia Saudyjska, Zjednoczone Emiraty Arabskie, USA), natomiast w przypadku innych miejsc (Iran, Turcja, Republika Korei, Egipt) zmniejszył się, a całkowity spadek wyniósł 9 %.
- (146) Podczas gdy w 2012 r. Rosja była trzecim co do wielkości rynkiem eksportowym dla producentów z Indii, po tym jak państwo to nałożyło cło *ad valorem* na przywóz GES z Indii wynoszące od 16,04 % do 32,83 % w grudniu 2012 r. ⁽³⁾, wywóz z Indii do Rosji zmniejszył się z 4 415 ton do 638 ton w 2015 r., co stanowi spadek o 86 %.
- (147) Informacje dotyczące wielkości wywozu dostępne w bazie danych ONZ mogły zostać zweryfikowane względem statystyk DGCIS, co doprowadziło do odnotowania podobnych tendencji, jak w przypadku tendencji zaobserwowanych w bazie danych ONZ.
- (148) Ponadto wielkość wywozu współpracującego producenta eksportującego HEG do innych państw trzecich również charakteryzowała się podobnymi tendencjami, tj. nastąpił wzrost wielkości wywozu do innych państw trzecich w okresie od 2012 do 2013 r., a następnie odnotowano spadek w okresie od 2014 r. do ODP z ogólną tendencją spadkową w okresie badanym. Należy zauważyć, że mimo tego spadku wielkości wywozu, wywóz w ODP utrzymywał się ogólnie na wysokim poziomie wynoszącym między 20 000 ton a 30 000 ton.
- (149) W odniesieniu do ceny eksportowej, na podstawie bazy danych Organizacji Narodów Zjednoczonych w dochodzeniu wykazano, że indyjskie ceny wywozu do niektórych państw, takich jak USA i Republika Korei, które były średnio niższe niż ceny w UE w latach 2012–2014, wzrosły w 2015 r. i kształtowały się prawie na tym samym poziomie, co ceny w UE. Ponadto indyjskie ceny eksportowe do innych państw, takich jak np. Arabia Saudyjska, które były niższe niż ceny w UE między 2012 r. i 2014 r., wzrosły i kształtowały się na wyższym poziomie niż ceny w UE w 2015 r. Co więcej indyjskie ceny eksportowe do innych państw, takich jak np. Turcja, w dalszym ciągu były niższe od cen na rynku unijnym w całym okresie badanym. Należy jednak zauważyć, że ceny zawarte w tej bazie danych nie zawierają rozróżnienia między rodzajami produktów, a w konsekwencji wiarygodność porównania cen na tej podstawie jest ograniczona.
- (150) Analiza informacji na temat cen eksportowych stosowanych na rynkach innych państw trzecich przez współpracujących producentów eksportujących wykazała, że w 2012 i 2014 r. średnie ceny na rynku unijnym były wyższe niż średnie ceny HEG stosowane na rynkach innych państw trzecich (po korekcie do okresu obejmującego rok kalendarzowy, ponieważ dane były dostarczane w oparciu o rok obrotowy), natomiast w ODP średnie ceny na rynku unijnym były niższe niż średnie ceny HEG stosowane na rynkach innych państw trzecich.
- (151) Nie były dostępne żadne inne dane w celu ustalenia dokładnego poziomu cen stosowanych przez indyjskich producentów eksportujących na rynkach innych państw trzecich.

⁽¹⁾ http://hegltd.com/pdf/HEGLtd_Q1_FY_16_Investors_Presentation.pdf

⁽²⁾ http://www.graphiteindia.com/View/investor_relation.aspx (zob. GIL Q3 FY2015 Earnings Presentation.pdf, s. 14).

⁽³⁾ http://www.eurasiancommission.org/_layouts/Lanit.EEC.Desicions/Download.aspx?IsDlg=0&ID=3805&print=1

10.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (152) Atrakcyjność rynku unijnego potwierdza fakt, iż mimo obowiązujących cel antydumpingowych i wyrównawczych, indyjskie GES nadal napływały na rynek unijny. W okresie badanym Indie w dalszym ciągu były drugim co do wielkości państwem wywozu do Unii po Chińskiej Republice Ludowej („Chiny”). Pomimo spadku między 2012 r. a ODP, Indie utrzymały swój wywóz do Unii w znacznych ilościach i udziały w rynku, jak wyjaśniono w motywie 179.
- (153) Ewentualne zmiany cen eksportowych stosowanych wobec Unii w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków należy rozpatrywać w kontekście ogólnego spadku konsumpcji GES w Indiach i na całym świecie w połączeniu z wolnymi mocami produkcyjnymi dostępnymi w Indiach. Najprawdopodobniej doprowadzi to do zwiększenia presji na indyjskich producentów eksportujących do dalszego poszukiwania rynków eksportowych, w szczególności biorąc pod uwagę ich model działalności gospodarczej nastawiony na eksport. Z tego względu, zakładając uchYLENIE środków w Unii i zniesienie cel antydumpingowych lub wyrównawczych ograniczających dostęp do rynku unijnego, można uznać za prawdopodobne, że duża część dostępnych wolnych mocy produkcyjnych zostanie przeznaczona na wywóz na rynek unijny. W szczególności, ponieważ dochodzenie wykazało, że chociaż na niektórych rynkach eksportowych (takich jak Arabia Saudyjska, Zjednoczone Emiraty Arabskie, USA) wywóz z Indii wzrósł w 2015 r., łączny wywóz z Indii na rynki innych państw trzecich odnotował tendencję spadkową. Wskazuje to na fakt, że na rynkach niektórych państw trzecich istnieją prawdopodobnie ograniczone zdolności do absorpcji dodatkowego wywozu.
- (154) Ponadto, jak wspomniano w motywie 146, Rosja nałożyła cła antydumpingowe na przywóz GES z Indii. Indyjscy producenci eksportujący mają tym samym ograniczony dostęp do tego rynku i nie mogą zwiększać ani przekierowywać wywozu do Rosji, co potwierdza spadek wywozu do tego miejsca przeznaczenia od 2012 r.
- (155) Mając na uwadze powyższe, prawdopodobne jest, że indyjscy producenci eksportujący będą kontynuować wywóz znaczących ilości do Unii w przypadku wygaśnięcia środków, a nawet zwiększać swoją obecną wielkość wywozu, zważywszy na ich znaczne wolne moce produkcyjne. Istnieje prawdopodobieństwo, że współpracujący producent eksportujący będzie miał motywację do dalszego zwiększania swojej i tak już znacznej obecności na rynku unijnym, przy czym prawdopodobieństwo to jest jeszcze większe w przypadku niewspółpracującego producenta eksportującego, dla którego poziom cel jest wyższy w porównaniu z poziomem cel obowiązującym współpracującego producenta eksportującego i który niemal zrezygnował z wywozu na rynek unijny.

10.4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania

- (156) Z przedstawionej analizy wynika, że (i) w ODP ilość objętych subsydiowaniem towarów z Indii przywożonych na rynek unijny w dalszym ciągu była znaczna; (ii) programy subsydiowania w najbliższej przyszłości będą w dalszym ciągu dostępne; (iii) obaj indyjscy producenci są zorientowani na wywóz i dysponują wolnymi mocami produkcyjnymi, które mogą zostać spożytkowane na zwiększenie wielkości wywozu do Unii; (iv) światowa konsumpcja odnotowuje tendencję spadkową, co oznacza ograniczenie możliwości wywozu na niektóre rynki innych państw trzecich; (v) w Rosji wprowadzono środki antydumpingowe wobec indyjskich GES, co jeszcze bardziej ogranicza możliwości wywozu indyjskich producentów eksportujących. Istnieje zatem prawdopodobieństwo, że gdyby środki te zostały zniesione, indyjskie GES w dalszym ciągu byłyby przywożone na rynek unijny w znacznych ilościach i po cenach subsydiowanych.
- (157) W związku z powyższym, zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, Komisja stwierdziła, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia obowiązujących środków.
- (158) Po ujawnieniu ustaleń jedyny współpracujący indyjski producent eksportujący, HEG, stwierdził, że Komisja nie wzięła pod uwagę okoliczności faktycznych odnoszących się do okresu po ODP w swojej ocenie prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania. W związku z tym współpracujący indyjski producent eksportujący stwierdził, że stosując art. 28 rozporządzenia podstawowego, Komisja nie wzięła pod uwagę faktu, że GIL, inny indyjski producent GES, dokonał inwestycji w zakład wytwórczy w Unii – Graphite Cova GmbH („GIL Cova”). HEG twierdziło ponadto, że GIL podpisało strategiczną długoterminową umowę na sprzedaż spiekanych zielonych elektrod (półproduktu) do jego zakładu GIL Cova zajmującego się grafityzacją. HEG twierdziło również, że mając na uwadze strategiczne inwestycje GIL, wniosek Komisji dotyczący przyszłego wzrostu wywozu z Indii do Unii jest błędny, a ustalenie, że obaj indyjscy producenci posiadają wolne moce, które mogą zostać skierowane na wywóz, jest oparte jedynie na domniemaniach. HEG argumentowało również, że wygaśnięcie środków nie doprowadzi do zwiększenia wielkości przywozu do Unii, mając na uwadze tendencję spadkową wywozu z Indii do Unii (w tym wywozu HEG do Unii) po ODP.

- (159) Ponadto HEG twierdziło, że plany HEG dotyczące zwiększenia mocy produkcyjnych stanowiły jedynie wizję prezesa tego przedsiębiorstwa uwzględniającą korzystny scenariusz gospodarczy z 2010 r. W rocznym raporcie HEG za rok zakończony w dniu 31 marca 2016 r. nie ma już żadnych nowych propozycji omawianych przez radę dyrektorów dotyczących rozwoju mocy produkcyjnych.
- (160) W odniesieniu do porównania cen przeprowadzonego przez Komisję w motywach 149 i 150 dotyczącego wywozu na rynki innych państw trzecich HEG przedłożyło analizę swoich średnich cen CIF/CFR stosowanych wobec czterech innych państw trzecich w porównaniu z jego średnimi cenami CIF stosowanymi w wywozie do Unii i stwierdziło, że, ogólnie rzecz biorąc, średnie ceny stosowane wobec czterech innych państw trzecich były wyższe niż jego ceny wywozu do Unii. W związku z tym HEG stwierdziło, że rynek unijny z niższymi cenami będzie mniej atrakcyjny.
- (161) W odniesieniu do argumentu HEG dotyczącego inwestycji GIL w GIL Cova w okresie badanym należy zauważyć, że GIL dokonywało bardzo nieznacznego wywozu na rynek unijny. Uznaje się jednak, że nie wynika to jedynie z inwestycji GIL w GIL Cova, lecz głównie z wysokich ceł antydumpingowych i wyrównawczych mających zastosowanie do wywozu GIL India do Unii (w sumie 15,7 %). W przypadku scenariusza, w którym środki antydumpingowe lub wyrównawcze zostałyby uchylone, prawdopodobne jest, że GIL wznowi swój wywóz do Unii, pomimo jego inwestycji w GIL Cova, biorąc również pod uwagę jego dostępne wolne moce produkcyjne oraz atrakcyjność rynku unijnego, jak opisano w motywach 152–155 powyżej.
- (162) W odniesieniu do argumentu HEG dotyczącego tendencji charakterystycznych dla wywozu po ODP podkreślono, że wywóz ten nastąpił w okresie, w którym obowiązywały środki antydumpingowe i wyrównawcze. W związku z tym nawet jeżeli wielkość wywozu HEG po ODP wykazała tendencję spadkową, prawdopodobne jest, że wywóz dokonywany przez HEG do Unii wzrośnie, jeżeli środki antydumpingowe lub wyrównawcze zostałyby uchylone, zważywszy, że pomimo obowiązujących środków HEG nadal dokonywało wywozu na rynek unijny po cenach w znaczącym stopniu dumpingowych i subsydiowanych, a także uwzględniając jego model działalności gospodarczej nastawionej na wywóz oraz jego wolne moce produkcyjne, które mogą wzrosnąć w przyszłości, jeśli wzrośnie popyt na jego produkty, jak opisano w motywach 139–155 powyżej.
- (163) Ponadto w odniesieniu do zamiaru HEG dotyczącego zwiększenia mocy zwraca się uwagę, że podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu w 2016 r., HEG pokazało zespołowi zajmującemu się omawianą sprawą krótki film przedstawiający grupę HEG. Jednym z elementów zawartych w tym filmie były plany przedsiębiorstwa odnoszące się do zwiększenia jego mocy produkcyjnych w przyszłości. Co więcej, przedstawiciele przedsiębiorstwa podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu wyjaśnili, że plany te są obecnie wstrzymane, biorąc pod uwagę, że przedsiębiorstwo to nie wykorzystuje w pełni swoich mocy oraz z uwagi na spadek globalnego popytu. W związku z tym w przypadku gdyby środki antydumpingowe lub wyrównawcze zostały uchylone, prawdopodobne jest, że popyt na indyjskie GES w Unii wzrośnie i że w związku z tym HEG będzie skłonne zwiększyć swoje moce w celu zaspokojenia popytu.
- (164) Jeśli chodzi o argument HEG dotyczący różnic cen na rynku unijnym i na innych rynkach państw trzecich, należy podkreślić, że porównanie przeprowadzone przez Komisję w motywach 149 i 150 jest dokonywane między średnimi cenami indyjskich producentów eksportujących stosowanymi na innych rynkach państw trzecich i średnimi cenami producentów unijnych na rynku unijnym, a nie średnimi cenami producentów indyjskich stosowanymi na rynku unijnym. Należy przypomnieć, że średnia cena stosowana przez HEG na rynku unijnym jest ceną, której poziom jest w dużym stopniu dumpingowy i która znacznie podcina średnie ceny producentów unijnych, a w związku z tym nie nadaje się do porównania, o którym mowa.
- (165) W związku z powyższymi argumentami HEG zostają odrzucone.
- (166) Wniosek Komisji, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania w przypadku uchylecia środków, zostaje zatem potwierdzony.

D. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (167) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym produkt podobny wytwarzany był przez ośmiu producentów (dwóch indywidualnych i dwie grupy). Producenci ci reprezentują „przemysł unijny” w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

2. Uwagi wstępne

- (168) Jak wspomniano w motywie 141 sytuacja przemysłu GES jest ściśle związana z sytuacją przemysłu stali elektrotechnicznej, gdzie GES są wykorzystywane w piecach elektrycznych do topienia złomu stalowego. W tym kontekście w okresie badanym przeważały negatywne warunki rynkowe w przemyśle stali elektrotechnicznej, charakteryzujące się spadkiem konsumpcji, co również znajduje odzwierciedlenie w konsumpcji GES.
- (169) Zważywszy, że w Indiach jest tylko dwóch producentów eksportujących produkt objęty postępowaniem, informacje odnoszące się do przywozu GES z Indii i innych państw trzecich do Unii Europejskiej nie są podane w formie dokładnych danych liczbowych w celu zachowania poufności zgodnie z art. 29 rozporządzenia podstawowego.

3. Konsumpcja w Unii

- (170) Komisja określiła konsumpcję w Unii, sumując:
- (i) sprzedaż objętych próbą producentów unijnych, uzyskaną po weryfikacji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu;
 - (ii) sprzedaż nieobjętych próbą współpracujących producentów unijnych, uzyskaną z wniosku o dokonanie przeglądu;
 - (iii) sprzedaż nieobjętych próbą niewspółpracujących producentów unijnych, uzyskaną z ich rocznych sprawozdań;
 - (iv) przywóz z Indii, zgodnie z bazą danych na podstawie art. 14 ust. 6; oraz
 - (v) przywóz ze wszystkich innych państw trzecich na podstawie danych Eurostatu (poziom TARIC).
- (171) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie, obrazujące konsumpcję w Unii:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Konsumpcja w Unii (w tonach)	151 508	140 244	146 637	139 974
Indeks (2012 = 100)	100	93	97	92

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych, roczne sprawozdania niewspółpracującego producenta unijnego, wniosek o dokonanie przeglądu, Eurostat (poziom TARIC), baza danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (172) W okresie badanym łączna konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 8 %. Konkretnie rzecz ujmując, konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 7 % w 2013 r., wzrosła o 4 % między 2013 r. a 2014 r., a następnie ponownie spadła o 5 % między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (173) Jak wspomniano w motywach 141 i 168, ogólny spadek popytu był wynikiem niekorzystnych warunków rynkowych, które panowały w przemyśle stali elektrotechnicznej, ponieważ wielkość sprzedaży elektrod grafitowych podąża za zmianami wielkości produkcji stali w piecach elektrycznych.
- (174) Po ujawnieniu informacji współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że analiza udziału w rynku i konsumpcji powinna uwzględniać przywóz dokonywany przez producentów unijnych od ich powiązanych przedsiębiorstw w USA, Meksyku, Japonii i Malezji, który znacznie wzrósł w ciągu ostatnich trzech lat.
- (175) Przywóz ze wszystkich innych państw trzecich był należycie uwzględniony przy obliczaniu konsumpcji w Unii, jak wyjaśniono powyżej w motywie 170, i w związku z tym został odpowiednio odzwierciedlony w całkowitej konsumpcji. Argument ten został zatem odrzucony.

4. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

Tabela 3

Wielkość przywozu i udział w rynku

Państwo		2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Indie	Wielkość przywozu (w tonach)	9 000–10 000	5 000–6 000	7 000–8 000	6 500–7 500
	Zindeksowana wielkość przywozu (2012 = 100)	100	57	80	74
	Udział w rynku (%)	6–7	3–4	5–6	4–5
	Udział w rynku (indeks)	100	62	83	80

Źródło: Baza danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (176) Wielkość przywozu zmniejszała się w okresie badanym. Znacznie spadła w 2013 r. (o 43 %), wzrosła w 2014 r. oraz ponownie zmniejszyła się w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogółem w okresie badanym nastąpił spadek o 26 %.
- (177) Komisja ustaliła udział przywozu w rynku na podstawie konsumpcji w Unii określonej w powyższym motywie 170.
- (178) W odniesieniu do udziału w rynku odnotowano podobne tendencje jak w przypadku wielkości przywozu, tj. spadek między 2012 r. i 2013 r., następnie wzrost między 2013 r. a 2014 r., a potem spadek między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogólny udział w rynku zmniejszył się o 1,2 punktu procentowego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w porównaniu z 2012 r.
- (179) Udział indyjskiego przywozu w rynku na początku okresu badanego kształtował się w przedziale od 6 % do 7 %. Następnie spadł i kształtował się w przedziale od 4 % do 5 % pod koniec okresu objętego dochodzeniem przeglądowym.

4.2. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (180) Komisja określiła tendencje rozwoju cen indyjskiego przywozu na podstawie danych zaczerpniętych z bazy danych na podstawie art. 14 ust. 6. Były one w dużej mierze zgodne z tendencjami rozwoju cen zgłoszonych przez współpracującego producenta eksportującego.
- (181) Średnia cena przywozu do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 4

Cena importowa (*)

Państwo		2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Indie	Ceny importowe (w EUR/t)	2 500–3 500	3 000–4 000	2 500–3 500	2 200–3 200
	Indeks (2012 = 100)	100	105	89	86

(*) Średnia cena nie obejmuje obowiązujących cel antydumpingowych/wyrównawczych.
Źródło: Baza danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (182) Ogólnie średnie ceny importowe obniżyły się o 14 % w okresie badanym. Ceny importowe wzrosły o 5 % między 2012 i 2013 r., spadły o 16 % w 2014 r., a następnie zmniejszyły się o 3 % w ODP.

4.3. Podcięcie cenowe

- (183) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przez porównanie (i) średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz (ii) odpowiadających im średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od współpracującego producenta indyjskiego na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło antydumpingowe/wyrównawcze i koszty ponoszone po przywozie.
- (184) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (185) Porównanie wykazało dla współpracującego producenta eksportującego średni ważony margines podcięcia cenowego na rynku unijnym wynoszący 3 % podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądownym. Jednak po odjęciu ceł antydumpingowych i wyrównawczych margines podcięcia wyniósłby 9 %. W odniesieniu do niewspółpracującego producenta eksportującego przywóz w OD dotyczył jedynie bardzo niewielkich ilości. Niemniej jednak Komisja oszacowała podcięcie cenowe. Komisja ustaliła margines podcięcia cenowego w wysokości 12 %, po odliczeniu obowiązujących ceł antydumpingowych i wyrównawczych. Szacunek ten opiera się jednak na bardzo niewielkiej ilości przywozu oraz, z uwagi na brak współpracy, nie uwzględnia rodzajów produktu. W związku z tym jego wiarygodność jest ograniczona.

4.4. Przywóz z innych państw trzecich

Tabela 5

Wielkość przywozu i udział w rynku

Państwo		2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Pozostałe państwa trzecie ogółem	Przywóz (w tonach)	33 000–35 000	30 000–32 000	34 000–36 000	30 000–32 000
	<i>Indeks</i>	100	90	103	90
	Udział w rynku (%)	22–23	22–23	24–25	22–23
	Ceny (w EUR/t)	2 500–3 500	2 400–3 400	2 400–3 400	2 300–3 300
	<i>Indeks</i>	100	98	89	92
Chiny	Przywóz (w tonach)	14 000–15 000	11 000–12 000	16 000–17 000	14 000–15 000
	<i>Indeks</i>	100	80	117	103
	Udział w rynku (%)	9–10	8–9	11–12	10–11
	Ceny (w EUR/t)	2 000–3 000	1 500–2 500	1 400–2 400	1 600–2 600
	<i>Indeks</i>	100	94	90	99

Państwo		2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
USA	Przywóz (w tonach)	3 000–4 000	4 000–5 000	4 200–5 200	4 200–5 200
	<i>Indeks</i>	100	118	129	128
	Udział w rynku (%)	2–3	3–4	3–4	3–4
	Ceny (w EUR/t)	3 300–4 300	3 200–4 200	3 000–4 000	2 800–3 800
Meksyk	<i>Indeks</i>	100	96	84	81
	Przywóz (w tonach)	3 000–4 000	4 000–5 000	5 500–6 500	4 000–5 000
	<i>Indeks</i>	100	127	165	119
	Udział w rynku (%)	2–3	3–4	4–5	3–4
Rosja	Ceny (w EUR/t)	3 800–4 800	3 900–4 900	3 900–4 900	4 000–5 000
	<i>Indeks</i>	100	103	103	115
	Przywóz (w tonach)	3 000–4 000	2 500–3 500	3 500–4 500	3 700–4 700
	<i>Indeks</i>	100	70	101	103
Japonia	Udział w rynku (%)	2–3	1–2	2–3	2–3
	Ceny (w EUR/t)	3 000–4 000	2 800–3 800	2 500–3 500	2 100–3 100
	<i>Indeks</i>	100	91	79	75
	Przywóz (w tonach)	4 500–5 500	3 000–4 000	3 000–4 000	2 000–3 000
Inne państwa trzecie	<i>Indeks</i>	100	74	62	50
	Udział w rynku (%)	3–4	2–3	2–3	1–2
	Ceny (w EUR/t)	3 400–4 400	3 300–4 300	2 800–3 800	2 900–3 900
	<i>Indeks</i>	100	99	82	83
Inne państwa trzecie	Przywóz (w tonach)	4 000–5 000	4 000–5 000	1 000–2 000	700–1 700
	<i>Indeks</i>	100	104	25	19
	Udział w rynku (%)	2–3	3–4	0,5–1,5	0,5–1,5
	Ceny (w EUR/t)	2 600–3 600	2 000–3 000	1 900–2 900	1 600–2 600
Inne państwa trzecie	<i>Indeks</i>	100	83	78	72

Źródło: Eurostat (poziom TARIC).

- (186) Równoległe ze spadkiem konsumpcji, wielkość przywozu z innych państw trzecich zmniejszyła się o 10 % między 2012 r. a ODP. Udział w rynku przywozu ze wszystkich innych państw trzecich mieścił się w przedziale 22 % – 23 % w okresie badanym. Największa wielkość przywozu pochodziła z Chin, USA, Meksyku, Rosji i Japonii, które są jedynymi państwami posiadającymi indywidualne udziały w rynku wyższe od 1 % w ODP.
- (187) Ceny importowe z USA, Japonii i Meksyku były wyższe od cen indyjskich eksporterów oraz cen producentów unijnych. Udział przywozu z USA i Meksyku w rynku wzrósł w okresie badanym o mniej niż 1 punkt procentowy. Udział przywozu z Japonii w rynku zmniejszył się w okresie badanym o 1,5 punktu procentowego.
- (188) Ceny importowe z Chin i Rosji były niższe od cen indyjskich eksporterów oraz cen producentów unijnych (z wyjątkiem 2012 r. w przypadku Rosji). Z informacji przekazanych przez przemysł unijny we wniosku o dokonanie przeglądu wynika, że część przywozu z Chin dotyczy GES o małej średnicy (poniżej 400 mm), natomiast przywóz z Indii i produkcja przemysłu unijnego w większości obejmują GES o dużej średnicy⁽¹⁾ (powyżej 400 mm), które są droższe.
- (189) Udział przywozu z Chin w rynku wzrósł w okresie badanym o 1 punkt procentowy i w ODP wyniósł 10–11 %, przy czym udział w rynku przywozu z Rosji wyniósł w ODP jedynie 2–3 %. W okresie badanym wzrósł o 0,3 punktu procentowego. Jednakże wzrost ten nie nastąpił ze szkodą dla udziału w rynku przemysłu unijnego, który, jak wyjaśniono w motywie 202, powiększył się o 1,9 punktu procentowego w okresie badanym.
- (190) Podsumowując, wpływ przywozu z Chin i z Rosji nie mógł zostać wyraźnie określony z uwagi na fakt, że dane dostępne w statystykach dotyczących przywozu nie zawierają rozróżnienia między rodzajami produktu, oraz że w związku z tym wiarygodne porównanie cen według rodzaju produktu nie mogło zostać przeprowadzone. Takie porównanie było natomiast możliwe w przypadku Indii, na podstawie szczegółowych informacji przekazanych przez współpracującego producenta eksportującego.

5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

5.1. Uwagi ogólne

- (191) Zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu subsydiowanego przywozu na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych, które wywierają wpływ na przemysł unijny w okresie badanym.
- (192) Jak wspomniano w motywie 14, w celu ustalenia ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł unijny dokonano doboru próby.
- (193) W celu określenia szkody Komisja rozróżniła makroekonomiczne i mikroekonomiczne wskaźniki szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu, rocznych sprawozdań niewspółpracującego producenta unijnego oraz zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez producentów unijnych objętych próbą. Dane dotyczyły wszystkich producentów unijnych. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Dane dotyczyły producentów unijnych objętych próbą. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (194) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu subsydiowania oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu.
- (195) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału.
- (196) Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.

⁽¹⁾ Zarówno małe, jak i duże średnice elektrod grafitowych są objęte tymi samymi kodami TARIC.

5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

a) Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (197) Łączna produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych producentów unijnych

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość produkcji (w tonach)	235 915	235 502	241 623	221 971
Indeks (2012 = 100)	100	100	102	94
Moce produkcyjne (w tonach)	297 620	297 245	299 120	290 245
Indeks (2012 = 100)	100	100	101	98
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	79	79	81	76

Źródło: Wniosek o dokonanie przeglądu, roczne sprawozdania niewspółpracującego producenta unijnego oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

- (198) W okresie badanym wielkość produkcji spadła o 6 %. Konkretnie rzecz ujmując, produkcja ta początkowo wzrosła o 2 % do 2014 r., a następnie zmniejszyła się o 8 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w porównaniu z 2014 r.
- (199) Moce produkcyjne wzrosły w okresie badanym o 2 %.
- (200) W związku ze spadkiem wielkości produkcji, wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyło się o 3 punkty procentowe w okresie badanym.

b) Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (201) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu unijnego w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Wielkość sprzedaży i udział w rynku producentów unijnych

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość sprzedaży w Unii (w tonach)	107 655	103 779	103 704	102 123
Indeks (2012 = 100)	100	96	96	95
Udział w rynku (%)	71,1	74,0	70,7	73,0

Źródło: Wniosek o dokonanie przeglądu, roczne sprawozdania niewspółpracującego producenta unijnego oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

(202) Łączna sprzedaż przemysłu unijnego na rynku unijnym spadła o około 5 % w okresie badanym. Udział przemysłu unijnego w rynku był zmienny w okresie badanym. Udział ten wzrósł o 2,9 punktu procentowego w 2013 r. Następnie spadł o 3,3 punktu procentowego w 2014 r. i ponownie wzrósł o 2,3 punktu procentowego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W ujęciu ogólnym udział przemysłu unijnego w rynku wzrósł w okresie badanym o 1,9 punktu procentowego.

(203) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że przywóz dokonywany przez producentów unijnych od ich powiązanych przedsiębiorstw w USA, Meksyku, Japonii i Malezji powinien zostać uwzględniony przy ustalaniu udziału w rynku przemysłu unijnego. Jednakże udział przemysłu unijnego w rynku oblicza się na podstawie sprzedaży produkcji tego przemysłu na rynku unijnym. Przywóz dokonywany przez przemysł unijny nie został uwzględniony, ponieważ zakłóciłoby to ogólny obraz sytuacji, biorąc pod uwagę fakt, że przywóz byłby liczony podwójnie; z jednej strony jako przywóz, a z drugiej strony – jako sprzedaż przemysłu unijnego. Argument ten został zatem odrzucony.

c) Wzrost

(204) W okresie między 2012 r. a ODP konsumpcja unijna zmalała o 8 %. Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego spadła o 5 %, co mimo wszystko przełożyło się na wzrost udziału w rynku o 1,9 punktu procentowego.

d) Zatrudnienie i wydajność

(205) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Zatrudnienie i wydajność producentów unijnych

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Liczba pracowników	1 526	1 539	1 475	1 523
Indeks (2012 = 100)	100	101	97	100
Wydajność (ton/pracownika)	155	153	164	146
Indeks (2012 = 100)	100	99	106	94

Źródło: Wniosek o dokonanie przeglądu, roczne sprawozdania niewspółpracującego producenta unijnego oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

(206) Zatrudnienie w przemyśle unijnym utrzymało się mniej więcej na tym samym poziomie w okresie badanym. Ze względu na spadek produkcji (spadek o 6 % w okresie badanym), także wydajność spadła o 6 % w tym samym okresie.

e) Wielkość marginesu subsydiowania oraz poprawa sytuacji po subsydiowaniu w przeszłości

(207) W dochodzeniu ustalono, że GES z Indii w dalszym ciągu były przywożone na rynek unijnych po cenach subsydiowanych. Margines subsydiowania ustalony dla Indii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym znacznie przekraczał poziom *de minimis* opisany w motywie 130. Zbiegło się to ze spadkiem cen importowych w porównaniu z 2012 r. Przemysł unijny był jednak w stanie skorzystać na obowiązujących środkach wyrównawczych, utrzymując i nieznacznie zwiększając swój udział w rynku.

5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

f) Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (208) Średnie ceny naliczane przez przemysł unijny przy sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 9

Średnie ceny sprzedaży w Unii i koszt jednostkowy

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku unijnym (w EUR/t)	3 784	3 468	2 997	2 825
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	92	79	75
Jednostkowe koszty produkcji (w EUR/t)	3 357	3 116	2 776	2 745
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	93	83	82

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (209) Średnia jednostkowa cena sprzedaży naliczana przez przemysł unijny klientom niepowiązanym w Unii spadła o 25 % i wyniosła 2 825 EUR/tonę w okresie badanym. Przemysł unijny musiał obniżyć swoje ceny, dostosowując je do ogólnego spadku cen sprzedaży na rynku GES wynikającego ze zmniejszonego popytu ze strony przemysłu stali elektrotechnicznej.
- (210) Średni koszt produkcji przemysłu unijnego zmniejszył się w mniejszym stopniu (o 18 %) w okresie badanym. Głównym czynnikiem mającym wpływ na spadek jednostkowych kosztów produkcji był spadek cen surowców.
- (211) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że światowe ceny surowców zmniejszyły się bardziej niż koszty surowców poniesione przez przemysł unijny w okresie badanym. Przemysł unijny był zatem nieefektywny pod względem pozyskiwania surowców, a jego rentowność była w związku z tym wątpliwa.
- (212) W toku dochodzenia stwierdzono, że przemysł unijny zaopatrywał się w surowce na całym świecie, od podmiotów powiązanych i niepowiązanych na podobnym poziomie cenowym i nie było przesłanek dotyczących braku efektywności w zakresie pozyskiwania surowców. Ponieważ argument ten nie został poparty dalszymi dowodami, został on odrzucony.

g) Koszty pracy

- (213) Średnie koszty pracy w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 10

Średnie koszty pracy na pracownika

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR/pracownika)	66 111	66 842	67 113	67 253
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	101	102	102

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(214) Średnie koszty pracy na pracownika wzrosły w okresie badanym, kiedy odnotowano niewielki 2 % wzrost.

h) Zapasy

(215) Poziom zapasów w okresie badanym kształtował się następująco:

Tabela 11

Zapasy

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego	8 952	8 821	13 770	18 465
Indeks (2012 = 100)	100	99	154	206
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (%)	6	5	7	11

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(216) Poziom zapasów na koniec okresu sprawozdawczego objętych próbą producentów unijnych zwiększył się ponad dwukrotnie w ujęciu bezwzględny podczas okresu badanego. W ODP poziom zapasów stanowił około 11 % produkcji tego przemysłu.

i) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(217) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje oraz zwrot z inwestycji kształtowały się w badanym okresie następująco:

Tabela 12

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	11,3	10,2	7,4	2,8
Przepływy pieniężne (EUR)	47 981 432	46 443 978	30 426 147	31 283 121
Indeks (2012 = 100)	100	97	63	65
Inwestycje (EUR)	25 293 559	23 133 505	21 672 869	12 313 975
Indeks (2012 = 100)	100	91	86	49
Zwrot z inwestycji (%)	16,5	13,9	10,1	3,9

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(218) Komisja określiła rentowność przemysłu unijnego, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży. Rentowność przemysłu unijnego stopniowo spadała – z poziomu 11,3 % w 2012 r. do 2,8 % w ODP, co oznacza spadek o 8,5 punktów procentowych.

- (219) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że spadek rentowności producentów unijnych był spowodowany jego wysokimi kosztami administracyjnymi i kosztami sprzedaży.
- (220) W toku dochodzenia stwierdzono, że jednostkowe koszty produkcji spadły w okresie badanym, jak wskazano w powyższym motywie 210. Ten spadek jednostkowych kosztów produkcji dotyczył kosztów administracyjnych i kosztów sprzedaży, nawet jeśli większa część tych kosztów była przypisana do surowców. Argument ten został zatem odrzucony.
- (221) Przepływy pieniężne netto odzwierciedlają zdolność producenta unijnego do samofinansowania swojej działalności. W okresie badanym przepływy pieniężne netto zmniejszyły się o 35 %. Istotny spadek przepływów pieniężnych wynikał głównie ze znaczącego spadku rentowności, jak wyjaśniono powyżej w motywie 218.
- (222) W okresie badanym roczny przepływ inwestycji w produkt objęty postępowaniem dokonanych przez przemysł unijny zmniejszył się o ponad połowę, z 25 mln EUR w 2012 r. do 12 mln EUR w ODP.
- (223) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że spadek inwestycji można powiązać wyłącznie ze zmniejszeniem popytu i nadwyżką globalnych zdolności produkcyjnych w zakresie GES.
- (224) W toku dochodzenia potwierdzono, że, jak wyjaśniono w motywie 172 powyżej, w okresie badanym nastąpił spadek konsumpcji GES. Należy jednak zauważyć, że inwestycje w produkt objęty postępowaniem, dokonane przez przemysł unijny w ODP ostatniego przeglądu wygaśnięcia, kiedy to również nastąpił spadek konsumpcji, były trzy razy wyższe od inwestycji przeprowadzonych w ODP w ramach obecnego przeglądu.
- (225) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Zwrot z inwestycji z produkcji i sprzedaży produktu podobnego zmniejszył się stopniowo z 16,5 % w 2012 r. do 3,9 % w ODP.

5.4. Wniosek dotyczący sytuacji przemysłu unijnego

- (226) Dochodzenie wykazało, że mimo obowiązujących środków w przypadku większości wskaźników szkody odnotowano negatywne zmiany, a sytuacja gospodarcza i finansowa przemysłu unijnego pogorszyła się w okresie badanym. Pomimo tego przemysł unijny zdołał utrzymać i nieco zwiększyć swój udział w rynku, co było możliwe wyłącznie kosztem niższego zysku.
- (227) Choć te negatywne zmiany można wytłumaczyć spadkiem konsumpcji, która zmniejszyła się o 8 % w okresie badanym, przywóz z Indii wciąż był obecny na rynku unijnym. Przywóz ten był sprzedawany po cenach niższych od cen przemysłu unijnego i spowodował podcięcie cen przemysłu unijnego o 3 % w ODP. Ponadto margines sprzedaży po zaniżonych cenach został ustalony na poziomie 9 %. W związku z tym przywóz subsydiowany i przywóz towarów po cenach dumpingowych z Indii wciąż wywierał presję cenową. Istotnie, presja cenowa w trakcie bieżącego ODP wzrosła w porównaniu z poprzednim przeglądem wygaśnięcia, kiedy podcięcie cenowe wyniosło poniżej 2 %.
- (228) Biorąc pod uwagę zmniejszenie konsumpcji i presję cenową ze strony przywozu towarów po cenach dumpingowych oraz przywozu subsydiowanego, przemysł unijny został zmuszony do obniżenia swoich cen sprzedaży. W konsekwencji jego zysk, mimo że wciąż dodatni (2,8 %) w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, był niższy od zysku docelowego w wysokości 8 % ustalonego w dochodzeniu pierwotnym.
- (229) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że ponieważ udział przemysłu unijnego w rynku wzrósł o 2 %, producenci unijni znacznie skorzystali ze spadku przywozu z Indii. Udział przemysłu unijnego w rynku miał być jeszcze większy, gdyby uwzględniono przywóz przemysłu unijnego z innych państw trzecich. W tym samym czasie przemysł unijny zmagał się z ostrą konkurencją cenową z innych źródeł (w szczególności z niskimi cenami przywozu z Chin i Rosji). W związku z tym stwierdzono, że szkoda nie może być przypisana przywózowi z Indii w związku z rzekomo niższym udziałem w rynku producentów unijnych.
- (230) Istotnie w toku dochodzenia wykazano spadek wielkości przywozu i udziału w rynku przywozu z Indii, jednak, jak wyjaśniono powyżej w motywie 227, przywóz towarów po cenach dumpingowych i przywóz subsydiowany z Indii w dalszym ciągu wywierał presję cenową, która nawet zwiększyła się w obecnym ODP w porównaniu z poprzednim przeglądem wygaśnięcia. Argument ten został zatem odrzucony.

- (231) Ta sama zainteresowana strona twierdziła, że Komisja nie wzięła pod uwagę faktu, że przywóz po niskich cenach z Chin i Rosji jest jedną z głównych przyczyn presji cenowej na rynku unijnym i wezwała do przeprowadzenia pełnej analizy przywozu produktu objętego postępowaniem po niskich cenach z Chin i Rosji przed ustaleniem prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego. Strona ta stwierdziła również, że niektórzy chińscy producenci zwiększyli przywóz GES o dużej średnicy na rynek unijny.
- (232) W odniesieniu do cen przywozu GES z Chin i Rosji, jak wyjaśniono powyżej w motywach 188 i 190, należy przypomnieć, że: (i) wiarygodne porównanie cen według rodzaju produktu w odniesieniu do przywozu z tych państw nie mogło zostać przeprowadzone, tak jak miało to miejsce w przypadku Indii na podstawie szczegółowych informacji przekazanych przez współpracującego producenta eksportującego; (ii) dane statystyczne dotyczące przywozu z tych państw dostępne Komisji nie pozwalają na rozróżnienie rodzajów produktu oraz (iii) według informacji przekazanych przez przemysł unijny we wniosku o dokonanie przeglądu i potwierdzonych przez użytkowników, większość przywozu z tych państw dotyczy GES o mniejszych średnicach, które są tańsze. Ponadto współpracujący producent eksportujący z Indii nie uzasadnił swojego twierdzenia dotyczącego zwiększonego przywozu GES o większej średnicy z Chin do Unii.
- (233) W odniesieniu do wielkości przywozu GES z Chin i z Rosji i ich udziału w rynku, jak wyjaśniono powyżej w motywie 189, udział przywozu z Chin w rynku wzrósł o 1 punkt procentowy, podczas gdy udział przywozu z Rosji w rynku wzrósł w okresie badanym o 0,3 punktu procentowego. Wzrost ten nie nastąpił ze szkodą dla udziału przemysłu unijnego w rynku, który, jak wyjaśniono w motywie 189, powiększył się o 1,9 punktu procentowego w okresie badanym. Argument ten został zatem odrzucony.
- (234) Ta sama zainteresowana strona stwierdziła, że przemysł unijny charakteryzował się nieefektywnością pod względem produkcji GES o mniejszej średnicy, ponieważ sprzedaż takich produktów stanowiła jedynie część jego całkowitej wielkości sprzedaży.
- (235) Warunki rynkowe zwykle sprawiają, że dostawy, a mianowicie rodzaj sprzedawanego produktu, zależą od popytu. Z uwagi na to, że argument dotyczący braku efektywności przemysłu unijnego w zakresie produkcji GES o mniejszej średnicy nie został poparty dalszymi dowodami, argument ten został odrzucony.
- (236) Ta sama zainteresowana strona podkreśliła brak analizy skutków zwiększenia ilości przywozu po cenach dumpingowych z innych państw, w tym przywozu od powiązanych przedsiębiorstw w USA, Meksyku, Malezji i Japonii.
- (237) Jak wskazano powyżej w motywie 187 ceny importowe z USA, Japonii i Meksyku były wyższe od cen indyjskich eksporterów oraz cen producentów unijnych. Udział w rynku przywozu z tych państw trzecich wzrósł o 0,1 punktu procentowego w okresie badanym i wynosił mniej niż 10 % pod koniec ODP. Podobnie Komisja nie posiadała żadnych dowodów na to, że ceny przywozu z tych państw były dumpingowe. Argument ten został zatem odrzucony.
- (238) Ta sama zainteresowana strona twierdziła, że podczas obliczania marginesów podcięcia cenowego i zaniżania cen dla każdego rodzaju produktu Komisja wykorzystała numery kontrolne produktu („PCN”), które nie uwzględniały użytego surowca mającego znaczny wpływ na koszty i ceny. Porównanie rodzajów produktów wytwarzanych z tego samego surowca mogłoby zmniejszyć margines sprzedaży po zaniżonych cenach z 9 % do 8 %.
- (239) Istotnie, różnica dotycząca surowców nie była odzwierciedlona w strukturze PCN i w związku z tym obliczenia marginesów podcięcia cenowego i zaniżania cen nie uwzględniły tej różnicy. Niemniej jednak, gdy rodzaje produktu zostały podzielone z uwzględnieniem wykorzystanego surowca do celów obliczeń podcięcia cenowego i zaniżania cen, zgodnie z propozycją zainteresowanej strony przedłożoną po ujawnieniu ustaleń, margines zaniżania cen wskazany w motywie 227 zmniejszył się jedynie o 1 punkt procentowy do poziomu 8 %. W związku z tym spadek ten nie miał żadnego istotnego wpływu na ustalenia Komisji dotyczące marginesu zaniżania cen w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (240) Ta sama zainteresowana strona zakwestionowała docelowy zysk w wysokości 8 % ustalony w dochodzeniu pierwotnym, twierdząc, że producenci GES ponosili straty na skutek spadku międzynarodowego popytu na stal i w związku z tym docelowy zysk w wysokości 8 % nie był już uzasadniony.

- (241) Należy przypomnieć, że docelowy poziom zysku ze sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym powinien być zyskiem, który tego rodzaju przemysł może w racjonalny sposób osiągnąć w tym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu produktów subsydiowanych/dumpingowych. W tym względzie, jak wspomniano w motywie 34 rozporządzenia (WE) nr 1628/2004, zbadano odpowiednio poziom zysku przemysłu unijnego w sytuacji, gdy udział przywozu subsydiowanego w rynku był najniższy (tzn. w 1999 r.). W związku z tym stwierdzono ostatecznie, że marża zysku, którą można zasadnie uznać za reprezentatywną dla sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego przy braku szkodliwego subsydiowania ze strony Indii, powinna wynosić 8 % do celu obliczenia marginesu szkody. Argument ten został zatem odrzucony.
- (242) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że przemysł unijny znajdował się w bardzo niestabilnej sytuacji w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, która w przeważającej części wynikała z niekorzystnych warunków rynkowych i związanego z nimi spadku konsumpcji. W związku z tym ocena Komisji skupiła się na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia szkody wywołanej przez subsydiowany przywóz z Indii.

6. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody

- (243) W celu ustalenia prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody, w przypadku gdyby środki wobec Indii zostały zniesione, przeanalizowano następujące elementy: moce produkcyjne oraz wolne moce w Indiach, wywóz z Indii do innych państw trzecich oraz atrakcyjność rynku unijnego.
- (244) W motywie 155 stwierdzono, że istnieje prawdopodobieństwo, iż w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków indyjscy producenci eksportujący będą w dalszym ciągu wywozić znaczne ilości towarów do Unii, a nawet zwiększą swoją obecną wielkość wywozu, oraz że jest możliwe, iż wywóz będzie prowadzony po cenach subsydiowanych.
- (245) Jak ustalono w motywach 139 i 140, moce produkcyjne Indii w ODP szacuje się na około 160 000 ton, przy czym ocenia się, że wolne moce produkcyjne wynoszą około 40 000–50 000 ton, co odpowiada około 29–36 % konsumpcji w Unii w tym okresie. Ponadto, jak wskazano w motywie 139, indyjscy producenci eksportujący prawdopodobnie ponownie zwiększą swoje moce produkcyjne w przypadku wzrostu popytu. Jak wskazano w motywie 142, pod koniec listopada 2014 r. władze Indii wprowadziły środki antydumpingowe na przywóz GES z Chin. W konsekwencji oczekuje się, że indyjscy producenci zwiększą swój udział w rynku krajowym.
- (246) W związku z atrakcyjnością rynku unijnego opisaną w motywach 152–155, w przypadku uchylecia środków przynajmniej część tych wolnych mocy produkcyjnych zostanie najprawdopodobniej przekierowana na rynek unijny. Ponadto, jak opisano w motywie 143, działalność indyjskich producentów jest w dużej mierze zorientowana na wywóz. W odniesieniu do cen GES, jak opisano w motywie 149, w przypadku niektórych miejsc przeznaczenia wywozu z Indii ustalono istnienie wyższego poziomu cen niż poziom odnotowany w Unii. Jednak z uwagi na różny asortyment produktów informacja ta nie odbiega od ogólnej oceny, zgodnie z którą nowe moce produkcyjne zostaną skierowane na rynek unijny, jako że wiarygodność tego porównania cen jest ograniczona.
- (247) Jak wskazano w motywie 146, w Rosji wprowadzono środki antydumpingowe względem przywozu GES z Indii, w konsekwencji wywóz z Indii do Rosji znacznie spadł w okresie badanym. Oznacza to, że dostęp do trzeciego głównego rynku eksportowego dla indyjskich producentów eksportujących jest ograniczony, a przy obecnych lub prawdopodobnie nawet zwiększonych wolnych mocach produkcyjnych wspomnianych powyżej w motywie 245, istnieje duże prawdopodobieństwo, że indyjscy producenci eksportujący znacznie zwiększą przywóz produktu objętego postępowaniem na rynek unijny w przypadku wygaśnięcia środków.
- (248) Jak ustalono w motywie 185, indyjskie ceny importowe nieograniczone cłami wyrównawczymi i antydumpingowymi podcięłyby ceny sprzedaży przemysłu unijnego o 9 %. W odniesieniu do niewspółpracującego producenta eksportującego margines podcięcia cenowego, bez uwzględnienia ceł antydumpingowych i wyrównawczych, oszacowano na 12 %. Można z tego wywnioskować, jaki byłby prawdopodobny poziom cenowy przywozu z Indii w przypadku uchylecia środków. W związku z powyższym prawdopodobne jest, iż presja cenowa na rynku unijnym znacznie wzrosnie, jeżeli środki zostaną uchylone, powodując tym samym dalsze pogorszenie sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.

- (249) Pod względem ilościowym uchylenie środków najprawdopodobniej pozwoli indyjskim producentom eksportującym na zwiększenie udziałów w rynku unijnym. W szczególności niewspółpracujący producent eksportujący, który podlega obecnie wyższemu cłu wynoszącemu 15,7 %, będzie miał silną motywację do wznowienia wywozu do Unii w znacznych ilościach. Jeżeli to nastąpi, przemysł unijny doświadczyłby natychmiastowego spadku swoich wielkości sprzedaży i udziałów w rynku.
- (250) Na tej podstawie stwierdzono, że przy braku środków, indyjscy producenci eksportujący prawdopodobnie zwiększą swoją obecność na rynku unijnym pod względem wielkości przywozu i udziału w rynku po cenach dumpingowych i subsydiowanych znacząco podcinających ceny sprzedaży przemysłu unijnego. Doprowadzi to do zwiększenia presji cenowej na rynku unijnym, co ma negatywny wpływ na rentowność i sytuację finansową przemysłu unijnego. Przyczyni się to również do dalszego pogorszenia sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (251) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że istnieje duże prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody w przypadku zniesienia środków.

E. INTERES UNII

- (252) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie obowiązujących środków wyrównawczych wobec Indii nie zaszkodzi interesowi Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, interesu importerów oraz interesu użytkowników.
- (253) Należy przypomnieć, że w dochodzeniu pierwotnym wprowadzenie środków nie zostało uznane za działanie wbrew interesowi Unii.
- (254) Wszystkim zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie uwag zgodnie z art. 31 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (255) Na tej podstawie Komisja zbadała, czy istniały przekonujące powody mogące prowadzić do wniosku, że utrzymanie w mocy obecnych środków nie leży w interesie Unii pomimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania i ponownego wystąpienia szkody.

1. Interes przemysłu unijnego

- (256) Jak wyjaśniono w motywie 226, środki umożliwiły przemysłowi unijnemu utrzymanie udziału w rynku. Jednocześnie w motywie 250 stwierdzono, że w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków wyrównawczych wprowadzonych wobec przywozu z Indii prawdopodobnie nastąpiłoby pogorszenie sytuacji przemysłu unijnego. Dlatego też można stwierdzić, że dalsze stosowanie środków wobec przywozu z Indii przyniesie korzyści przemysłowi unijnemu.

2. Interes importerów/przedsiębiorstw handlowych

- (257) Jak wskazano w motywie 16, żaden importer nie współpracował ani nie zgłosił się w ramach obecnego dochodzenia. Dlatego nie było przesłanek wskazujących, że utrzymanie środków będzie miało negatywny wpływ na importerów, który przewyższy pozytywne oddziaływanie środków.

3. Interes użytkowników

- (258) Jak wspomniano w motywie 18 spośród 53 użytkowników, z którymi się skontaktowano, ośmiu udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Czterech z nich korzystało z GES przywożonych z Indii. Wielkość ich przywozu stanowiła około 20 % łącznego przywozu produktu objętego postępowaniem z Indii.
- (259) Przypomina się, że w pierwotnym dochodzeniu ustalono, że wpływ wprowadzenia środków nie będzie znaczący dla użytkowników. Pomimo obowiązywania środków przez dziesięć lat użytkownicy w Unii w dalszym ciągu zaopatrywali się m.in. w Indiach. Użytkownicy nie przedstawili żadnych informacji wskazujących, że wystąpiły jakiegokolwiek trudności w znalezieniu innych źródeł dostaw, podobnie w toku dochodzenia nie wykazano takich informacji.

- (260) Ponadto przypomina się, że jeśli chodzi o wpływ wprowadzenia środków na użytkowników, w pierwotnym dochodzeniu stwierdzono, że biorąc pod uwagę niewielkie znaczenie kosztów GES dla przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem, jakikolwiek wzrost kosztów nie miałby raczej poważnego wpływu na ten przemysł. Ustalenia te zostały potwierdzone w obecnym przeglądzie, ponieważ nie znaleziono żadnych wskazań, które podważałyby to twierdzenie, po wprowadzeniu środków. Ponadto żaden z czterech użytkowników nie przedstawił argumentów przeciwko utrzymaniu środków.
- (261) Jedna federacja producentów stali, niemiecka federacja przemysłu stalowego (Wirtschaftsvereinigung Stahl), sprzeciwiła się kontynuacji środków i stwierdziła, że środki doprowadziły do pogorszenia konkurencyjności producentów stali w Unii w porównaniu z producentami stali w innych regionach, które nie wprowadziły środków wobec GES. Federacja ta utrzymywała, że dalsze stosowanie środków pozwoli przemysłowi unijnemu na utrzymanie pozycji dominującej. Jednak z rozwoju przywozu z Indii po wprowadzeniu środków jasno wynika, że przywóz z Indii był kontynuowany w okresie badanym. Ponadto w toku dochodzenia wykazano, że GES są przywożone w coraz większych ilościach na rynek unijny z wielu innych państw trzecich.
- (262) Na tej podstawie i zgodnie z wnioskami wynikającymi z dochodzenia pierwotnego oczekuje się, że utrzymanie środków nie wywrze znaczącego negatywnego wpływu na użytkowników i że nie ma zatem istotnych powodów, by stwierdzić, że przedłużenie obowiązywania obecnych środków nie leży w interesie Unii.

4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (263) W związku z powyższym Komisja uznaje, że nie ma szczególnie ważnych wskazań z perspektywy interesu Unii przemawiających przeciwko przedłużeniu obowiązywania obecnych środków wyrównawczych wprowadzonych wobec przywozu z Indii.

F. ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

- (264) Wszystkie zainteresowane strony poinformowano o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano utrzymać obowiązujące środki wyrównawcze. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. Przedstawione uwagi i komentarze zostały należycie uwzględnione.
- (265) Z powyższych ustaleń wynika, że zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego środki wyrównawcze stosowane względem przywozu niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii, wprowadzone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1185/2010, powinny zostać utrzymane.
- (266) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii zwrócił się do Komisji o rozważenie dalszego stosowania środków przez okres dwóch lat. Jednakże w toku dochodzenia nie znaleziono żadnych wyjątkowych okoliczności, które uzasadniałyby ograniczenie obowiązywania środków do dwóch lat.
- (267) Indywidualne stawki ceł wyrównawczych dla przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu stosuje się wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem, wyprodukowanego przez te przedsiębiorstwa, a zatem przez określone wskazane osoby prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązаныmi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (268) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła wyrównawczego (na przykład po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających na przykład z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie następnie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

(269) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz elektrod grafitowych w rodzaju stosowanych w piecach elektrycznych, o gęstości pozornej 1,65 g/cm³ lub więcej oraz o oporności elektrycznej 6,0 μΩ.m lub mniej, objętych obecnie kodem CN ex 8545 11 00 (kod TARIC 8545 11 00 10) oraz stosowanych do tych elektrod złączek, objętych obecnie kodem CN ex 8545 90 90 (kod TARIC 8545 90 90 10), przywożonych razem lub osobno i pochodzących z Indii.

2. Stawka cła antydumpingowego stosowana do cen netto na granicy Unii, przed ocleniem, produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa jest następująca:

Przedsiębiorstwo	Stawka celna (%)	Dodatkowy kod TARIC
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta – 700016, West Bengal	6,3	A530
HEG Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector-1, Noida – 201301, Uttar Pradesh	7,0	A531
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	7,2	A999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 marca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/422**z dnia 9 marca 2017 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) W następstwie dochodzenia antydumpingowego Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1629/2004 ⁽²⁾, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii („państwo, którego dotyczy postępowanie”), obecnie objętych kodami CN ex 8545 11 00 (kod TARIC 8545 11 00 10) i ex 8545 90 90 (kod TARIC 8545 90 90 10).
- (2) W następstwie dochodzenia antysubsydyjnego Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1628/2004 ⁽³⁾, ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii.
- (3) W następstwie częściowego przeglądu okresowego z urzędu dotyczącego środków wyrównawczych Rada zmieniła, rozporządzeniem (WE) nr 1354/2008 ⁽⁴⁾, rozporządzenia (WE) nr 1628/2004 i (WE) nr 1629/2004.
- (4) W wyniku przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych, na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Rada przedłużyła, rozporządzeniem wykonawczym nr 1186/2010 ⁽⁵⁾, okres obowiązywania środków antydumpingowych. W wyniku przeglądu wygaśnięcia środków wyrównawczych Rada przedłużyła, rozporządzeniem wykonawczym nr 1185/2010 ⁽⁶⁾, okres obowiązywania środków wyrównawczych.
- (5) Środki antydumpingowe przyjęły formę cła *ad valorem* w wysokości 9,4 % i 0 % w odniesieniu do przywozu towarów od wymienionych z nazwy eksporterów, a stawkę cła rezydualnego ustalono na 8,5 %.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (6) Po opublikowaniu zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu ⁽⁷⁾ środków antydumpingowych obowiązujących względem przywozu niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii, Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu tych środków, na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1629/2004 z dnia 13 września 2004 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. L 295 z 18.9.2004, s. 10).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1628/2004 z dnia 13 września 2004 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. L 295 z 18.9.2004, s. 4).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1354/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1628/2004 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1629/2004 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 24).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1186/2010 z dnia 13 grudnia 2010 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 332 z 16.12.2010, s. 17).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1185/2010 z dnia 13 grudnia 2010 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 (Dz.U. L 332 z 16.12.2010, s. 1).

⁽⁷⁾ Dz.U. C 82 z 10.3.2015, s. 5.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51). Rozporządzenie to zostało ujednolicone przez rozporządzenie podstawowe.

- (7) Wniosek został złożony przez przedsiębiorstwa SGL Carbon GmbH, TOKAI Erftcarbon GmbH oraz GrafTech Switzerland SA („wnioskodawcy”), reprezentujące ponad 25 % łącznej produkcji unijnej niektórych systemów elektrod grafitowych.
- (8) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu oraz kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego.

3. Wszczęcie postępowania

- (9) Po ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody, aby wszcząć przegląd wygaśnięcia, w dniu 15 grudnia 2015 r. w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) Komisja ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009.

4. Równoległe dochodzenie

- (10) W drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 15 grudnia 2015 r. ⁽²⁾ Komisja ogłosiła na podstawie art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 ⁽³⁾ wszczęcie przeglądu wygaśnięcia ostatecznych środków wyrównawczych obowiązujących w odniesieniu do przywozu do Unii niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii.

5. Zainteresowane strony

- (11) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja poinformowała w szczególności wnioskodawcę, pozostałych znanych producentów unijnych, zainteresowanych producentów eksportujących, importerów i użytkowników w Unii oraz indyjskie władze o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia i wezwała wymienione podmioty do współpracy.
- (12) Wszystkie zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia swoich uwag na temat wszczęcia przeglądu i złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

5.1. Kontrola wrywkowa

- (13) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja oznajmiła, że może dokonać doboru próby zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

a) Kontrola wrywkowa producentów unijnych

- (14) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja poinformowała, że dokonała wstępnego doboru próby producentów unijnych. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży, która może zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie, biorąc również pod uwagę rozmieszczenie geograficzne. Próba składała się z czterech producentów unijnych. Na podstawie informacji uzyskanych w trakcie badania sytuacja produkcji producentów unijnych objętych próbą stanowiła ponad 80 % łącznej produkcji unijnej. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie wstępnie dobranej próby. W wyznaczonym terminie nie otrzymano żadnych uwag, w związku z czym próba została potwierdzona. Próba jest reprezentatywna dla przemysłu unijnego.

b) Kontrola wrywkowa importerów

- (15) Aby podjąć decyzję, czy kontrola wrywkowa jest konieczna, i ewentualnie dokonać odpowiedniego doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich niepowiązanych importerów o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.

⁽¹⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antidumpingowych mających zastosowanie do przywozu niektórych rodzajów systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. C 415 z 15.12.2015, s. 33).

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków wyrównawczych mających zastosowanie do przywozu niektórych rodzajów systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. C 415 z 15.12.2015, s. 25).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93). Rozporządzenie to zostało ujednolicone przez rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55).

- (16) Żaden z importerów nie zgłosił się i nie przekazał informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.

5.2. Kwestionariusze i wizyty weryfikacyjne

- (17) Komisja wysłała kwestionariusze do wszystkich objętych próbą producentów unijnych, dwóch producentów eksportujących z Indii i 53 użytkowników, którzy zgłosili się po wszczęciu postępowania.
- (18) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od czterech objętych próbą producentów unijnych, jednego indyjskiego producenta eksportującego oraz ośmiu użytkowników produktu objętego przeglądem. Drugi producent eksportujący współpracujący w dochodzeniu pierwotnym, tj. Graphite India Limited („GIL”), nie przedłożył odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w ramach obecnego przeglądu.
- (19) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i spowodowanej nim szkody oraz do określenia interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne przeprowadzone na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego miały miejsce na terenie następujących przedsiębiorstw:

a) producenci unijni:

- Graftech France S.N.C. Calais, Francja
- Graftech Iberica S.L., Navarra, Hiszpania
- SGL Carbon SA, Wiesbaden, Niemcy
- Tokai Erftcarbon GmbH, Grevenbroich, Niemcy;

b) producenci eksportujący w Indiach:

- HEG Limited, Bhopal („HEG”).

6. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (20) Dochodzenie dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu objęło okres od dnia 1 października 2014 r. do dnia 30 września 2015 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (21) Produktem objętym postępowaniem są elektrody grafitowe w rodzaju stosowanych w piecach elektrycznych, o gęstości pozornej wynoszącej 1,65 g/cm³ lub więcej oraz o oporności elektrycznej 6,0 μΩ.m lub mniejszej, a także złączki stosowane do takich elektrod, przywożone razem lub osobno i pochodzące z Indii („GES” lub „produkt objęty przeglądem”), obecnie objęte kodami CN ex 8545 11 00 (kod TARIC 8545 11 00 10) i ex 8545 90 90 (kod TARIC 8545 90 90 10).

2. Produkt podobny

- (22) W toku dochodzenia wykazano, że takie same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania mają następujące produkty:
- produkt objęty przeglądem;
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.

- (23) Komisja stwierdziła, że wymienione produkty są zatem produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

1. Uwagi wstępne

- (24) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy wygaśnięcie obowiązujących środków prowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.
- (25) Jak wspomniano powyżej w motywie 18, tylko jeden indyjski producent eksportujący współpracował podczas bieżącego dochodzenia. Przedsiębiorstwo to odpowiadało za ponad 95 % wywozu GES z Indii do Unii w ODP. W związku z tym Komisja uznała, że posiada wystarczające informacje do oceny ceny eksportowej i marginesu dumpingu w ODP.
- (26) Wspomniany producent eksportujący reprezentował jednak jedynie 50 % łącznych mocy produkcyjnych oraz jedynie 40-50 % łącznej produkcji GES w Indiach w ODP. Ponadto jego wywóz do innych państw trzecich wynosił tylko 43-52 % łącznego wywozu z Indii do innych państw trzecich w ODP (ze względu na konieczność zachowania poufności nie można podać dokładnego udziału jedyne współpracującego producenta eksportującego z Indii w łącznej produkcji indyjskiej oraz łącznym wywozie z Indii). W związku z tym oraz ze względu na brak współpracy ze strony innego indyjskiego producenta GES Komisja stwierdziła, że nie posiada wystarczających informacji do zbadania prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody, dlatego musiała skorzystać z dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego w celu przeprowadzenia oceny rozwoju przywozu w przypadku uchylecia środków.
- (27) Indyjskie władze zostały należycie poinformowane, że w związku z niskim stopniem współpracy ze strony indyjskich producentów eksportujących, Komisja może zastosować art. 18 rozporządzenia podstawowego. Nie otrzymano żadnych uwag w tym względzie.
- (28) Ustalenia w sekcji 3 zostały zatem oparte na dostępnych faktach. W tym celu wykorzystano informacje dostarczone przez współpracującego producenta eksportującego, wniosek o przegląd wygaśnięcia, dane statystyczne Eurostatu, dane zebrane przez państwa członkowskie na podstawie art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego („baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6”) oraz informacje dostępne publicznie.

2. Dumping w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym

2.1. Wartość normalna

- (29) Komisja przeanalizowała najpierw, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej w przypadku jedyne współpracującego producenta eksportującego jest reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeżeli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym w podziale na producenta eksportującego stanowiła co najmniej 5 % jego łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego przeglądownym do Unii w ODP. Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez jedyne współpracującego producenta była reprezentatywna.
- (30) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktów sprzedawanymi na wywóz do Unii, w odniesieniu do producenta eksportującego z reprezentatywną sprzedażą krajową. Elementy uwzględniane w definicji rodzajów GES były następujące: (i) sprzedaż produktów ze złączkami lub bez, (ii) ich średnica oraz (iii) ich długość.
- (31) Współpracujący producent eksportujący stwierdził, że fakt, iż GES są produkowane z różnych rodzajów koksu naftowego (podstawowy surowiec) powinien być uwzględniony przy określaniu identycznych lub bezpośrednio porównywalnych rodzajów GES. Ponadto w toku dochodzenia potwierdzono, że podczas procesu produkcji przedsiębiorstwo stosowało dwa różne rodzaje koksu naftowego – importowany koks naftowy o wyższej jakości oraz zwykły koks naftowy pozyskiwany na rynku indyjskim. Ustalono również, że rodzaj wykorzystanego koksu wpływa na koszt produkcji i cenę produktu końcowego.

- (32) W związku z powyższym, aby zapewnić rzetelne porównanie, Komisja podzieliła każdy z rodzajów produktu na produkty niskiej i wysokiej jakości do celów obliczenia dumpingu.
- (33) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy krajowa sprzedaż dokonywana przez jedynego współpracującego producenta eksportującego na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli łączna wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w ODP stanowi co najmniej 5 % łącznej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii. Komisja ustaliła, że w przypadku rodzajów produktu dane były reprezentatywne.
- (34) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w ODP, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywiste ceny sprzedaży krajowej.
- (35) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży krajowej danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od tych kosztów, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (36) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w ODP.
- (37) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla sprzedaży krajowej z zyskiem w ODP, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
 - średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (38) W przypadku braku lub niewystarczającej sprzedaży rodzajów produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (39) W odniesieniu do takich rodzajów produktu wartość normalną skonstruowano poprzez dodanie następujących elementów do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez jedynego współpracującego producenta eksportującego w ODP:
- średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych („SG&A”) ponoszonych przez jedynego współpracującego producenta eksportującego przy sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w ODP; oraz
 - średniej ważonej zysku osiąganego przez jedynego współpracującego producenta eksportującego z tytułu sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w ODP.
- (40) W przypadku rodzajów produktu w ogóle niesprzedawanych na rynku krajowym dodano średnią ważoną kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysk z tytułu wszystkich transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym.

2.2. Cena eksportowa

- (41) Jedyne współpracujące producent eksportujący prowadził wywóz do Unii bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów. Dlatego też cena eksportowa była ceną faktycznie zapłaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem przy jego sprzedaży na wywóz do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (42) W trakcie wizyty weryfikacyjnej na miejscu wykryto szereg błędów dotyczących cen eksportowych zgłoszonych przez współpracującego eksportera. Błędy te zostały poprawione, a producent eksportujący został należycie o tym poinformowany.

2.3. Porównanie

- (43) Komisja dokonała porównania wartości normalnej i ceny eksportowej na podstawie ceny *ex-works*, jak wskazano powyżej.
- (44) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia rzetelnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dostosowań dokonano w odniesieniu do transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, pakowania, kosztów kredytu, opłat bankowych i ceł wyrównawczych uiszczonych przez współpracującego producenta eksportującego w stosownych i uzasadnionych przypadkach.
- (45) Jedyne przedsiębiorstwo eksportujące wystąpiło, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, o dostosowanie dotyczące uiszczonych opłat przywózowych nakładanych na surowce, twierdząc, że GES były obciążone opłatami przywózowymi, kiedy były wytwarzane do celów konsumpcji w Indiach, jednak należności te były zwracane w ramach programu zwrotu ceł („DDS”), kiedy produkt sprzedawano na wywóz do Unii. W toku dochodzenia wykazano jednak, że nie było żadnego bezpośredniego związku między kwotami DDS otrzymanymi z tytułu wywozu GES, a rzeczywiście zapłaconymi cłami od wykorzystanego importowanego surowca. Uznaje się zatem, że producent eksportujący nie udowodnił, że zwrot podatku od sprzedaży eksportowej był zawarty w cenie krajowej. Zostało to również potwierdzone w motywach 38–42 w równoległym dochodzeniu antysubsydyjnym, w toku którego ustalono, że DDS stanowi subsydlum w formie wkładu finansowego rządu Indii i nie może być uważane za dopuszczalny system zwrotu ceł lub system zwrotu ceł za składniki zastępcze. W konsekwencji dostosowanie to nie może zostać przyznane.
- (46) Ponadto współpracujący producent eksportujący wystąpił o dostosowanie zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, twierdząc, że produkt podobny był rzekomo obciążony opłatami przywózowymi, kiedy był przeznaczony do konsumpcji w Indiach, jednak należności te nie były pobierane ze względu na program Advanced Authorisation Scheme („AAS”), kiedy produkt sprzedawano na wywóz do Unii. W toku dochodzenia wykazano jednak, że nie istniał żaden system weryfikujący, czy importowane bezcłowo surowce w ramach AAS były stosowane wyłącznie w eksportowanych GES. Dlatego też Komisja uważa, że producent eksportujący nie dowiódł, że podatek niezapłacony od sprzedaży eksportowej był zawarty w cenie krajowej. Zostało to również potwierdzone w motywach 59–62 w równoległym dochodzeniu antysubsydyjnym, w toku którego ustalono, że AAS stanowi subsydlum w formie wkładu finansowego rządu Indii i nie może być uważane za dopuszczalny system zwrotu ceł lub system zwrotu ceł za składniki zastępcze. W konsekwencji dostosowanie to nie może zostać przyznane.

2.4. Margines dumpingu

- (47) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego średnią ważoną wartości normalnej według rodzaju produktu porównano ze średnią ważoną ceny eksportowej odnośnego rodzaju produktu objętego przeglądem. Na podstawie tej metodyki margines dumpingu ustalony dla współpracującego producenta eksportującego wynosi 29,8 % podczas ODP.
- (48) W trakcie wizyty weryfikacyjnej na miejscu, na terenie zakładu jedyne przedsiębiorstwo współpracującego producenta eksportującego z Indii, producent ten stwierdził, że rzekomo znaczne wahania ceny głównego surowca (koks naftowy) podczas ODP powinny zostać wzięte pod uwagę i zwrócił się do Komisji, aby obliczyła w tym celu kwartalny margines dumpingu. Wykazałoby to, że dumping nie występował podczas ODP. W związku z tym pod koniec wizyty weryfikacyjnej na miejscu przedsiębiorstwo przedłożyło kwartalne koszty produkcji.
- (49) Z uwagi na fakt, że argument ten nie został podniesiony na wcześniejszym etapie postępowania, ani w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, Komisja nie była w stanie właściwie zweryfikować tego wniosku i nie mogła stwierdzić, czy przekazane dane są kompletne i prawidłowe.
- (50) W każdym razie na podstawie danych dostarczonych w trakcie wizyty weryfikacyjnej na miejscu ustalono, że jednostkowe koszty produkcji w podziale na rodzaj produktu wykazywały tendencję spadkową w ODP między kolejnymi kwartałami w odniesieniu do niektórych rodzajów produktów, lecz nie dla wszystkich. W odniesieniu do kilku PCN jednostkowe koszty produkcji wzrosły w ostatnim kwartale. W przypadku jednostkowej ceny eksportowej odnotowano podobną tendencję spadkową, z wyjątkiem ostatniego kwartału, kiedy to ceny eksportowe wzrosły, oprócz cen dwóch rodzajów produktu. Przedsiębiorstwo dokonywało wywozu znacznych ilości w każdym kwartale ODP, a wielkości te zostały rozdzielone na poszczególne kwartały, jak wskazano w tabeli poniżej (szczegółowe dane dotyczące wielkości sprzedaży nie mogą zostać ujawnione ze względu na ich poufny charakter). Ponadto nie wszystkie rodzaje produktu były sprzedawane we wszystkich kwartałach, spośród 23 rodzajów produktu sprzedawanych przez współpracującego producenta eksportującego na rynku unijnym tylko sześć było sprzedawanych w każdym kwartale.

- (51) Obliczone marginesy dumpingu dla każdego kwartału zgodnie z metodyką objaśnioną w motywach 29–47 wykazały znaczny dumping w każdym kwartale ODP.

Tabela 1

ODP	Margines dumpingu %	Wielkość wywozu (w tonach)
październik 2014 r.–grudzień 2014 r.	23,1	[1 500–1 700]
styczeń 2015 r.–marzec 2015 r.	32,3	[1 900–2 100]
kwiecień 2015 r.–czerwiec 2015 r.	15,4	[1 500–1 700]
lipiec 2015 r.–wrzesień 2015 r.	6,4	[1 100–1 400]

- (52) Argument współpracującego producenta eksportującego, zgodnie z którym obliczenie jego marginesu dumpingu w ujęciu kwartalnym wykaże brak dumpingu, był zatem nieprawidłowy. Marginesy dumpingu były znaczne w każdym kwartale i również średni margines dumpingu obliczony w oparciu o te marginesy kwartalne utrzymywał się w ODP na wysokim poziomie, tj. 19,3 %.
- (53) Podczas gdy marginesy dumpingu w różnych kwartałach obliczone na podstawie rodzaju produktu wykazywały tendencje zmienne (wzrosły w okresach październik 2014 r.–grudzień 2014 r. i styczeń 2015 r.–marzec 2015 r., a następnie spadły w okresach styczeń 2015 r.–marzec 2015 r. do końca ODP), stopniowy spadek jednostkowych kosztów produkcji w ODP nie wywarł domniemanego wpływu. W istocie należy zauważyć, że spadek marginesu dumpingu został również częściowo spowodowany wzrostem ceny eksportowej. Należy przypomnieć, że argument współpracującego producenta eksportującego dotyczący kwartalnego margines dumpingu opierał się jedynie na wahaniach cen surowców. W związku z tym Komisja stwierdziła, że dostarczone informacje nie podważają ustaleń na temat dumpingu podczas ODP, a tym samym ustaleń dotyczących kontynuacji dumpingu w motywach 57–87.
- (54) Po ujawnieniu ustaleń jedyny współpracujący indyjski producent eksportujący utrzymywał, że przy obliczaniu rentowności zastosowanej do skonstruowania wartości normalnej Komisja powinna dokonać rozróżnienia między produktami wytwarzanymi z krajowego koksu, z jednej strony, oraz produktami wytwarzanymi z przywożonego koksu naftowego, z drugiej strony. Wynikało to z różnic w wykorzystaniu tych produktów. Ponadto twierdził on, że jedynie produkty wytworzone z przywożonego koksu naftowego, które są wykorzystywane w piecu łukowym o dużej mocy, są sprzedawane na rynku unijnym i że rentowność zastosowana w celu skonstruowania wartości normalnej powinna zatem zostać obliczona wyłącznie na podstawie takich rodzajów produktów. W trakcie przesłuchania, które odbyło się z udziałem Komisji po ujawnieniu ustaleń, HEG stwierdziło, że na podstawie tych argumentów Komisja nie powinna stosować średniej ważonej stopy rentowności obliczonej na podstawie łącznej sprzedaży krajowej do skonstruowania wartości normalnej. HEG twierdziło, że Komisja powinna obliczyć dwie odrębne stopy rentowności, biorąc pod uwagę pochodzenie koksu oraz zastosować je odpowiednio do konstruowania wartości normalnej.
- (55) W swoich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu HEG wskazało, w odniesieniu do każdego rodzaju produktu, pochodzenie surowca oraz charakterystykę GES. Jednak po uwzględnieniu tylko tych dwóch elementów porównanie rodzajów produktu sprzedawanych na rynku unijnym i tych sprzedawanych na rynku indyjskim wykazało, że HEG sprzedawało te same rodzaje produktów na obu rynkach w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W związku z powyższym pierwsza część argumentacji jest niezgodna z faktami.
- (56) Ponadto, jak wyjaśniono w motywach 39 i 40, do skonstruowania wartości normalnej Komisja wykorzystwała średni ważony zysk z łącznej sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Niemniej jednak, stosując indywidualne stopy zysku dla każdego rodzaju produktu, jak proponowało przedsiębiorstwo podczas przesłuchania, o którym mowa w motywie 54, margines dumpingu wskazany w motywie 47 zmniejszyłby się jedynie o 3,2 punktu procentowego do 26,7 %. W związku z tym, spadek ten nie ma istotnego wpływu na ustalenia Komisji w odniesieniu do dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, a w związku z tym na ustalenia dotyczące kontynuacji dumpingu zawarte w motywach 57–87.

3. Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylecia środków

- (57) W następstwie ustalenia znaczącego dumpingu w ODP Komisja zbadała, czy istniało prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków. Analizie poddano następujące elementy: moce produkcyjne oraz wolne moce w Indiach, wywóz z Indii do innych państw trzecich oraz atrakcyjność rynku unijnego.
- (58) Jak wspomniano w motywie 25, nawiązano współpracę tylko z jednym producentem eksportującym z Indii, który reprezentował jedynie połowę łącznej mocy produkcyjnej w Indiach. Ustalenia przedstawione w poniższych sekcjach oparto zatem na dostępnych faktach, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym zakresie Komisja wykorzystwała informacje dostarczone przez współpracującego producenta eksportującego, informacje zawarte we wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia oraz w bazie danych Organizacji Narodów Zjednoczonych, informacje dostarczone przez rząd Indii („GOI”) w równoległym dochodzeniu antysubsydnym, o którym mowa w motywie 10 i publicznie dostępne informacje.

3.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne

- (59) Na podstawie ogólnie dostępnych informacji finansowych i zweryfikowanych danych współpracującego producenta eksportującego ⁽¹⁾ ⁽²⁾, stwierdzono, że obaj producenci indyjscy zwiększyli swoje moce produkcyjne po poprzednim przeglądzie wygaśnięcia wspomnianym w motywie 4 o 27 %. Na koniec ODP łączne moce produkcyjne w Indiach podzielone równo między dwoma producentami ⁽³⁾ wynosiły 160 000 ton rocznie. Ponadto, w toku dochodzenia ujawniono, że indyjscy producenci eksportujący prawdopodobnie ponownie zwiększą swoje moce produkcyjne w przypadku wzrostu popytu ⁽⁴⁾.
- (60) Wielkość produkcji dwóch producentów z Indii wynosiła między 110 000 a 120 000 ton podczas ODP. W związku z powyższym łączne indyjskie wolne moce produkcyjne oszacowano na 40 000 do 50 000 ton, co stanowi między 29 % a 36 % konsumpcji w Unii w ODP.
- (61) Wzrost mocy produkcyjnych miał miejsce równoległe do spadku konsumpcji GES w Indiach i na całym świecie. GES są przede wszystkim wykorzystywane w przemyśle stali elektrotechnicznej, w szczególności są one stosowane w stalowniach do topienia złomu stalowego. Rozwój konsumpcji GES jest więc związany z rozwojem produkcji stali elektrycznej i podlega podobnym trendom. W toku dochodzenia ustalono, że produkcja stali elektrycznej w Indiach i na całym świecie zmniejszyła się między 2012 r. a ODP ⁽⁵⁾, podczas gdy moce produkcyjne dotyczące GES w Indiach wzrosły.
- (62) Pod koniec listopada 2014 r. władze Indii wprowadziły środki antidumpingowe na przywóz GES z Chin ⁽⁶⁾. Oczekuje się, że indyjscy producenci zwiększą swój udział w rynku krajowym.

3.2. Wywóz do państw trzecich

- (63) Na podstawie ogólnie dostępnych sprawozdań finansowych ustalono, że obaj producenci eksportujący z Indii byli ukierunkowani na eksport ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾ i dokonywali wywozu około 60 % ich łącznej produkcji w ODP.
- (64) Unia jest nadal ważnym rynkiem eksportowym dla współpracującego producenta eksportującego HEG pomimo obowiązujących środków. Wywóz HEG wynosił między 10 % a 17 % jego łącznej sprzedaży pod względem wartości i od 10 % do 20 % pod względem wielkości w ODP. Niewspółpracujące indyjskie przedsiębiorstwo GIL wywoziło bardzo niewielkie ilości do Unii w ODP. Sytuację tę należy jednak postrzegać w powiązaniu z cłami antidumpingowymi i wyrównawczymi obowiązującymi w odniesieniu do GIL (łącznie 15,7 %) w porównaniu do HEG (łącznie 7 %).

⁽¹⁾ http://www.google.be/url?sa=t&rc=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwiqt6H2u9_QAhWEzRoKHYUwBVEQFggfMAA&url=http%3A%2F%2Fheg ltd.com%2Fwebmaster%2FDownloadFile.aspx%3Fd%3D.%2Fuploads%2FFinance%2F70Results_Release.pdf&usq=AFQjCNGMpUymLm4BNOjIMmOLLdgwSGgcDw

⁽²⁾ http://content.icidirect.com/mailimages/IDirect_GraphiteIndia_Q1FY16.pdf

⁽³⁾ <http://heg ltd.com/> and <http://www.graphiteindia.com/>

⁽⁴⁾ <http://heg ltd.com/WEBMASTER/DownloadFile.aspx?D=../Uploads/Newsletter/News9.pdf>

⁽⁵⁾ <https://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>

⁽⁶⁾ http://www.dgtr.gov.in/sites/default/files/adfin_Graphite_Electrodes_diameters_ChinaPR.pdf

⁽⁷⁾ http://heg ltd.com/pdf/HEGLtd_Q1_FY_16_Investor_Presentation.pdf

⁽⁸⁾ http://www.graphiteindia.com/View/investor_relation.aspx (zob. GIL Q3 FY2015 Earnings Presentation.pdf, s. 14).

- (65) Z braku jakichkolwiek innych bardziej wiarygodnych źródeł służących ustaleniu wielkości wywozu z Indii do innych państw trzecich, wykorzystano bazę danych Organizacji Narodów Zjednoczonych. Zgodnie z tą bazą danych wywóz do innych państw trzecich wzrósł między 2012 r. a 2013 r. o 43 %, a następnie spadł w 2014 r. i 2015 r. o 38 % w porównaniu z 2013 r. Ogólna wielkość wywozu zmniejszyła się między 2012 r. i ODP (o 10 %). Głównymi miejscami przeznaczenia indyjskiego wywozu w 2015 r. były USA, Arabia Saudyjska, Iran, Turcja, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Republika Korei i Egipt. W latach 2012–2015 zwiększył się indyjski wywóz do niektórych z tych miejsc przeznaczenia (takich jak Arabia Saudyjska, Zjednoczone Emiraty Arabskie, USA), natomiast w przypadku innych miejsc (Iran, Turcja, Republika Korei, Egipt) zmniejszył się, a całkowity spadek wyniósł 9 %.
- (66) Podczas gdy w 2012 r. Rosja była trzecim co do wielkości rynkiem eksportowym dla producentów z Indii, po tym jak państwo to nałożyło cło *ad valorem* na przywóz GES z Indii wynoszące od 16,04 % do 32,83 % w grudniu 2012 r. ⁽¹⁾, wywóz z Indii do Rosji zmniejszył się z 4 415 ton do 638 ton w 2015 r., co stanowi spadek o 86 %.
- (67) Informacje na temat wielkości wywozu z bazy danych Organizacji Narodów Zjednoczonych mogły zostać porównane z informacjami dostarczonymi przez rząd Indii w równoległym dochodzeniu antysubsydyjnym, tj. ze statystykami eksportowymi Dyrekcji Generalnej ds. Wywiadu i Statystyk Handlowych („Directorate General of Commercial Intelligence and Statistics” – „DGCIIS”), a porównanie to wykazało podobne tendencje jak te odnotowane w bazie danych Organizacji Narodów Zjednoczonych.
- (68) Ponadto wielkość wywozu współpracującego producenta eksportującego HEG do innych państw trzecich również charakteryzowała się podobnymi tendencjami, tj. nastąpił wzrost wielkości wywozu do innych państw trzecich w okresie od 2012 do 2013 r., a następnie odnotowano spadek w okresie od 2014 r. do ODP z ogólną tendencją spadkową w okresie badanym. Należy zauważyć, że mimo tego spadku wielkości wywozu, wywóz w ODP utrzymywał się ogólnie na wysokim poziomie wynoszącym między 20 000 ton a 30 000 ton.
- (69) W odniesieniu do ceny eksportowej, na podstawie bazy danych Organizacji Narodów Zjednoczonych, dochodzenie wykazało, że indyjskie ceny wywozu do niektórych państw, takich jak USA i Republika Korei, które były średnio niższe niż ceny w UE w latach 2012–2014, wzrosły w 2015 r. i kształtowały się prawie na tym samym poziomie, co ceny w UE. Ponadto indyjskie ceny eksportowe do innych państw, takich jak np. Arabia Saudyjska, które były niższe niż ceny w UE między 2012 r. i 2014 r., wzrosły i kształtowały się na wyższym poziomie niż ceny w UE w 2015 r. Co więcej, indyjskie ceny eksportowe do innych państw, takich jak np. Turcja, w dalszym ciągu były niższe od cen na rynku unijnym w całym okresie badanym. Należy jednak zauważyć, że ceny zawarte w tej bazie danych nie zawierają rozróżnienia między rodzajami produktów, a w konsekwencji wiarygodność porównania cen na tej podstawie jest ograniczona.
- (70) Analiza informacji na temat cen eksportowych stosowanych na rynkach innych państw trzecich przez współpracujących producentów eksportujących wykazała, że w 2012 i 2014 r. średnie ceny na rynku unijnym były wyższe niż średnie ceny HEG stosowane na rynkach innych państw trzecich (po korekcie do okresu obejmującego rok kalendarzowy, ponieważ dane były dostarczane w oparciu o rok obrotowy), natomiast w ODP średnie ceny na rynku unijnym były niższe niż średnie ceny HEG stosowane na rynkach innych państw trzecich.
- (71) Nie były dostępne żadne inne dane w celu ustalenia dokładnego poziomu cen stosowanych przez indyjskich producentów eksportujących na rynkach innych państw trzecich.

3.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (72) Atrakcyjność rynku unijnego potwierdza fakt, iż mimo obowiązujących ceł antydumpingowych i wyrównawczych, indyjskie GES nadal napływały na rynek unijny. W okresie badanym Indie w dalszym ciągu były drugim co do wielkości państwem wywozu do Unii po Chińskiej Republice Ludowej („Chiny”). Pomimo spadku między 2012 r. a ODP, Indie utrzymały swój wywóz do Unii w znacznych ilościach i udziały w rynku, jak wyjaśniono w motywie 100.
- (73) Ewentualne zmiany cen eksportowych stosowanych wobec Unii w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków należy rozpatrywać w kontekście ogólnego spadku konsumpcji GES w Indiach i na całym świecie w połączeniu z wolnymi mocami produkcyjnymi dostępnymi w Indiach. Najprawdopodobniej doprowadzi to do zwiększenia presji na indyjskich producentów eksportujących do dalszego poszukiwania rynków eksportowych, w szczególności biorąc pod uwagę ich model działalności gospodarczej nastawiony na eksport. Dlatego, gdyby środki miały być uchylone w Unii, a dostęp do rynku unijnego nie ograniczałyby cła antydumpingowe ani

⁽¹⁾ http://www.eurasiancommission.org/_layouts/Lanit.EEC.Desicions/Download.aspx?IsDlG=0&ID=3805&print=1

wyrównawcze, prawdopodobne jest, że znaczna część wolnych mocy produkcyjnych została wykorzystana w celu wywozu na rynek unijny. W szczególności, ponieważ dochodzenie wykazało, że chociaż na niektórych rynkach eksportowych (takich jak Arabia Saudyjska, Zjednoczone Emiraty Arabskie, USA) wywóz z Indii wzrósł w 2015 r., łączny wywóz z Indii na rynki innych państw trzecich odnotował tendencję spadkową. Wskazuje to na fakt, że na rynkach niektórych państw trzecich istnieją prawdopodobnie ograniczone zdolności do absorpcji dodatkowego wywozu.

- (74) Ponadto, jak wspomniano w motywie 66, Rosja nałożyła cła antidumpingowe na przywóz GES z Indii. Indyjscy producenci eksportujący mają tym samym ograniczony dostęp do tego rynku i nie mogą zwiększać ani przekierowywać wywozu do Rosji, na co wskazuje spadek wywozu do tego miejsca przeznaczenia od 2012 r.
- (75) Mając na uwadze powyższe, prawdopodobne jest, że indyjscy producenci eksportujący będą kontynuować wywóz znaczących ilości do Unii w przypadku wygaśnięcia środków, a nawet zwiększać swoją obecną wielkość wywozu, zważywszy na ich znaczne wolne moce produkcyjne. Jest to rzeczywiście prawdopodobne w przypadku współpracującego producenta eksportującego, który będzie skłonny jeszcze bardziej zwiększyć swoją już znaczną obecność na rynku unijnym, a tym bardziej w przypadku niewspółpracującego producenta eksportującego, który prawie zaprzestał wywozu na rynek unijny i który podlega wyższemu cłu w porównaniu z cłem obowiązującym współpracującego producenta eksportującego.

3.4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu

- (76) Opisana analiza wykazuje, że (i) indyjski przywóz nadal napływał na rynek unijny po znacznie dumpingowych cenach oraz w dużych ilościach; (ii) obaj producenci indyjscy są ukierunkowani na wywóz i mają wolne moce produkcyjne, które mogłyby zostać wykorzystane do zwiększenia wywozu do Unii po cenach dumpingowych; (iii) konsumpcja na świecie odnotowuje tendencję spadkową, co oznacza ograniczenie możliwości wywozu na niektóre rynki innych państw trzecich; (iv) w Rosji wprowadzono środki antidumpingowe wobec indyjskich GES, co jeszcze bardziej ogranicza możliwości wywozu indyjskich producentów eksportujących.
- (77) Na podstawie powyższych ustaleń stwierdzono, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku uchylenia środków.
- (78) Po ujawnieniu ustaleń jedyny współpracujący indyjski producent eksportujący, HEG, stwierdził, że Komisja nie wzięła pod uwagę okoliczności faktycznych odnoszących się do okresu po ODP w swojej ocenie prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu. W związku z tym współpracujący indyjski producent eksportujący stwierdził, że stosując art. 18 rozporządzenia podstawowego, Komisja nie wzięła pod uwagę faktu, że GIL, inny indyjski producent GES, dokonał inwestycji w zakład wytwórczy w Unii, tj. Graphite Cova GmbH („GIL Cova”). HEG twierdziło ponadto, że GIL podpisało strategiczną długoterminową umowę na sprzedaż spiekanych zielonych elektrod (półproduktu) do jego zakładu GIL Cova zajmującego się grafityzacją. HEG twierdziło również, że mając na uwadze strategiczne inwestycje GIL, wniosek Komisji dotyczący przyszłego wzrostu wywozu z Indii do Unii jest błędny, a ustalenie, że obaj indyjscy producenci posiadają wolne moce, które mogą zostać skierowane na wywóz, jest oparte jedynie na domniemaniach. HEG argumentowało również, że wygaśnięcie środków nie doprowadzi do zwiększenia wielkości przywozu do Unii, mając na uwadze tendencję spadkową wywozu z Indii do Unii (w tym wywozu HEG do Unii) po ODP.
- (79) Ponadto HEG twierdziło, że plany HEG dotyczące zwiększenia mocy produkcyjnych stanowiły jedynie wizję prezesa tego przedsiębiorstwa uwzględniającą korzystny scenariusz gospodarczy z 2010 r. W rocznym raporcie HEG za rok zakończony w dniu 31 marca 2016 r. nie ma już żadnych nowych propozycji omawianych przez radę dyrektorów dotyczących rozwoju mocy produkcyjnych.
- (80) W odniesieniu do porównania cen przeprowadzonego przez Komisję w motywach 69 i 70 dotyczącego wywozu na rynki innych państw trzecich HEG przedłożyło analizę swoich średnich cen CIF/CFR stosowanych wobec czterech innych państw trzecich w porównaniu z jego średnimi cenami CIF stosowanymi w wywozie do Unii i stwierdziło, że, ogólnie rzecz biorąc, średnie ceny stosowane wobec czterech innych państw trzecich były wyższe niż jego ceny wywozu do Unii. W związku z tym HEG stwierdziło, że rynek unijny z niższymi cenami będzie mniej atrakcyjny.
- (81) W odniesieniu do argumentu HEG dotyczącego inwestycji GIL w GIL Cova w okresie badanym należy zauważyć, że GIL dokonywało bardzo nieznacznego wywozu na rynek unijny. Uznaje się jednak, że nie wynika to jedynie z inwestycji GIL w GIL Cova, lecz głównie z wysokich cel antidumpingowych i wyrównawczych mających zastosowanie do wywozu GIL India do Unii (w sumie 15,7 %). W przypadku scenariusza, w którym środki antidumpingowe lub wyrównawcze zostałyby uchylone, prawdopodobne jest, że GIL wznowi swój wywóz do Unii, pomimo jego inwestycji w GIL Cova, biorąc również pod uwagę jego dostępne wolne moce produkcyjne oraz atrakcyjność rynku unijnego, jak opisano w motywach 72–75 powyżej.

- (82) W odniesieniu do argumentu HEG dotyczącego tendencji charakterystycznych dla wywozu po ODP podkreślono, że wywóz ten nastąpił w okresie, w którym obowiązywały środki antydumpingowe i wyrównawcze. W związku z tym, nawet jeżeli wielkość wywozu HEG po ODP wykazała tendencję spadkową, prawdopodobne jest, że wywóz dokonywany przez HEG do Unii wzrośnie, jeżeli środki antydumpingowe lub wyrównawcze zostałyby uchylone, zważywszy, że pomimo obowiązujących środków HEG nadal dokonywało wywozu na rynek unijny po cenach w znaczącym stopniu dumpingowych, a także uwzględniając jego model działalności gospodarczej nastawionej na wywóz oraz jego wolne moce produkcyjne, które mogą wzrosnąć w przyszłości, jeśli wzrośnie popyt na jego produkty, jak opisano w motywach 59–75 powyżej.
- (83) Ponadto w odniesieniu do zamiaru HEG dotyczącego zwiększenia mocy zwraca się uwagę, że podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu w 2016 r., HEG pokazało zespołowi zajmującemu się omawianą sprawą krótki film przedstawiający grupę HEG. Jednym z elementów zawartych w tym filmie były plany przedsiębiorstwa odnoszące się do zwiększenia jego mocy produkcyjnych w przyszłości. Co więcej, przedstawiciele przedsiębiorstwa podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu wyjaśnili, że plany te są obecnie wstrzymane, biorąc pod uwagę, że przedsiębiorstwo to nie wykorzystuje w pełni swoich mocy oraz z uwagi na spadek globalnego popytu. W związku z tym, w przypadku gdyby środki antydumpingowe lub wyrównawcze zostały uchylone, prawdopodobne jest, że popyt na indyjskie GES w Unii wzrośnie i że w związku z tym HEG będzie skłonne zwiększyć swoje moce w celu zaspokojenia popytu.
- (84) Jeśli chodzi o argument HEG dotyczący różnic cen na rynku unijnym i na innych rynkach państw trzecich, należy podkreślić, że porównanie przeprowadzone przez Komisję w motywach 69 i 70 jest dokonywane między średnimi cenami indyjskich producentów eksportujących stosowanymi na innych rynkach państw trzecich i średnimi cenami producentów unijnych na rynku unijnym, a nie średnimi cenami producentów indyjskich stosowanymi na rynku unijnym. Należy przypomnieć, że średnia cena stosowana przez HEG na rynku unijnym jest ceną, której poziom jest w dużym stopniu dumpingowy i która znacznie podcina średnie ceny producentów unijnych, a w związku z tym nie nadaje się do porównania, o którym mowa.
- (85) W związku z powyższymi argumentami HEG zostają odrzucone.
- (86) Inna zainteresowana strona twierdziła, że ze względu na mniejsze zużycie energii, jako głównego czynnika kosztów, oraz niższe koszty pracy, indyjscy producenci mają wyraźną przewagę konkurencyjną pod względem efektywności kosztowej. Należy jednak zauważyć, że dochodzenie wykazało, że głównym czynnikiem kosztotwórczym w procesie wytwarzania GES w Indiach nie jest energia lub siła robocza, lecz koks. W każdym razie zakładając nawet, że istnieje przewaga komparatywna producentów indyjskich, powinno to wywrzeć podobny wpływ na ceny eksportowe i wartość normalną, a co za tym idzie – nie powinno wpływać na margines dumpingu. Argument ten jest zatem niezgodny z faktami i w związku z tym zostaje odrzucony.
- (87) Wniosek Komisji, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku uchylecia środków, zostaje zatem potwierdzony.

D. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (88) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym produkt podobny wytwarzany był przez ośmiu producentów (dwóch indywidualnych i dwie grupy). Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

2. Uwagi wstępne

- (89) Jak wspomniano w motywie 61 sytuacja przemysłu GES jest ściśle związana z sytuacją przemysłu stali elektrotechnicznej, gdzie GES są wykorzystywane w piecach elektrycznych do topienia złomu stalowego. W tym kontekście w okresie badanym przeważały negatywne warunki rynkowe w przemyśle stali elektrotechnicznej, charakteryzujące się spadkiem konsumpcji, co również znajduje odzwierciedlenie w konsumpcji GES.
- (90) Zważywszy, że istnieje tylko dwóch indyjskich producentów eksportujących produkt objęty postępowaniem, dane odnoszące się do przywozu GES do Unii Europejskiej z Indii i z innych państw trzecich nie są podane w formie dokładnych danych liczbowych w celu zachowania poufności zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego.

3. Konsumpcja w Unii

- (91) Komisja określiła konsumpcję w Unii, sumując:
- (i) sprzedaż objętych próbą producentów unijnych, uzyskaną po weryfikacji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu,
 - (ii) sprzedaż nieobjętych próbą współpracujących producentów unijnych, uzyskaną z wniosku o dokonanie przeglądu,
 - (iii) sprzedaż nieobjętych próbą niewspółpracujących producentów unijnych, uzyskaną z ich rocznych sprawozdań,
 - (iv) przywóz z Indii, zgodnie z bazą danych na podstawie art. 14 ust. 6 oraz
 - (v) przywóz ze wszystkich innych państw trzecich na podstawie danych Eurostatu (poziom TARIC).
- (92) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie, obrazujące konsumpcję w Unii:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Konsumpcja w Unii (w tonach)	151 508	140 244	146 637	139 974
Indeks (2012 = 100)	100	93	97	92

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych, roczne sprawozdania niewspółpracującego producenta unijnego, wniosek o dokonanie przeglądu, Eurostat (poziom TARIC), baza danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (93) W okresie badanym łączna konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 8 %. Konkretnie rzecz ujmując, konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 7 % w 2013 r., wzrosła o 4 % między 2013 r. a 2014 r., a następnie ponownie spadła o 5 % między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (94) Jak wspomniano w motywach 61 i 89, ogólny spadek popytu był wynikiem niekorzystnych warunków rynkowych, które panowały w przemyśle stali elektrotechnicznej, ponieważ wielkość sprzedaży elektrod grafitowych podąża za zmianami wielkości produkcji stali w piecach elektrycznych.
- (95) Po ujawnieniu informacji współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że analiza udziału w rynku i konsumpcji powinna uwzględniać przywóz dokonywany przez producentów unijnych od ich powiązanych przedsiębiorstw w USA, Meksyku, Japonii i Malezji, który znacznie wzrósł w ciągu ostatnich trzech lat.
- (96) Przywóz ze wszystkich innych państw trzecich był należycie uwzględniony przy obliczaniu konsumpcji w Unii, jak wyjaśniono powyżej w motywie 91, i w związku z tym został odpowiednio odzwierciedlony w całkowitej konsumpcji. Argument ten został zatem odrzucony.

4. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

Tabela 3

Wielkość przywozu i udział w rynku

Państwo		2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Indie	Wielkość przywozu (w tonach)	9 000–10 000	5 000–6 000	7 000–8 000	6 500–7 500
	Zindeksowana wielkość przywozu (2012 = 100)	100	57	80	74

Państwo		2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
	Udział w rynku (%)	6–7	3–4	5–6	4–5
	Udział w rynku (indeks)	100	62	83	80

Źródło: Baza danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (97) Wielkość przywozu zmniejszała się w okresie badanym. Znacznie spadła w 2013 r. (o 43 %), wzrosła w 2014 r. oraz ponownie zmniejszyła się w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogółem w okresie badanym nastąpił spadek o 26 %.
- (98) Komisja ustaliła udział przywozu w rynku na podstawie konsumpcji w Unii określonej w powyższym motywie 91.
- (99) W odniesieniu do udziału w rynku odnotowano podobne tendencje jak w przypadku wielkości przywozu, tj. spadek między 2012 r. i 2013 r., następnie wzrost między 2013 r. a 2014 r., a potem spadek między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogólny udział w rynku zmniejszył się o 1,2 punktu procentowego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w porównaniu z 2012 r.
- (100) Udział indyjskiego przywozu w rynku na początku okresu badanego kształtował się w przedziale od 6 % do 7 %. Następnie spadł i kształtował się w przedziale od 4 % do 5 % pod koniec okresu objętego dochodzeniem przeglądowym.

4.2. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (101) Komisja określiła tendencje rozwoju cen indyjskiego przywozu na podstawie danych zaczerpniętych z bazy danych na podstawie art. 14 ust. 6. Były one w dużej mierze zgodne z tendencjami rozwoju cen zgłoszonych przez współpracującego producenta eksportującego.
- (102) Średnia cena przywozu do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 4

Cena importowa ⁽¹⁾

Państwo		2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Indie	Ceny importowe (w EUR/t)	2 500–3 500	3 000–4 000	2 500–3 500	2 200–3 200
	Indeks (2012 = 100)	100	105	89	86

⁽¹⁾ Średnia cena nie obejmuje obowiązujących ceł antydumpingowych/wyrównawczych.

Źródło: Baza danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (103) Ogólnie średnie ceny importowe obniżyły się o 14 % w okresie badanym. Ceny importowe wzrosły o 5 % między 2012 i 2013 r., spadły o 16 % w 2014 r., a następnie zmniejszyły się o 3 % w ODP.

4.3. Podcięcie cenowe

- (104) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przez porównanie (i) średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz (ii) odpowiadających im średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od współpracującego producenta indyjskiego na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło antydumpingowe/wyrównawcze i koszty ponoszone po przywozie.

- (105) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (106) Porównanie wykazało dla współpracującego producenta eksportującego średni ważony margines podcięcia cenowego na rynku unijnym wynoszący 3 % podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądownym. Jednak po odjęciu ceł antydumpingowych i wyrównawczych margines podcięcia wyniósłby 9 %. W odniesieniu do niewspółpracującego producenta eksportującego przywóz w OD dotyczył jedynie bardzo niewielkich ilości. Niemniej jednak Komisja oszacowała podcięcie cenowe. Komisja ustaliła margines podcięcia cenowego w wysokości 12 %, po odliczeniu obowiązujących ceł antydumpingowych i wyrównawczych. Szacunek ten opiera się jednak na bardzo niewielkiej ilości przywozu oraz, z uwagi na brak współpracy, nie uwzględnia rodzajów produktu. W związku z tym jego wiarygodność jest ograniczona.

4.4. Przywóz z innych państw trzecich

Tabela 5

Wielkość przywozu i udział w rynku

Państwo		2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Pozostałe państwa trzecie ogółem	Przywóz (w tonach)	33 000 – 35 000	30 000 – 32 000	34 000 – 36 000	30 000 – 32 000
	<i>Indeks</i>	100	90	103	90
	Udział w rynku (%)	22–23	22–23	24–25	22–23
	Ceny (w EUR/t)	2 500–3 500	2 400–3 400	2 400–3 400	2 300–3 300
	<i>Indeks</i>	100	98	89	92
Chiny	Przywóz (w tonach)	14 000–15 000	11 000–12 000	16 000–17 000	14 000–15 000
	<i>Indeks</i>	100	80	117	103
	Udział w rynku (%)	9–10	8–9	11–12	10–11
	Ceny (w EUR/t)	2 000–3 000	1 500–2 500	1 400–2 400	1 600–2 600
	<i>Indeks</i>	100	94	90	99
USA	Przywóz (w tonach)	3 000–4 000	4 000–5 000	4 200–5 200	4 200–5 200
	<i>Indeks</i>	100	118	129	128
	Udział w rynku (%)	2–3	3–4	3–4	3–4
	Ceny (w EUR/t)	3 300–4 300	3 200–4 200	3 000–4 000	2 800–3 800
	<i>Indeks</i>	100	96	84	81

Państwo		2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Meksyk	Przywóz (w tonach)	3 000–4 000	4 000–5 000	5 500–6 500	4 000–5 000
	<i>Indeks</i>	100	127	165	119
	Udział w rynku (%)	2–3	3–4	4–5	3–4
	Ceny (w EUR/t)	3 800–4 800	3 900–4 900	3 900–4 900	4 000–5 000
	<i>Indeks</i>	100	103	103	115
Rosja	Przywóz (w tonach)	3 000–4 000	2 500–3 500	3 500–4 500	3 700–4 700
	<i>Indeks</i>	100	70	101	103
	Udział w rynku (%)	2–3	1–2	2–3	2–3
	Ceny (w EUR/t)	3 000–4 000	2 800–3 800	2 500–3 500	2 100–3 100
	<i>Indeks</i>	100	91	79	75
Japonia	Przywóz (w tonach)	4 500–5 500	3 000–4 000	3 000–4 000	2 000–3 000
	<i>Indeks</i>	100	74	62	50
	Udział w rynku (%)	3–4	2–3	2–3	1–2
	Ceny (w EUR/t)	3 400–4 400	3 300–4 300	2 800–3 800	2 900–3 900
	<i>Indeks</i>	100	99	82	83
Inne państwa trzecie	Przywóz (w tonach)	4 000–5 000	4 000–5 000	1 000–2 000	700–1 700
	<i>Indeks</i>	100	104	25	19
	Udział w rynku (%)	2–3	3–4	0,5–1,5	0,5–1,5
	Ceny (w EUR/t)	2 600 –3 600	2 000–3 000	1 900–2 900	1 600–2 600
	<i>Indeks</i>	100	83	78	72

Źródło: Eurostat (poziom TARIC).

- (107) Równoległe ze spadkiem konsumpcji, wielkość przywozu z innych państw trzecich zmniejszyła się o 10 % między 2012 r. a ODP. Udział w rynku przywozu ze wszystkich innych państw trzecich mieścił się w przedziale 22 % – 23 % w okresie badanym. Największa wielkość przywozu pochodziła z Chin, USA, Meksyku, Rosji i Japonii, które są jedynymi państwami posiadającymi indywidualne udziały w rynku wyższe od 1 % w ODP.
- (108) Ceny importowe z USA, Japonii i Meksyku były wyższe od cen indyjskich eksporterów oraz cen producentów unijnych. Udział przywozu z USA i Meksyku w rynku wzrósł w okresie badanym o mniej niż 1 punkt procentowy. Udział przywozu z Japonii w rynku zmniejszył się w okresie badanym o 1,5 punktu procentowego.
- (109) Ceny importowe z Chin i Rosji były niższe od cen indyjskich eksporterów oraz cen producentów unijnych (z wyjątkiem 2012 r. w przypadku Rosji). Według informacji przekazanych przez przemysł unijny we wniosku o dokonanie przeglądu część przywozu z Chin odnosi się do GES o małej średnicy (średnica mniejsza niż 400 mm), a większość przywozu z Indii i produkcja przemysłu unijnego to GES o dużych średnicach ⁽¹⁾ (średnice większe niż 400 mm), które są droższe.
- (110) Udział przywozu z Chin w rynku wzrósł o 1 punkt procentowy w badanym okresie i znajdował się w przedziale 10–11 % w ODP, podczas gdy udział przywozu z Rosji w rynku wynosił jedynie od 2 % do 3 % w ODP i wzrósł o 0,3 punktu procentowego w okresie badanym. Jednakże wzrost ten nie nastąpił ze szkodą dla udziału w rynku przemysłu unijnego, który, jak wyjaśniono w motywie 123, powiększył się o 1,9 punktu procentowego w okresie badanym.
- (111) Podsumowując, wpływ przywozu z Chin i z Rosji nie mógł zostać wyraźnie określony z uwagi na fakt, że dane dostępne w statystykach dotyczących przywozu nie zawierają rozróżnienia między rodzajami produktu, oraz że w związku z tym wiarygodne porównanie cen według rodzaju produktu nie mogło zostać przeprowadzone. Takie porównanie było natomiast możliwe w przypadku Indii, na podstawie szczegółowych informacji przekazanych przez współpracującego producenta eksportującego.

5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

5.1. Uwagi ogólne

- (112) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny obejmuje ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu unijnego w badanym okresie.
- (113) Jak wspomniano w motywie 14, w celu ustalenia ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł unijny dokonano doboru próby.
- (114) W celu określenia szkody Komisja rozróżniła makroekonomiczne i mikroekonomiczne wskaźniki szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu, rocznych sprawozdań niewspółpracującego producenta unijnego oraz zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez producentów unijnych objętych próbą. Dane dotyczyły wszystkich producentów unijnych. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Dane dotyczyły producentów unijnych objętych próbą. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (115) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu i poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (116) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału.
- (117) Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.

⁽¹⁾ Zarówno małe, jak i duże średnice elektrod grafitowych są objęte tymi samymi kodami TARIC.

5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

a) Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (118) Łączna produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych producentów unijnych

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość produkcji (w tonach)	235 915	235 502	241 623	221 971
Indeks (2012 = 100)	100	100	102	94
Moce produkcyjne (w tonach)	297 620	297 245	299 120	290 245
Indeks (2012 = 100)	100	100	101	98
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	79	79	81	76

Źródło: Wniosek o dokonanie przeglądu, roczne sprawozdania niewspółpracującego producenta unijnego oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

- (119) W okresie badanym wielkość produkcji spadła o 6 %. Konkretnie rzecz ujmując, produkcja ta początkowo wzrosła o 2 % do 2014 r., a następnie zmniejszyła się o 8 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w porównaniu z 2014 r.
- (120) Moce produkcyjne wzrosły w okresie badanym o 2 %.
- (121) W związku ze spadkiem wielkości produkcji, wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyło się o 3 punkty procentowe w okresie badanym.

b) Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (122) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu unijnego w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Wielkość sprzedaży i udział w rynku producentów unijnych

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość sprzedaży w Unii (w tonach)	107 655	103 779	103 704	102 123
Indeks (2012 = 100)	100	96	96	95
Udział w rynku (%)	71,1	74,0	70,7	73,0

Źródło: Wniosek o dokonanie przeglądu, roczne sprawozdania niewspółpracującego producenta unijnego oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

- (123) Łączna sprzedaż przemysłu unijnego na rynku unijnym spadła o około 5 % w okresie badanym. Udział przemysłu unijnego w rynku był zmienny w okresie badanym. Udział ten wzrósł o 2,9 punktu procentowego w 2013 r. Następnie spadł o 3,3 punktu procentowego w 2014 r. i ponownie wzrósł o 2,3 punktu procentowego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W ujęciu ogólnym udział przemysłu unijnego w rynku wzrósł w okresie badanym o 1,9 punktu procentowego.

(124) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że przywóz dokonywany przez producentów unijnych od ich powiązanych przedsiębiorstw w USA, Meksyku, Japonii i Malezji powinien zostać uwzględniony przy ustalaniu udziału w rynku przemysłu unijnego. Jednakże udział przemysłu unijnego w rynku oblicza się na podstawie sprzedaży produkcji tego przemysłu na rynku unijnym. Przywóz dokonywany przez przemysł unijny nie został uwzględniony, ponieważ zakłóciłoby to ogólny obraz sytuacji, biorąc pod uwagę fakt, że przywóz byłby liczony podwójnie; z jednej strony jako przywóz, a z drugiej strony – jako sprzedaż przemysłu unijnego. Argument ten został zatem odrzucony.

c) Wzrost

(125) W okresie między 2012 r. a ODP konsumpcja unijna zmalała o 8 %. Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego spadła o 5 %, co mimo wszystko przełożyło się na wzrost udziału w rynku o 1,9 punktu procentowego.

d) Zatrudnienie i wydajność

(126) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Zatrudnienie i wydajność producentów unijnych

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Liczba pracowników	1 526	1 539	1 475	1 523
Indeks (2012 = 100)	100	101	97	100
Wydajność (ton/pracownika)	155	153	164	146
Indeks (2012 = 100)	100	99	106	94

Źródło: Wniosek o dokonanie przeglądu, roczne sprawozdania niewspółpracującego producenta unijnego oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

(127) Zatrudnienie w przemyśle unijnym utrzymało się mniej więcej na tym samym poziomie w okresie badanym. Ze względu na spadek produkcji (spadek o 6 % w okresie badanym), także wydajność spadła o 6 % w tym samym okresie.

e) Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

(128) W toku dochodzenia ustalono, że kontynuowano przywóz GES z Indii na rynek unijny po cenach dumpingowych. Margines dumpingu ustalony dla Indii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym znacznie przekraczał poziom *de minimis* (zob. motyw 47). Zbiegło się to ze spadkiem cen importowych w porównaniu z 2012 r. Mimo to, przemysł unijny był w stanie odnieść korzyści z obowiązujących środków antydumpingowych oraz utrzymał i nieznacznie zwiększył swoje udziały w rynku.

5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

a) Ceny i czynniki wpływające na ceny

(129) Średnie ceny naliczane przez przemysł unijny przy sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 9

Średnie ceny sprzedaży w Unii i koszt jednostkowy

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku unijnym (w EUR/t)	3 784	3 468	2 997	2 825
Indeks (2012 = 100)	100	92	79	75

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Jednostkowe koszty produkcji (w EUR/t)	3 357	3 116	2 776	2 745
Indeks (2012 = 100)	100	93	83	82

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (130) Średnia jednostkowa cena sprzedaży naliczana przez przemysł unijny klientom niepowiązanym w Unii spadła o 25 % i wyniosła 2 825 EUR/tonę w okresie badanym. Przemysł unijny musiał obniżyć swoje ceny, dostosowując je do ogólnego spadku cen sprzedaży na rynku GES wynikającego ze zmniejszonego popytu ze strony przemysłu stali elektrotechnicznej.
- (131) Średni koszt produkcji przemysłu unijnego zmniejszył się w mniejszym stopniu (o 18 %) w okresie badanym. Głównym czynnikiem mającym wpływ na spadek jednostkowych kosztów produkcji był spadek cen surowców.
- (132) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że światowe ceny surowców zmniejszyły się bardziej niż koszty surowców poniesione przez przemysł unijny w okresie badanym. Przemysł unijny był zatem nieefektywny pod względem pozyskiwania surowców, a jego rentowność była w związku z tym wątpliwa.
- (133) W toku dochodzenia stwierdzono, że przemysł unijny zaopatrywał się w surowce na całym świecie, od podmiotów powiązanych i niepowiązanych na podobnym poziomie cenowym i nie było przesłanek dotyczących braku efektywności w zakresie pozyskiwania surowców. Ponieważ argument ten nie został poparty dalszymi dowodami, został on odrzucony.

b) Koszty pracy

- (134) Średnie koszty pracy w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 10

Średnie koszty pracy na pracownika

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR/pracownika)	66 111	66 842	67 113	67 253
Indeks (2012 = 100)	100	101	102	102

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (135) Średnie koszty pracy na pracownika wzrosły w okresie badanym, kiedy odnotowano niewielki 2 % wzrost.

c) Zapasy

- (136) Poziom zapasów w okresie badanym kształtował się następująco:

Tabela 11

Zapasy

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego	8 952	8 821	13 770	18 465
Indeks (2012 = 100)	100	99	154	206

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	6	5	7	11

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (137) Poziom zapasów na koniec okresu sprawozdawczego objętych próbą producentów unijnych zwiększył się ponad dwukrotnie w ujęciu bezwzględnym podczas okresu badanego. W ODP poziom zapasów stanowił około 11 % produkcji tego przemysłu.

d) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (138) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje oraz zwrot z inwestycji kształtowały się w badanym okresie następująco:

Tabela 12

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	11,3	10,2	7,4	2,8
Przepływy pieniężne (EUR)	47 981 432	46 443 978	30 426 147	31 283 121
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	97	63	65
Inwestycje (EUR)	25 293 559	23 133 505	21 672 869	12 313 975
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	91	86	49
Zwrot z inwestycji (%)	16,5	13,9	10,1	3,9

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (139) Komisja określiła rentowność przemysłu unijnego, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży. Rentowność przemysłu unijnego stopniowo zmniejszyła się z 11,3 % w 2012 r. do 2,8 % w ODP, tj. o 8,5 punktu procentowego.

- (140) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że spadek rentowności producentów unijnych był spowodowany jego wysokimi kosztami administracyjnymi i kosztami sprzedaży.

- (141) W toku dochodzenia stwierdzono, że jednostkowe koszty produkcji spadły w okresie badanym, jak wskazano w powyższym motywie 131. Ten spadek jednostkowych kosztów produkcji dotyczył kosztów administracyjnych i kosztów sprzedaży, nawet jeśli większa część tych kosztów była przypisana do surowców. Argument ten został zatem odrzucony.

- (142) Przepływy pieniężne netto odzwierciedlają zdolność producenta unijnego do samofinansowania swojej działalności. W okresie badanym przepływy pieniężne netto zmniejszyły się o 35 %. Istotny spadek przepływów pieniężnych wynikał głównie ze znaczącego spadku rentowności, jak wyjaśniono powyżej w motywie 139.
- (143) W okresie badanym roczny przepływ inwestycji w produkt objęty postępowaniem dokonanych przez przemysł unijny zmniejszył się o ponad połowę, z 25 mln EUR w 2012 r. do 12 mln EUR w ODP.
- (144) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że spadek inwestycji można powiązać wyłącznie ze zmniejszeniem popytu i nadwyżką globalnych zdolności produkcyjnych w zakresie GES.
- (145) W toku dochodzenia potwierdzono, że, jak wyjaśniono w motywie 93 powyżej, w okresie badanym nastąpił spadek konsumpcji GES. Należy jednak zauważyć, że inwestycje w produkt objęty postępowaniem, dokonane przez przemysł unijny w ODP ostatniego przeglądu wygaśnięcia, kiedy to również nastąpił spadek konsumpcji, były trzy razy wyższe od inwestycji przeprowadzonych w ODP w ramach obecnego przeglądu.
- (146) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Zwrot z inwestycji z produkcji i sprzedaży produktu podobnego zmniejszył się stopniowo z 16,5 % w 2012 r. do 3,9 % w ODP.

5.4. Wniosek dotyczący sytuacji przemysłu unijnego

- (147) Dochodzenie wykazało, że mimo obowiązujących środków w przypadku większości wskaźników szkody odnotowano negatywne zmiany, a sytuacja gospodarcza i finansowa przemysłu unijnego pogorszyła się w okresie badanym. Pomimo tego przemysł unijny zdołał utrzymać i nieco zwiększyć swój udział w rynku, co było możliwe wyłącznie kosztem niższego zysku.
- (148) Choć te negatywne zmiany można wytłumaczyć spadkiem konsumpcji, która zmniejszyła się o 8 % w okresie badanym, przywóz z Indii wciąż był obecny na rynku unijnym. Przywóz ten był sprzedawany po cenach niższych od cen przemysłu unijnego i spowodował podcięcie cen przemysłu unijnego o 3 % w ODP. Ponadto margines sprzedaży po zaniżonych cenach został ustalony na poziomie 9 %. W związku z tym przywóz subsydiowany i przywóz towarów po cenach dumpingowych z Indii wciąż wywierał presję cenową. Istotnie, presja cenowa w trakcie bieżącego ODP wzrosła w porównaniu z poprzednim przeglądem wygaśnięcia, kiedy podcięcie cenowe wyniosło poniżej 2 %.
- (149) Biorąc pod uwagę zmniejszenie konsumpcji i presję cenową ze strony przywozu towarów po cenach dumpingowych oraz przywozu subsydiowanego, przemysł unijny został zmuszony do obniżenia swoich cen sprzedaży. W konsekwencji jego zysk, mimo że wciąż dodatni (2,8 %) w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, był niższy od zysku docelowego w wysokości 8 % ustalonego w dochodzeniu pierwotnym.
- (150) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że ponieważ udział przemysłu unijnego w rynku wzrósł o 2 %, producenci unijni znacznie skorzystali ze spadku przywozu z Indii. Udział przemysłu unijnego w rynku miał być jeszcze większy, gdyby uwzględniono przywóz przemysłu unijnego z innych państw trzecich. W tym samym czasie przemysł unijny zmagał się z ostrą konkurencją cenową z innych źródeł (w szczególności z niskimi cenami przywozu z Chin i Rosji). W związku z tym stwierdzono, że szkoda nie może być przypisana przywozowi z Indii w związku z rzekomo niższym udziałem w rynku producentów unijnych.
- (151) Istotnie w toku dochodzenia wykazano spadek wielkości przywozu i udziału w rynku przywozu z Indii, jednak, jak wyjaśniono powyżej w motywie 148, przywóz towarów po cenach dumpingowych i przywóz subsydiowany z Indii w dalszym ciągu wywierał presję cenową, która nawet zwiększyła się w obecnym ODP w porównaniu z poprzednim przeglądem wygaśnięcia. Argument ten został zatem odrzucony.
- (152) Ta sama zainteresowana strona twierdziła, że Komisja nie wzięła pod uwagę faktu, że przywóz po niskich cenach z Chin i Rosji jest jedną z głównych przyczyn presji cenowej na rynku unijnym i wezwała do przeprowadzenia pełnej analizy przywozu produktu objętego postępowaniem po niskich cenach z Chin i Rosji przed ustaleniem prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego. Strona ta stwierdziła również, że niektórzy chińscy producenci zwiększyli przywóz GES o dużej średnicy na rynek unijny.

- (153) W odniesieniu do cen przywozu GES z Chin i Rosji, jak wyjaśniono powyżej w motywach 109 i 111, należy przypomnieć, że: (i) wiarygodne porównanie cen według rodzaju produktu w odniesieniu do przywozu z tych państw nie mogło zostać przeprowadzone, tak jak miało to miejsce w przypadku Indii na podstawie szczegółowych informacji przekazanych przez współpracującego producenta eksportującego; (ii) dane statystyczne dotyczące przywozu z tych państw dostępne Komisji nie pozwalają na rozróżnienie rodzajów produktu oraz (iii) według informacji przekazanych przez przemysł unijny we wniosku o dokonanie przeglądu i potwierdzonych przez użytkowników, większość przywozu z tych państw dotyczy GES o mniejszych średnicach, które są tańsze. Ponadto współpracujący producent eksportujący z Indii nie uzasadnił swojego twierdzenia dotyczącego zwiększonego przywozu GES o większej średnicy z Chin do Unii.
- (154) W odniesieniu do wielkości przywozu GES z Chin i z Rosji i ich udziału w rynku, jak wyjaśniono powyżej w motywie 110, udział przywozu z Chin w rynku wzrósł o 1 punkt procentowy, podczas gdy udział przywozu z Rosji w rynku wzrósł w okresie badanym o 0,3 punktu procentowego. Wzrost ten nie nastąpił ze szkodą dla udziału przemysłu unijnego w rynku, który, jak wyjaśniono w motywie 110, powiększył się o 1,9 punktu procentowego w okresie badanym. Argument ten został zatem odrzucony.
- (155) Ta sama zainteresowana strona stwierdziła, że przemysł unijny charakteryzował się nieefektywnością pod względem produkcji GES o mniejszej średnicy, ponieważ sprzedaż takich produktów stanowiła jedynie część jego całkowitej wielkości sprzedaży.
- (156) Warunki rynkowe zwykle sprawiają, że dostawy, a mianowicie rodzaj sprzedawanego produktu, zależą od popytu. Z uwagi na to, że argument dotyczący braku efektywności przemysłu unijnego w zakresie produkcji GES o mniejszej średnicy nie został poparty dalszymi dowodami, argument ten został odrzucony.
- (157) Ta sama zainteresowana strona podkreśliła brak analizy skutków zwiększenia ilości przywozu po cenach dumpingowych z innych państw, w tym przywozu od powiązanych przedsiębiorstw w USA, Meksyku, Malezji i Japonii.
- (158) Jak wskazano powyżej w motywie 108 ceny importowe z USA, Japonii i Meksyku były wyższe od cen indyjskich eksporterów oraz cen producentów unijnych. Udział w rynku przywozu z tych państw trzecich wzrósł o 0,1 punktu procentowego w okresie badanym i wynosił mniej niż 10 % pod koniec ODP. Podobnie Komisja nie posiadała żadnych dowodów na to, że ceny przywozu z tych państw były dumpingowe. Argument ten został zatem odrzucony.
- (159) Ta sama zainteresowana strona twierdziła, że podczas obliczania marginesów podjęcia cenowego i zaniżania cen dla każdego rodzaju produktu Komisja wykorzystwała numery kontrolne produktu („PCN”), które nie uwzględniały użytego surowca mającego znaczny wpływ na koszty i ceny. Porównanie rodzajów produktów wytwarzanych z tego samego surowca mogłoby zmniejszyć margines sprzedaży po zaniżonych cenach z 9 % do 8 %.
- (160) Istotnie, różnica dotycząca surowców nie była odzwierciedlona w strukturze PCN i w związku z tym obliczenia marginesów podjęcia cenowego i zaniżania cen nie uwzględniły tej różnicy. Niemniej jednak, gdy rodzaje produktu zostały podzielone z uwzględnieniem wykorzystanego surowca do celów obliczeń podjęcia cenowego i zaniżania cen, zgodnie z propozycją zainteresowanej strony przedłożoną po ujawnieniu ustaleń, margines zaniżania cen wskazany w motywie 148 zmniejszył się jedynie o 1 punkt procentowy do poziomu 8 %. W związku z tym spadek ten nie miał żadnego istotnego wpływu na ustalenia Komisji dotyczące marginesu zaniżania cen w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (161) Ta sama zainteresowana strona zakwestionowała docelowy zysk w wysokości 8 % ustalony w dochodzeniu pierwotnym, twierdząc, że producenci GES ponosili straty na skutek spadku międzynarodowego popytu na stal i w związku z tym docelowy zysk w wysokości 8 % nie był już uzasadniony.
- (162) Należy przypomnieć, że docelowy poziom zysku ze sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym powinien być zyskiem, który tego rodzaju przemysł może w racjonalny sposób osiągnąć w tym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu produktów subsydiowanych/dumpingowych. W tym względzie, jak wspomniano w motywie 26 rozporządzenia (WE) nr 1629/2004, zbadano odpowiednio poziom zysku przemysłu unijnego w sytuacji, gdy udział dumpingowego przywozu w rynku był najniższy (tzn. w 1999 r.). W związku z tym stwierdzono ostatecznie, że marża zysku, którą można zasadnie uznać za reprezentatywną dla sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego przy braku szkodliwego dumpingu ze strony Indii, powinna wynosić 8 % do celu obliczenia marginesu szkody. Argument ten został zatem odrzucony.

- (163) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że przemysł unijny znajdował się w bardzo niestabilnej sytuacji w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, która w przeważającej części wynikała z niekorzystnych warunków rynkowych i związanego z nimi spadku konsumpcji. W związku z tym ocena Komisji skupiła się na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia szkody wywołanej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z Indii.

6. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody

- (164) W celu ustalenia prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody, w przypadku gdyby środki wobec Indii zostały zniesione, przeanalizowano następujące elementy: moce produkcyjne oraz wolne moce w Indiach, wywóz z Indii do innych państw trzecich oraz atrakcyjność rynku unijnego.
- (165) W motywie 75 stwierdzono, że prawdopodobne jest, iż indyjscy producenci eksportujący będą kontynuować wywóz znaczących ilości do Unii w przypadku wygaśnięcia środków, a nawet zwiększać swoją obecną wielkość wywozu oraz że wywóz ten będzie prawdopodobnie odbywał się po cenach dumpingowych.
- (166) Jak ustalono w motywie 60, indyjskie moce produkcyjne oszacowano na około 160 000 ton w ODP, a wolne moce produkcyjne oszacowano na 40 000–50 000 ton, co stanowiło od 29 % do 36 % konsumpcji w Unii w tym samym okresie. Ponadto, jak wskazano w motywie 59, indyjscy producenci eksportujący prawdopodobnie ponownie zwiększą swoje moce produkcyjne w przypadku wzrostu popytu. Jak wskazano w motywie 62, pod koniec listopada 2014 r. władze Indii wprowadziły środki antydumpingowe na przywóz GES z Chin. W konsekwencji oczekuje się, że indyjscy producenci zwiększą swój udział w rynku krajowym.
- (167) W związku z atrakcyjnością rynku unijnego opisaną w motywach 72–75, w przypadku uchylecia środków, przynajmniej część tych wolnych mocy produkcyjnych zostanie najprawdopodobniej przekierowana na rynek unijny. Ponadto, jak wskazano w motywie 63, indyjscy producenci są w bardzo wysokim stopniu ukierunkowani na wywóz. W odniesieniu do cen GES, jak opisano w motywie 69, w przypadku niektórych miejsc przeznaczenia wywozu z Indii ustalono istnienie wyższego poziomu cen niż poziom odnotowany w Unii. Jednak z uwagi na różny asortyment produktów informacja ta nie odbiega od ogólnej oceny, zgodnie z którą nowe moce produkcyjne zostaną skierowane na rynek unijny, jako że wiarygodność tego porównania cen jest ograniczona.
- (168) Jak wskazano w motywie 66, w Rosji wprowadzono środki antydumpingowe względem przywozu GES z Indii, w konsekwencji wywóz z Indii do Rosji znacznie spadł w okresie badanym. Oznacza to, że dostęp do trzeciego głównego rynku eksportowego dla indyjskich producentów eksportujących jest ograniczony, a przy obecnych lub prawdopodobnie nawet zwiększonych wolnych mocach produkcyjnych wspomnianych powyżej w motywie 166, istnieje duże prawdopodobieństwo, że indyjscy producenci eksportujący znacznie zwiększą przywóz produktu objętego postępowaniem na rynek unijny w przypadku wygaśnięcia środków.
- (169) Jak ustalono w motywie 106, indyjskie ceny importowe nieograniczone clamini wyrównawczymi i antydumpingowymi podcięłyby ceny sprzedaży przemysłu unijnego o 9 %. W odniesieniu do niewspółpracującego producenta eksportującego margines podcięcia cenowego, bez uwzględnienia cel antydumpingowych i wyrównawczych, oszacowano na 12 %. Wskazuje to, jaki mógłby być prawdopodobny poziom cen przywozu z Indii w przypadku uchylecia środków. W związku z powyższym prawdopodobne jest, iż presja cenowa na rynku unijnym znacznie wzrośnie, jeżeli środki zostaną uchylone, powodując tym samym dalsze pogorszenie sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (170) Pod względem ilościowym uchylecie środków najprawdopodobniej pozwoli indyjskim producentom eksportującym na zwiększenie udziałów w rynku unijnym. W szczególności niewspółpracujący producent eksportujący, który podlega obecnie wyższemu cłowi wynoszącemu 15,7 %, będzie miał silną motywację do wznowienia wywozu do Unii w znacznych ilościach. Jeżeli to nastąpi, przemysł unijny doświadczyłby natychmiastowego spadku swoich wielkości sprzedaży i udziałów w rynku.
- (171) Na tej podstawie stwierdzono, że przy braku środków, indyjscy producenci eksportujący prawdopodobnie zwiększą swoją obecność na rynku unijnym pod względem wielkości przywozu i udziału w rynku po cenach dumpingowych i subsydiowanych znacząco podcinających ceny sprzedaży przemysłu unijnego. Doprowadzi to do zwiększenia presji cenowej na rynku unijnym, co ma negatywny wpływ na rentowność i sytuację finansową przemysłu unijnego. Przyczyni się to również do dalszego pogorszenia sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.

- (172) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że w przypadku zniesienia środków istnieje duże prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody wyrządzonej przez przywóz po cenach dumpingowych z Indii.

E. INTERES UNII

- (173) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie obowiązujących środków antidumpingowych wobec Indii nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, interesu importerów oraz interesu użytkowników.
- (174) Należy przypomnieć, że w dochodzeniu pierwotnym wprowadzenie środków nie zostało uznane za działanie wbrew interesowi Unii.
- (175) Wszystkim zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (176) Na tej podstawie Komisja zbadała, czy mimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu i ponownego wystąpienia szkody istnieją istotne powody pozwalające na stwierdzenie, że utrzymanie istniejących środków nie leży w interesie Unii.

1. Interes przemysłu unijnego

- (177) Jak wyjaśniono w motywie 147, środki umożliwiły przemysłowi unijnemu utrzymanie udziału w rynku. Jednocześnie w motywie 172 stwierdzono, że prawdopodobnie nastąpiłoby pogorszenie sytuacji przemysłu unijnego w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków antidumpingowych wprowadzonych wobec przywozu z Indii. Dlatego też można stwierdzić, że dalsze stosowanie środków wobec przywozu z Indii przyniesie korzyści przemysłowi unijnemu.

2. Interes importerów/przedsiębiorstw handlowych

- (178) Jak wskazano w motywie 16, żaden importer nie współpracował ani nie zgłosił się w ramach obecnego dochodzenia. Dlatego nie było przesłanek wskazujących, że utrzymanie środków będzie miało negatywny wpływ na importerów, który przewyższy pozytywne oddziaływanie środków.

3. Interes użytkowników

- (179) Jak wspomniano w motywie 18 spośród 53 użytkowników, z którymi się skontaktowano, ośmiu udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Czterech z nich korzystało z GES przywożonych z Indii. Wielkość ich przywozu stanowiła około 20 % łącznego przywozu produktu objętego postępowaniem z Indii.
- (180) Przypomina się, że w pierwotnym dochodzeniu ustalono, że wpływ wprowadzenia środków nie będzie znaczący dla użytkowników. Pomimo obowiązywania środków przez dziesięć lat użytkownicy w Unii w dalszym ciągu zaopatrywali się m.in. w Indiach. Użytkownicy nie przedstawili żadnych informacji wskazujących, że wystąpiły jakiegokolwiek trudności w znalezieniu innych źródeł dostaw, podobnie w toku dochodzenia nie wykazano takich informacji.
- (181) Ponadto przypomina się, że jeśli chodzi o wpływ wprowadzenia środków na użytkowników, w pierwotnym dochodzeniu stwierdzono, że biorąc pod uwagę niewielkie znaczenie kosztów GES dla przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem, jakikolwiek wzrost kosztów nie miałyby raczej poważnego wpływu na ten przemysł. Ustalenia te zostały potwierdzone w obecnym przeglądzie, ponieważ nie znaleziono żadnych wskazań, które podważałyby to twierdzenie, po wprowadzeniu środków. Ponadto żaden z czterech użytkowników nie przedstawił argumentów przeciwko utrzymaniu środków.
- (182) Jedna federacja producentów stali, niemiecka federacja przemysłu stalowego (Wirtschaftsvereinigung Stahl), sprzeciwiła się kontynuacji środków i stwierdziła, że środki doprowadziły do pogorszenia konkurencyjności producentów stali w Unii w porównaniu z producentami stali w innych regionach, które nie wprowadziły środków wobec GES. Federacja ta utrzymywała, że dalsze stosowanie środków pozwoli przemysłowi unijnemu na

utrzymanie pozycji dominującej. Jednak z rozwoju przywozu z Indii po wprowadzeniu środków jasno wynika, że przywóz z Indii był kontynuowany w okresie badanym. Ponadto w toku dochodzenia wykazano, że GES są przywożone w coraz większych ilościach na rynek unijny z wielu innych państw trzecich.

- (183) Na tej podstawie i zgodnie z wnioskami wynikającymi z dochodzenia pierwotnego oczekuje się, że utrzymanie środków nie wywrze znaczącego negatywnego wpływu na użytkowników i że nie ma zatem istotnych powodów, by stwierdzić, że przedłużenie obowiązywania obecnych środków nie leży w interesie Unii.

4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (184) W związku z powyższym Komisja uznaje, że nie ma szczególnie ważnych wskazań z perspektywy interesu Unii przemawiających przeciwko przedłużeniu obowiązywania obecnych środków antydumpingowych wprowadzonych wobec przywozu z Indii.

F. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (185) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano utrzymać obowiązujące środki antydumpingowe. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. Przedstawione uwagi i komentarze zostały należycie uwzględnione.
- (186) Z powyższych ustaleń wynika, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, że środki antydumpingowe stosowane względem przywozu GES pochodzących z Indii, wprowadzone rozporządzeniem (UE) nr 1225/2009, powinny zostać utrzymane.
- (187) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii zwrócił się do Komisji o rozważenie dalszego stosowania środków przez okres dwóch lat. Jednakże w toku dochodzenia nie znaleziono żadnych wyjątkowych okoliczności, które uzasadniałyby ograniczenie obowiązywania środków do dwóch lat.
- (188) Indywidualne stawki ceł antydumpingowych dla przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu są stosowane wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem, wytworzonego przez te przedsiębiorstwa, a zatem przez określone wskazane osoby prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (189) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie następnie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.
- (190) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz elektrod grafitowych w rodzaju stosowanych w piecach elektrycznych, o pozornym ciężarze właściwym $1,65 \text{ g/cm}^3$ lub większym oraz o oporności elektrycznej $6,0 \text{ } \mu\Omega\cdot\text{m}$ lub mniejszej, objętych obecnie kodem CN ex 8545 11 00 (kod TARIC 8545 11 00 10) oraz stosowanych do tych elektrod grafitowych złączek, objętych obecnie kodem CN ex 8545 90 90 (kod TARIC 8545 90 90 10), przywożonych razem lub osobno i pochodzących z Indii.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, B-1049 Brussels, Belgium.

2. Stawka cła antydumpingowego stosowana do cen netto na granicy Unii, przed ocenieniem, produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa jest następująca:

Przedsiębiorstwo	Stawka celna	Dodatkowy kod TARIĆ
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta – 700016, West Bengal	9,4 %	A530
HEG Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector-1, Noida – 201301, Uttar Pradesh	0 %	A531
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	8,5 %	A999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 marca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/423

z dnia 9 marca 2017 r.

nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu i wyprodukowanych przez Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu Leader Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co. Ltd, Samyang Vietnam Co. Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd i Dongguan Texas Shoes Limited Co., wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”), w szczególności jego art. 266,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4 i art. 14 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

- (1) W dniu 23 marca 2006 r. Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 553/2006⁽²⁾ nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami („obuwie”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „Chiny”) i Wietnamu („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”).
- (2) Rozporządzeniem (WE) nr 1472/2006⁽³⁾ Rada nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami, pochodzących z Wietnamu i ChRL, wynoszące 9,7–16,5 %, na okres dwóch lat („rozporządzenie (WE) nr 1472/2006” lub „sporne rozporządzenie”).
- (3) Rozporządzeniem (WE) nr 388/2008⁽⁴⁾ Rada rozszerzyła ostateczne środki antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z ChRL na przywóz ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzące ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau.
- (4) W następstwie przeglądu wygaśnięcia rozpoczętego w dniu 3 października 2008 r.⁽⁵⁾ Rada rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1294/2009⁽⁶⁾ przedłużyła okres obowiązywania środków antydumpingowych o 15 miesięcy, tj. do dnia 31 marca 2011 r., kiedy to nastąpiło wygaśnięcie środków („rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1294/2009”).
- (5) Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd i Risen Footwear (HK) Co. Ltd, a także Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd („wnioskodawcy”) zaskarżyli sporne rozporządzenie do Sądu Pierwszej Instancji (obecnie: Sąd). Wyrokami z dnia 4 marca 2010 r. w sprawie T-401/06 Brosmann Footwear (HK) i in. przeciwko Radzie oraz z dnia 4 marca 2010 r. w sprawach połączonych T-407/06 i T-408/06 Zhejiang Aokang Shoes i Wenzhou Taima Shoes przeciwko Radzie Sąd odrzucił te zaskarżenia.
- (6) Wnioskodawcy odwołali się od tych wyroków. Wyrokami z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie C-249/10 P Brosmann Footwear (HK) i in. przeciwko Radzie oraz z dnia 15 listopada 2012 r. w sprawie C-247/10 P Zhejiang Aokang Shoes przeciwko Radzie („wyroki w sprawach Brosmann i Aokang”) Trybunał Sprawiedliwości unieważnił te wyroki. Trybunał uznał, że Sąd naruszył prawo w zakresie, w jakim twierdził, że Komisja nie ma obowiązku rozpatrywać wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia podstawowego złożonych przez przedsiębiorców nieujętych w próbie (pkt 36 wyroku w sprawie C-249/10 P oraz pkt 29 i 32 wyroku w sprawie C-247/10 P).

- (7) Trybunał Sprawiedliwości wydał następnie swój wyrok w tej sprawie. Trybunał uznał, że Komisja powinna była zbadać przedstawione jej uzasadnione wnioski złożone przez strony wnoszące odwołanie na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia podstawowego celem uzyskania MET w ramach postępowania antydumpingowego, [o którym] mowa w spornym rozporządzeniu. Następnie należy stwierdzić, iż nie jest wykluczone, że takie badanie doprowadziłoby do nałożenia na nie ostatecznego cła antydumpingowego w stawce innej niż mająca do nich zastosowanie na mocy art. 1 ust. 3 spornego rozporządzenia, która wynosi 16,5 %. Z tego ostatniego przepisu wynika bowiem, że na jedyne przedsiębiorce chińskiego ujętego w próbie, który uzyskał MET, zostało nałożone ostateczne cło antydumpingowe w stawce 9,7 %. Tymczasem zgodnie z pkt 38 niniejszego wyroku, gdyby Komisja stwierdziła, że warunki gospodarki rynkowej przeważały także w odniesieniu do wnoszących odwołanie, należałoby ich również objąć – w przypadku niemożności obliczenia indywidualnego marginesu dumpingu – tą samą stawką (pkt 42 wyroku w sprawie C-249/10 P i pkt 36 wyroku w sprawie C-247/10 P).
- (8) W związku z tym Trybunał stwierdził nieważność spornego rozporządzenia w zakresie, w jakim odnosi się ono do wnioskodawców.
- (9) W październiku 2013 r. Komisja w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (?) ogłosiła, iż postanowiła wznowić postępowanie antydumpingowe na tym etapie, na którym wystąpiła niezgodność z prawem, oraz zbadać, czy w okresie od 1 kwietnia 2004 r. do 31 marca 2005 r. w odniesieniu do wnioskodawców panowały warunki gospodarki rynkowej. W zawiadomieniu tym zwrócono się do zainteresowanych stron o przedstawienie swoich uwag.
- (10) W marcu 2014 r. Rada, decyzją wykonawczą 2014/149/UE⁽⁸⁾, odrzuciła wniosek Komisji w sprawie przyjęcia rozporządzenia wykonawczego Rady nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd i Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd i zakończyła postępowania odnoszące się do tych producentów. Rada uznała, że importerzy, którzy nabyli obuwie od wspomnianych producentów eksportujących i którym odnośne cła zostały zwrócone przez właściwe organy krajowe na podstawie art. 236 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/1992⁽⁹⁾ („Wspólnotowy kodeks celny”), posiadali uzasadnione oczekiwania na podstawie art. 1 ust. 4 zaskarżonego rozporządzenia, na mocy którego przepisy Wspólnotowego kodeksu celnego, a w szczególności jego art. 221, miały zastosowanie do poboru ceł.
- (11) Trzech importerów produktu objętego postępowaniem, C&J Clark International Ltd („Clark”), Puma SE („Puma”) i Timberland Europe B.V. („Timberland”) („importerzy objęci postępowaniem”) zakwestionowało środki antydumpingowe względem przywozu niektórych rodzajów obuwia z Chin i Wietnamu, powołując się na orzecznictwo przywołane w motywach 5–7 przed właściwymi sądami krajowymi, które skierowały sprawy do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.
- (12) W dniu 4 lutego 2016 r. w sprawach połączonych C-659/13 C & J Clark International Limited oraz C-34/14 Puma SE⁽¹⁰⁾ Trybunał Sprawiedliwości uznał rozporządzenie (WE) nr 1472/2006 i rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1294/2009 za nieważne w zakresie, w jakim Komisja Europejska nie zbadała wniosków dotyczących MET i indywidualnego traktowania („IT”) przedłożonych przez producentów eksportujących w ChRL i Wietnamie, którzy nie zostali objęci próbą („wyroki”), wbrew wymogom ustanowionym w art. 2 ust. 7 lit. b) oraz art. 9 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96⁽¹¹⁾.
- (13) Odnosnie do sprawy C-571/14, Timberland Europe, Trybunał Sprawiedliwości w dniu 11 kwietnia 2016 r. podjął decyzję o wykreśleniu sprawy z rejestru na wniosek sądu krajowego.
- (14) Artykuł 266 TFUE zobowiązuje instytucje do podjęcia niezbędnych działań zapewniających zgodność z wyrokami Trybunału. W przypadku stwierdzenia nieważności aktu przyjętego przez instytucje w kontekście procedury administracyjnej, takiej jak antydumping, zgodność z wyrokiem Trybunału oznacza zastąpienie unieważnionego aktu nowym aktem, w którym wyeliminowana zostanie niezgodność z prawem wskazana przez Trybunał⁽¹²⁾.
- (15) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału procedura zastąpienia unieważnionego aktu może zostać wznowiona dokładnie od etapu, na którym pojawiła się niezgodność z prawem⁽¹³⁾. Oznacza to w szczególności, że w sytuacji, w której stwierdza się nieważność aktu kończącego procedurę administracyjną, unieważnienie to niekoniecznie wpływa na akty przygotowawcze, takie jak wszczęcie postępowania antydumpingowego. W sytuacji, w której stwierdza się nieważność rozporządzenia nakładającego ostateczne środki antydumpingowe, oznacza to, że w następstwie unieważnienia postępowanie antydumpingowe jest nadal otwarte, ponieważ akt kończący postępowanie antydumpingowe zniknął z unijnego porządku prawnego⁽¹⁴⁾, z wyjątkiem sytuacji, w której niezgodność z prawem pojawiła się na etapie wszczęcia postępowania.

- (16) Pomijając fakt, że instytucje nie zbadały wniosków o MET lub IT przedłożonych przez producentów eksportujących w ChRL i Wietnamie, którzy nie zostali objęci próbą, wszystkie pozostałe ustalenia zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 1472/2006 i rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1294/2009 zachowują ważność.
- (17) W omawianym przypadku niezgodność z prawem pojawiła się po wszczęciu postępowania. Komisja postanowiła zatem wznowić obecne postępowanie antydumpingowe, które nadal było otwarte po wydaniu wyroków dokładnie na etapie pojawienia się niezgodności z prawem, i zbadać, czy w odniesieniu do producentów eksportujących objętych postępowaniem w okresie od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r., tj. w trakcie okresu objętego dochodzeniem („okres objęty dochodzeniem”), panowały warunki gospodarki rynkowej. Komisja zbadała również, czy w danym przypadku producenci eksportujący objęci postępowaniem kwalifikowali się do objęcia IT zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009⁽¹⁵⁾ („rozporządzenie podstawowe przed wprowadzeniem do niego zmian”) ⁽¹⁶⁾.
- (18) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1395⁽¹⁷⁾ Komisja ponownie nałożyła ostateczne cła antydumpingowe oraz dokonała ostatecznego pobrania cła tymczasowego nałożonego na realizowany przez przedsiębiorstwa Clark i Puma przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez trzynastu chińskich producentów eksportujących, którzy złożyli wnioski o MET lub IT, ale nie zostali objęci próbą.
- (19) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1647⁽¹⁸⁾ Komisja ponownie nałożyła ostateczne cła antydumpingowe oraz dokonała ostatecznego pobrania cła tymczasowego nałożonego na realizowany przez przedsiębiorstwa Clark, Puma i Timberland przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Wietnamu i wyprodukowanych przez niektórych wietnamskich producentów eksportujących, którzy złożyli wnioski o MET i IT, ale nie zostali objęci próbą.
- (20) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1731⁽¹⁹⁾ Komisja ponownie nałożyła ostateczne cła antydumpingowe oraz dokonała ostatecznego pobrania cła tymczasowego nałożonego na realizowany przez przedsiębiorstwa Puma i Timberland przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez General Footwear Ltd oraz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Wietnamu i wyprodukowanych przez przedsiębiorstwa Diamond Vietnam Co. Ltd i Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd („Ty Hung Co. Ltd”), które złożyły wnioski o MET i IT, ale nie zostały objęte próbą.
- (21) Ważność rozporządzeń wykonawczych (UE) 2016/1395, (UE) 2016/1647 i (UE) 2016/1731 została zakwestionowana przez przedsiębiorstwa Puma i Timberland przed Sądem w sprawach T-781/16 Puma i in. przeciwko Komisji i T-782/16 Timberland Europe przeciwko Komisji. Ponadto ważność rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1395 została również zakwestionowana w Sądzie przez przedsiębiorstwo Clark w sprawach T-790/16 C & J Clark International przeciwko Komisji i T-861/16 C & J Clark International przeciwko Komisji.
- (22) W związku z wykonaniem wyroku w sprawach połączonych C-659/13 C & J Clark International Limited oraz C-34/14 Puma SE, wspomnianego powyżej w motywie 12, Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/223⁽²⁰⁾. W art. 1 tego rozporządzenia Komisja zwróciła się do krajowych organów celnych o przekazanie wszystkich wniosków o zwrot zapłaconych ostatecznych ceł antydumpingowych za przywóz obuwia pochodzącego z Chin i Wietnamu złożonych przez importerów na podstawie art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego i w oparciu o fakt, że producenci eksportujący nieobjęci próbą złożyli wnioski o MET lub IT podczas dochodzenia, które doprowadziło do nałożenia ostatecznych środków rozporządzeniem (WE) nr 1472/2006 („dochodzenie pierwotne”). Komisja oceni odnośne wnioski o MET lub IT oraz ponownie nałoży odpowiednie stawki cła. Na tej podstawie krajowe organy celne powinny podjąć decyzję w sprawie wniosku o zwrot lub umorzenie ceł antydumpingowych.
- (23) Okres obowiązywania rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 2016/223 jest przedmiotem wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożonego przez Finanzgericht Düsseldorf w dniu 9 maja 2016 r. (sprawa C-256/16 Deichmann). Wspomniany wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym został złożony w kontekście sporu między niemieckim importerem obuwia Deichmann i właściwym krajowym organem celnym Hauptzollamt Duisburg. Spór dotyczy zwrotu ceł antydumpingowych uiszczonych przez Deichmann SE za przywóz obuwia od, między innymi, chińskiego dostawcy Chengdu Sunshine Shoes Co. Ltd, który złożył wniosek o przyznanie MET i IT, ale nie został objęty próbą. Drugi wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w sprawie ważności rozporządzenia (UE) 2016/223 został złożony przez UK First-tier Tribunal (Tax Chamber) w dniu 28 listopada 2016 r. (sprawa C-612/16 C & J Clark International).

- (24) Ponadto, w następstwie powiadomienia przez francuskie organy celne zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/223, Komisja dokonała analizy wniosków o MET lub IT trzech chińskich producentów eksportujących, Chengdu Sunshine Shoes Co. Ltd, Foshan Nanhai Shyang Yuu Footwear Ltd, Fujian Sunshine Footwear Co. Ltd
- (25) W wyniku powyższych działań Komisja ponownie nałożyła, rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2257⁽²¹⁾, ostateczne cła antydumpingowe oraz dokonała ostatecznego pobrania cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z ChRL i wyprodukowanych przez trzech producentów eksportujących, którzy złożyli wnioski o MET i IT, ale nie zostali objęci próbą.
- (26) W dniu 12 lipca 2016 r., zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/223, organy celne Zjednoczonego Królestwa powiadomiły Komisję o wnioskach o zwrot przedłożonych przez importerów w Unii oraz przekazały dokumenty potwierdzające.
- (27) W dniu 13 lipca 2016 r., zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/223, organy celne Belgii powiadomiły Komisję o wnioskach o zwrot przedłożonych przez importerów w Unii oraz przekazały dokumenty potwierdzające.
- (28) W dniu 26 lipca 2016 r., zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/223, organy celne Szwecji powiadomiły Komisję o wnioskach o zwrot przedłożonych przez importerów w Unii oraz przekazały dokumenty potwierdzające.
- (29) W powiadomieniach tych, które są przedmiotem niniejszego rozporządzenia, wymieniono w sumie dwieście czterdzieści sześć przedsiębiorstw jako dostawców obuwia z Chin i Wietnamu.
- (30) W przypadku wielu z tych przedsiębiorstw (stu sześćdziesięciu ośmiu – wymienionych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia) Komisja nie posiada dowodów na to, że złożyły one wnioski o MET lub IT podczas dochodzenia pierwotnego. Wśród nich znalazły się również przedsiębiorstwa, które nie są objęte dochodzeniem, ponieważ nie miały np. siedziby w Chinach lub Wietnamie albo były to przedsiębiorstwa handlowe lub jedynie przetwarzające, którym w żadnym wypadku nie przysługiwał indywidualny margines dumpingu. Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku III również nie były w stanie wykazać, że są powiązane z jakimś chińskim lub wietnamskim producentem eksportującym, który złożył wniosek o MET lub IT w dochodzeniu pierwotnym. Jednakże jak wspomniano w motywie 79 poniżej, Komisja uznaje, że nie wszyscy importerzy, którzy nabywali obuwie od tych przedsiębiorstw handlowych mogli mieć świadomość konieczności powiadomienia Komisji o nazwie producentów eksportujących, od których wspomniane przedsiębiorstwa handlowe nabywały obuwie. W motywie 79 wyjaśnione jest również bardziej szczegółowo, dlaczego Komisja – na tej podstawie – postanowiła zawiesić badanie przedsiębiorstw wymienionych w załączniku III.
- (31) Z pozostałych przedsiębiorstw, dwadzieścia zostało już ocenionych indywidualnie lub jako część grupy przedsiębiorstw wytypowanych do próby chińskich lub wietnamskich producentów eksportujących w dochodzeniu pierwotnym (wymienione w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia). Ponieważ żadnemu z tych przedsiębiorstw nie przyznano indywidualnej stawki cła, cło w wysokości 16,5 % w przypadku Chin lub 10 % w przypadku Wietnamu jest odpowiednio stosowane względem przywozu obuwia pochodzącego z tych przedsiębiorstw. Orzeczenie, o którym mowa w motywie 12, nie miało wpływu na powyższe stawki.
- (32) Spośród pozostałych przedsiębiorstw trzydzieści jeden (wymienionych w załączniku V do niniejszego rozporządzenia) zostało już ocenionych indywidualnie lub jako część grupy przedsiębiorstw w kontekście wykonania orzeczenia, o którym mowa w motywie 12; a mianowicie w decyzji wykonawczej 2014/149/UE lub w rozporządzeniach wykonawczych (UE) 2016/1395, (UE) 2016/1647, (UE) 2016/1731 i (UE) 2016/2257. Oceny te objęły również osiem przedsiębiorstw, które zostały zgłoszone Komisji i ich tożsamość została ustalona po ujawnieniu ustaleń w oparciu o uwagi otrzymane od Federacji Europejskiej Branży Sprzętu Sportowego („FESI”) i EBFC, jako powiązanych z jednym z przedsiębiorstw lub jedną z grup przedsiębiorstw, które zostały już uprzednio ocenione w jednym z ww. rozporządzeń.
- (33) Przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw ocenione w decyzji wykonawczej 2014/149/UE nie były objęte jakimkolwiek ponownym nałożeniem cła antydumpingowego, jak wspomniano w motywie 10, ze względu na to, że miał już miejsce zwrot należności celnych tym przedsiębiorstwom, co usprawiedliwiałoby ich uzasadnione oczekiwania, że ponowne nałożenie nie będzie miało miejsca. Z drugiej strony nie należy przyznać zwrotu należności celnych importerom unijnym powiązanim z przedsiębiorstwami lub grupami przedsiębiorstw ocenionymi odpowiednio w rozporządzeniach wykonawczych (UE) 2016/1395, (UE) 2016/1647, (UE) 2016/1731 i (UE) 2016/2257. Powodem tego jest fakt, że importerzy ci znajdują się w innej sytuacji prawnej niż ci, którzy zostali poddani ocenie w decyzji wykonawczej 2014/149/UE, nie mogli więc mieć uzasadnionych oczekiwań.

- (34) Po ujawnieniu ustaleń, w ramach uwag przedstawionych przez FESI i EBFC, jeden z chińskich producentów eksportujących, który został zgłoszony Komisji, zidentyfikowany został jako przedsiębiorstwo, które przedłożyło formularz wniosku o MET lub IT w dochodzeniu pierwotnym, ale nie zostało objęte próbą ani ocenione w ramach poprzednich aktów wykonawczych, o których mowa w motywach 18–20 i 25. Te same strony zidentyfikowały również cztery inne przedsiębiorstwa zgłoszone Komisji, które powiązane były z chińskimi lub wietnamskimi producentami eksportującymi, którzy przedłożyli wniosek o MET lub IT w dochodzeniu pierwotnym, ale nie zostali objęci próbą i nie zostali ocenieni w poprzednich aktach wykonawczych, o których mowa w motywach 18–20 i 25. W sumie jest więc pięć przedsiębiorstw (wymienionych w załączniku VI), których wnioski o MET lub IT, lub wnioski złożone przez ich przedsiębiorstwa powiązane, powinny zostać poddane ocenie. Oceny te nie mogą zostać zakończone w ramach czasowych bieżącego postępowania wykonawczego i będą w związku z tym objęte późniejszym postępowaniem wykonawczym. Zwrot kosztów dla importerów unijnych nabywających od tych przedsiębiorstw (wymienionych w załączniku VI) należy zatem czasowo zawiesić w oczekiwaniu na wyniki oceny wniosków o MET lub IT odpowiednich dostawców w Chinach lub Wietnamie.
- (35) Ponadto, po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, te same strony twierdziły, że sześć przedsiębiorstw wymienionych w załączniku III było powiązanych z przedsiębiorstwem lub grupą przedsiębiorstw, które zostały już ocenione w poprzednim postępowaniu i powinny one zostać za takie uznane. Jednakże dowody zawarte w aktach sprawy nie potwierdzają tego twierdzenia, które w każdym razie nie jest poparte żadnymi dowodami. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (36) Pozostałe dziewiętnaście przedsiębiorstw było chińskimi lub wietnamskimi producentami eksportującymi, którzy nie zostali objęci próbą w pierwotnym dochodzeniu i przedłożyli formularz wniosku o MET lub IT. Komisja oceniła zatem wnioski o MET lub IT złożone przez te przedsiębiorstwa. Ocena ta objęła również dwie spółki, które zostały zgłoszone Komisji i zostały zidentyfikowane po ujawnieniu ostatecznych ustaleń na podstawie uwag zgłoszonych przez FESI i EBFC jako powiązane z poddawany obecnie ocenie chińskim producentem eksportującym.
- (37) Podsumowując, w niniejszym rozporządzeniu, Komisja dokonała oceny wniosków o MET lub IT następujących podmiotów: Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu Leader Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co. Ltd, Samyang Vietnam Co. Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd oraz Dongguan Texas Shoes Limited Co.

B. WYKONANIE WYROKU TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI W SPRAWACH POŁĄCZONYCH C-659/13 I C-34/14 W ODNIESIENIU DO PRZYWOZU Z CHIN

- (38) Komisja ma możliwość skorygowania tych aspektów spornego rozporządzenia, które doprowadziły do jego unieważnienia, pozostawiając niezmiennymi te części oceny, na które wyrok nie ma wpływu ⁽²²⁾.
- (39) Niniejsze rozporządzenie ma na celu skorygowanie aspektów spornego rozporządzenia, co do których stwierdzono niezgodność z rozporządzeniem podstawowym i które w konsekwencji doprowadziły do stwierdzenia nieważności w odniesieniu do producentów eksportujących wymienionych w motywie 37.
- (40) Wszelkie pozostałe ustalenia poczynione w spornym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1294/2009, które nie zostały unieważnione przez Trybunał, zachowują ważność i zostają niniejszym włączone do niniejszego rozporządzenia.
- (41) W związku z powyższym treść kolejnych motywów zostaje ograniczona do zakresu nowej oceny niezbędnej w celu zapewnienia zgodności z wyrokami Trybunału.
- (42) Komisja zbadała, czy MET i IT miały zastosowanie w odniesieniu do producentów eksportujących, o których mowa w motywie 37 („producenci eksportujący objęci postępowaniem”), którzy przedłożyli wniosek o MET lub IT na okres objęty dochodzeniem. Celem tego badania jest ustalenie, w jakim stopniu importerzy objęci postępowaniem są uprawnieni do otrzymania zwrotu uiszczonych cła antydumpingowego w związku z cłami antydumpingowymi uiszczonymi w odniesieniu do przywozu pochodzącego od tych dostawców.
- (43) Jeżeli badanie wykaże, że producentom eksportującym, których wywóz objęty był cłem antydumpingowym uiszczonym przez importerów objętych postępowaniem, należało przyznać MET, takiemu producentowi eksportującemu należałoby przyznać indywidualną stawkę celną, a zwrot cła byłby ograniczony do kwoty odpowiadającej różnicy między zapłaconą stawką celną a indywidualną stawką celną, tj. w przypadku przywozu z Chin,

różnicą między stawką wynoszącą 16,5 %, a stawką cła nałożoną na jedyne przedsiębiorstwo eksportujące objęte próbą, któremu przyznano MET, tj. 9,7 %; w przypadku przywozu z Wietnamu, byłaby to różnica między stawką wynoszącą 10 % oraz indywidualną stawką celną obliczoną dla producenta eksportującego, jeżeli taki istnieje.

- (44) Jeżeli badanie wykaże, że producentowi eksportującemu, któremu odmówiono MET, należało przyznać IT, takiemu producentowi eksportującemu należałoby przyznać indywidualną stawkę celną, a zwrot cła byłby ograniczony do kwoty odpowiadającej różnicy między zapłaconą stawką celną, tj. 16,5 % w przypadku przywozu z Chin i 10 % w przypadku przywozu z Wietnamu, a ewentualnym indywidualnym cłem obliczonym dla danego producenta eksportującego.
- (45) I odwrotnie, jeżeli analiza takich wniosków o MET i IT wykaże, że należy je odrzucić, przyznanie prawa do zwrotu ceł antydumpingowych nie będzie możliwe.
- (46) Jak wyjaśniono w motywie 12, Trybunał Sprawiedliwości unieważnił sporne rozporządzenie oraz rozporządzenie (UE) nr 1294/2009 w odniesieniu do wywozu niektórych rodzajów obuwia wyprodukowanych przez niektórych chińskich i wietnamskich producentów eksportujących w zakresie, w jakim Komisja nie zbadała wniosków o MET lub IT przedłożonych przez tych producentów eksportujących.
- (47) Z tego względu Komisja zbadała wnioski o MET i IT złożone przez producentów eksportujących objętych postępowaniem w celu ustalenia stawki celnej mającej zastosowanie do ich wywozu. W badaniu wykazano, że przedstawione informacje nie wykazały, że producenci eksportujący objęci postępowaniem działali w warunkach gospodarki rynkowej lub że kwalifikowali się oni do objęcia indywidualnym traktowaniem (zob. motywy 48 i następane w celu zapoznania się ze szczegółowymi wyjaśnieniami).

1. Ocena wniosków o MET

- (48) Koniecznie należy zauważyć, że ciężar dowodu leży po stronie producenta składającego wniosek o MET na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W tym celu w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy przewidziano, że wniosek złożony przez takiego producenta musi zawierać wystarczające dowody, jak określono w tym przepisie, że producent działa w warunkach gospodarki rynkowej. Instytucje UE nie są tym samym obarczone obowiązkiem udowadniania, że producent nie spełnia przesłanek przewidzianych dla korzystania z tego statusu. Wręcz przeciwnie zadaniem instytucji UE jest natomiast dokonanie oceny, czy dowody dostarczone przez producenta objętego postępowaniem są wystarczające do wykazania, że spełniono kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego konieczne do przyznania producentowi MET, a zadaniem sądownictwa UE jest kontrola, czy ocena ta nie jest obciążona oczywistym błędem (pkt 32 wyroku w sprawie C-249/10 P i pkt 24 wyroku w sprawie C-247/10 P).
- (49) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, aby producent eksportujący mógł uzyskać MET, musi on spełnić wszystkie pięć kryteriów wymienionych w przedmiotowym artykule. Zatem Komisja uznała, że brak spełnienia nawet jednego z kryteriów jest podstawą odrzucenia wniosku o MET.
- (50) Żaden z producentów eksportujących objętych postępowaniem nie był w stanie wykazać, że spełnia kryterium 1 (decyzje gospodarcze). Dokładniej rzecz ujmując, Komisja stwierdziła, że większość producentów eksportujących objętych postępowaniem (przedsiębiorstwa 7, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25) ⁽²³⁾, nie mogła w sposób swobodny ustalać wielkości sprzedaży krajowej ani eksportowej. W tym względzie Komisja ustaliła, że istniały ograniczenia w zakresie produkcji lub ograniczenia wielkości sprzedaży na poszczególnych rynkach (krajowych i eksportowych). Ponadto niektórzy z producentów eksportujących objętych postępowaniem (przedsiębiorstwa 8, 9, 10, 15) nie dostarczyli istotnych i kompletnych informacji (np. dowodów dotyczących struktury i kapitału spółki, dowodów lub wyjaśnień dotyczących podejmowania decyzji) mających na celu wykazanie, że ich decyzje gospodarcze były podejmowane zgodnie z sygnałami płynącymi z rynku, bez istotnej ingerencji państwa.
- (51) W odniesieniu do kryterium 2 (rachunkowość), przedsiębiorstwa 8, 10, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 24 i 25 nie wykazały ponadto, że posiadają jeden pełny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości. W szczególności ocena wniosków o MET wykazała, iż przedsiębiorstwa te nie przedstawiły Komisji sprawozdania/opinii niezależnego biegłego rewidenta lub ich sprawozdania finansowe nie zostały poddane audytowi lub nie posiadały not wyjaśniających w odniesieniu do szeregu pozycji w bilansie i w rachunku zysków i strat.

- (52) Co się tyczy kryterium 3 (aktywa i „przeniesienia”), przedsiębiorstwa 7, 8, 9, 10, 11, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 23 i 25 nie wykazały, iż nie występują zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej. W szczególności przedsiębiorstwa te nie dostarczyły istotnych i pełnych informacji, między innymi, na temat aktywów będących własnością spółki oraz zasad i wartości praw do użytkowania gruntów.
- (53) Wreszcie, i z uwagi na powody wskazane w motywie 49, Komisja nie oceniła kryteriów 4 (prawo upadłościowe i prawo własności) i 5 (przeliczanie kursów walutowych) dla żadnego z producentów eksportujących objętych postępowaniem. Komisja poinformowała producentów eksportujących objętych postępowaniem o wynikach ustaleń w sprawie MET i zwróciła się do nich o przedstawienie uwag. Nie otrzymano żadnych uwag.

2. Ocena wniosków o IT

- (54) Artykuł 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian stanowi, że w przypadkach, gdy mają zastosowanie przepisy art. 2 ust. 7 lit. a) tego rozporządzenia, należy jednak ustalić indywidualne stawki celne dla eksporterów, którzy są w stanie wykazać spełnienie wszystkich kryteriów określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian.
- (55) Jak wspomniano w motywie 48, należy zauważyć, że ciężar dowodu leży po stronie producenta składającego wniosek o IT na podstawie art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian. W tym celu w art. 9 ust. 5 akapit pierwszy przewidziano, że złożony wniosek musi zostać odpowiednio uzasadniony. Instytucje UE nie są tym samym obciążone obowiązkiem udowadniania, że producent nie spełnia przesłanek przewidzianych dla korzystania z tego statusu. Wręcz przeciwnie, zadaniem instytucji unijnych jest ocenienie, czy dowody dostarczone przez producenta objętego postępowaniem są wystarczające do wykazania, że kryteria określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed jego zmianą są spełnione, by móc przyznać temu producentowi IT.
- (56) Zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed jego zmianą, by otrzymać IT, eksporterzy powinni wykazać, na podstawie właściwie uzasadnionego wniosku, że spełnili wszystkie pięć kryteriów wymienionych w tym artykule. Zatem Komisja uznała, że brak spełnienia nawet jednego z kryteriów jest podstawą odrzucenia wniosku o IT.
- (57) Te pięć kryteriów stanowi, co następuje:
- 1) w przypadku przedsiębiorstw będących całkowicie lub częściowo własnością spółek zagranicznych lub spółek „joint venture” eksporterzy mają swobodę wycofywania do kraju kapitału i zysków;
 - 2) ceny eksportowe i wywożone ilości oraz warunki sprzedaży są swobodnie ustalane;
 - 3) większość udziałów znajduje się w posiadaniu osób prywatnych. urzędnicy państwowi znajdujący się w zarządzie lub zajmujący kluczowe stanowiska kierownicze są w mniejszości lub należy wykazać, że spółka jest wystarczająco niezależna od interwencji państwa;
 - 4) przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym; oraz
 - 5) interwencja państwa nie pozwala na obejście środków, jeżeli indywidualni eksporterzy korzystają z różnych stawek celnych.
- (58) Wszystkich dziewiętnastu producentów eksportujących objętych postępowaniem, którzy wystąpili o MET, wystąpiło również z wnioskiem o przyznanie IT w przypadku nieprzyznania im MET. Z tego względu Komisja zbadała wnioski o IT wszystkich producentów eksportujących objętych postępowaniem
- (59) W odniesieniu do kryterium 1 (repatriacja kapitału i zysków), przedsiębiorstwa 9 i 20 nie przedstawiły dowodów mogących wykazać, że dysponowali oni swobodą repatriacji kapitału i zysków, a zatem nie wykazały, że kryterium to zostało spełnione.
- (60) W odniesieniu do kryterium 2 (sprzedaż na eksport i ustalane swobodnie ceny), Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwa 7, 8, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23 i 24 nie udowodniły, że decyzje gospodarcze, takie jak ceny eksportowe oraz ilości towarów na wywóz, jak również warunki sprzedaży, są określane swobodnie w odpowiedzi na sygnały pochodzące z rynku, ponieważ zbadane dowody, takie jak statut spółki lub zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej, wskazywały na ograniczenie produkcji i/lub sprzedaży ilości obuwia na niektórych rynkach.

- (61) W odniesieniu do kryterium 3 (przedsiębiorstwo – kluczowe stanowiska kierownicze i udziały – jest wystarczająco niezależne od ingerencji państwa), przedsiębiorstwa 7, 8, 9, 10, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 23 i 25 nie przedstawiły informacji niezbędnych do wykazania, że są wystarczająco niezależne od ingerencji państwa. Między innymi, nie przedstawiono żadnych informacji na temat tego, w jaki sposób prawo do użytkowania gruntów przeniesiono na te przedsiębiorstwa i na jakich warunkach.
- (62) Ponadto przedsiębiorstwa 8, 10, 17, 18 i 25 również nie wykazały, że spełniają wymogi kryterium 5 (obejście) ze względu na to, że nie przedstawiono żadnej informacji co do tego, w jaki sposób decyzje były podejmowane w ramach przedsiębiorstwa.
- (63) Wreszcie, i z uwagi na zapisy wskazane w motywie 56, Komisja nie oceniła kryterium 4 (czy przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym) dla żadnego z producentów eksportujących objętych postępowaniem.
- (64) Żaden z dziewiętnastu producentów eksportujących objętych postępowaniem nie spełnił warunków określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian i w związku z tym odmówiono przyznania IT wszystkim tym producentom. Komisja poinformowała producentów eksportujących objętych postępowaniem i zwróciła się do nich o przedstawienie uwag. Nie otrzymano żadnych uwag.
- (65) Rezydualne cło antydumpingowe mające zastosowanie do Chin i Wietnamu, wynoszące odpowiednio 16,5 % i 10 %, powinno zatem zostać nałożone na wywóz dokonany przez dziewiętnastu producentów eksportujących objętych postępowaniem na okres stosowania rozporządzenia (WE) nr 1472/2006. Wspomniane rozporządzenie obowiązywało początkowo w okresie od dnia 7 października 2006 r. do dnia 7 października 2008 r. W następstwie wszczęcia przeglądu wygaśnięcia przedłużono ten okres od dnia 30 grudnia 2009 r. do dnia 31 marca 2011 r. Niezgodność z prawem wskazana w wyrokach polega na braku określenia przez instytucje UE, czy produkty wyprodukowane przez producentów eksportujących objętych postępowaniem powinny być objęte cłem rezydualnym czy indywidualną stawką celną. W oparciu o niezgodność z prawem wskazaną przez Trybunał nie istnieje żadna podstawa prawna do całkowitego wyłączenia produktów produkowanych przez producentów eksportujących objętych postępowaniem z obowiązku płacenia jakiegokolwiek cła antydumpingowego. W ramach nowego aktu eliminującego niezgodność z prawem wskazaną przez Trybunał należy zatem dokonać ponownej oceny wyłącznie stosowanej stawki cła antydumpingowego, a nie samych środków.
- (66) Ponieważ uznano, że w stosunku do producentów eksportujących objętych postępowaniem cło rezydualne mające zastosowanie odpowiednio do Chin i Wietnamu należy nałożyć ponownie w stawce o tej samej wysokości, w jakiej pierwotnie nałożono je na mocy spornego rozporządzenia i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1294/2009, wprowadzenie zmian w rozporządzeniu (WE) nr 388/2008 nie jest konieczne. To ostatnie rozporządzenie nadal obowiązuje.

C. WNIOSKI

- (67) Po uwzględnieniu i analizie przedstawionych uwag uznano, że rezydualne cło antydumpingowe mające zastosowanie do Chin i Wietnamu, tzn. odpowiednio 16,5 % i 10 %, powinno zostać ponownie nałożone na okres stosowania spornego rozporządzenia.

D. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (68) Poinformowano producentów eksportujących objętych postępowaniem i wszystkie strony, które przedstawiły uwagi, o najważniejszych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić ponowne nałożenie ostatecznych ceł antydumpingowych na wywóz dokonywany przez dziewiętnastu producentów eksportujących objętych postępowaniem. Wyznaczono również termin, w którym strony miały możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji.

E. UWAGI OD ZAINTERESOWANYCH STRON PO UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (69) Po ujawnieniu ustaleń Komisja otrzymała uwagi przedłożone w imieniu (i) Federacji Europejskiej Branży Sprzętu Sportowego („FESI”) i Koalicji na rzecz Markowego Obuwia⁽²⁴⁾ („EBFC”) reprezentującej importerów obuwia w Unii; oraz (ii) Cortina NV („Cortina”) importera obuwia w Unii.
- (70) W swoich uwagach dotyczących ujawnionych ustaleń FESI i EBFC zauważyły najpierw, że aktualne wykonanie opiera się o tę samą podstawę prawną i uzasadnienie w przepisach co rozporządzenia przyjmowane wcześniej przez Komisję w odniesieniu do tej samej procedury wykonania, tj. rozporządzenia wykonawcze (UE) 2016/1395, (UE) 2016/1647, (UE) 2016/1731 i (UE) 2016/2257. W swojej odpowiedzi na ujawnienie ustaleń odnosiły się one zatem do, włączonych przez odniesienie, uwag złożonych w związku z powyższym rozporządzeniem odpowiednio w dniach 16 grudnia 2015 r. oraz 6 czerwca, 16 czerwca i 11 sierpnia 2016 r., jednak bez wyszczególnienia tych uwag i wniosków.

- (71) W odpowiedzi na te uwagi Komisja odwołuje się do rozporządzeń wykonawczych (UE) nr 2016/1395, (UE) 2016/1647, (UE) 2016/1731 i (UE) 2016/2257, w których w pełni odniesiono się do uwag ze strony FESI i EBFC w ramach aktualnego wykonania. Jako że EFSI i EBFC nie rozwinęły dalej swoich argumentów, Komisja uważa, że w pełni na nie odpowiedziała w powyższych rozporządzeniach i wnioski przedstawione w tej kwestii w tych rozporządzeniach zostają niniejszym potwierdzone.
- (72) Ponadto FESI i EBFC przedstawiły uwagi, które zostały omówione szczegółowo poniżej.

Status przedsiębiorstw wymienionych w załączniku III

- (73) FESI i EBFC stwierdziły, że podejście przyjęte przez Komisję w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w załączniku III nie było zgodne z prawem. W związku z tym umieszczając w wykazie w załączniku III przedsiębiorstwa, które były powiązane z przedsiębiorstwami już ocenionymi w rozporządzeniach wykonawczych (UE) 2016/1395, (UE) 2016/1647, (UE) 2016/1731 lub (UE) 2016/2257, Komisja naruszyła pojęcie „jednego podmiotu gospodarczego” stosowane w pierwotnym dochodzeniu. Ponadto takie podejście prowadziłoby do niespójności prawnych, ponieważ na mocy wyżej wymienionych rozporządzeń Komisja ponownie nałożyła cła antydumpingowe na te przedsiębiorstwa, natomiast w załączniku III te same przedsiębiorstwa są wymienione jako przedsiębiorstwa, które nie złożyły żadnych wniosków o MET lub IT w pierwotnym dochodzeniu.
- (74) W odniesieniu do niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych, jako że nie ciążył na nich żaden wymóg prawny w zakresie złożenia wniosków o MET lub IT w trakcie dochodzenia pierwotnego, wymienienie ich w załączniku III nie byłoby w żadnym wypadku wymagane.
- (75) Ponadto w odniesieniu do przedsiębiorstw powiązanych z chińskimi lub wietnamskimi dostawcami, którzy złożyli wniosek o MET lub IT w dochodzeniu pierwotnym, ale nie zostali jeszcze poddani ocenie w żadnym z rozporządzeń, o których mowa w motywie 63, w kontekście wykonania wyroków, o których mowa w motywie 12, FESI i EBFC twierdziły, że nie powinny one zostać umieszczone w wykazie w załączniku III. W szczególności twierdziły one, że takie podejście uchroniłoby w przyszłości Komisję przed ocenianiem wniosków o MET lub IT ich powiązanych dostawców w Chinach i w Wietnamie. Te same strony twierdziły też, że obowiązkiem Komisji było sprawdzenie, które przedsiębiorstwa/przedsiębiorstwa handlowe z wykazu przedsiębiorstw zgłoszonych przez krajowe organy celne należały do tej samej grupy przedsiębiorstw i czy były one częścią któregoś z chińskich lub wietnamskich producentów eksportujących, którzy złożyli wniosek o MET lub IT w dochodzeniu pierwotnym, ale nie zostali objęci próbą podczas dochodzenia pierwotnego. W przeciwnym razie Komisja obarczyłaby zainteresowane strony zbyt wielkim ciężarem dowodu.
- (76) Jak stwierdzono w motywie 34, po ujawnieniu ostatecznych ustaleń FESI i EBFC rzeczywiście zidentyfikowały przedsiębiorstwa powiązane z chińskimi lub wietnamskimi producentami eksportującymi, którzy przedłożyli wniosek o MET lub IT w dochodzeniu pierwotnym, ale nie zostali objęci próbą i nie zostali ocenieni w poprzednich aktach wykonawczych, o których mowa w motywach 18–20 i 25. Informacje zawarte w aktach potwierdziły informacje otrzymane przez te zainteresowane strony, w związku z czym wnioski o MET lub IT złożone przez te przedsiębiorstwa zostaną poddane ocenie. Wyniki takiej oceny będą przedmiotem odrębnego aktu prawnego. Wniosek w odniesieniu do tych przedsiębiorstw został zatem uwzględniony i spółki te nie są wymienione w załączniku III.
- (77) W odniesieniu do przedsiębiorstw handlowych, które wnioskowały o zwrot zapłaconych ceł (powiązanych lub nie z chińskimi lub wietnamskimi dostawcami), Komisja uważa, że ciężar dowodu spoczywa na tych przedsiębiorstwach.
- (78) Żaden z podmiotów wymienionych w załączniku III nie dostarczył jednak informacji lub dowodów pochodzących od swoich dostawców w Chinach lub Wietnamie (z wyjątkiem tych, o których mowa w motywie 76).
- (79) Komisja przyznaje jednak, że nie wszyscy importerzy, którzy nabywali obuwie od tych przedsiębiorstw handlowych mogli mieć świadomość konieczności powiadomienia Komisji o nazwie producentów eksportujących, od których wspomniane przedsiębiorstwa handlowe nabywały obuwie. W celu zapewnienia pełnego poszanowania ich prawa do obrony, Komisja postanowiła w związku z tym skontaktować się bezpośrednio z przedmiotowymi importerami i powiadomić ich o sytuacji i spoczywającym na nich ciężarze dowodu. W celu zapewnienia czasu niezbędnego do wykonania niniejszej decyzji, badanie przedsiębiorstw wymienionych w załączniku III zostaje tymczasowo zawieszane do czasu, gdy Komisja zwróci się do odpowiednich importerów

i da im odpowiedni czas na ustosunkowanie się. Termin ośmiu miesięcy na przeprowadzenie oceny wniosków o MET lub IT rozpocznie się w dniu, w którym importer poinformuje Komisję o nazwach i adresach producentów eksportujących objętych postępowaniem lub, w przypadku braku odpowiedzi w terminie wyznaczonym przez Komisję, począwszy od daty upływu tego okresu.

Zawieszenie bieżącego wykonywania

- (80) EFSI i EBFC argumentowały także, że w interesie pewności prawa Komisja nie powinna przyjmować i publikować jakichkolwiek kolejnych aktów prawnych dotyczących wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14, zanim Trybunał Sprawiedliwości nie wyda orzeczenia w trybie prejudycjalnym w toczącej się sprawie dotyczącej ważności rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/223, o którym mowa w motywie 23, i ważności rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1647, o którym mowa w motywie 19, oraz rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1731, o którym mowa w motywie 20. W związku z tym argumentowano, że art. 278 TFUE, ze względu na fakt, że kroki prawne podjęte wobec aktów prawnych przyjętych przez instytucje nie mają skutku zawieszającego, nie ma w niniejszym przypadku zastosowania ze względu na to, że przedstawiony w tej sprawie wniosek nie ma na celu zawieszenia wykonania rozporządzenia (UE) 2016/223, ale powstrzymanie się od przyjmowania kolejnych rozporządzeń ponownie nakładających ostateczne cła antydumpingowe na przywóz obuwia z Chin i Wietnamu. Z tego samego powodu twierdzono także, że wyroki w sprawie Zuckerfabrik Süderdithmarschen/Altana nie były właściwym prawnie odniesieniem.
- (81) W odniesieniu do art. 278 TFUE oraz wyroków Zuckerfabrik Süderdithmarschen/Altana Komisja zgadza się z FESI i EBFC, że orzecznictwo to nie ma zastosowania do oceny, czy należy zawiesić wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14. Komisja uważa jednak, że jest ona zobowiązana do wykonania tego wyroku w rozsądnym terminie i że toczące się postępowania dotyczące wcześniejszych aktów wykonawczych dla tego wyroku nie stanowią ważnego powodu, aby nie wykonywać tego wyroku. W szczególności Komisja jest zdania, że pozbawiłoby to zainteresowane strony inne niż FESI i EBFC możliwości korzystania z przysługujących im praw w toku postępowania administracyjnego i w toku ewentualnego postępowania sądowego.
- (82) W odniesieniu do ważności rozporządzeń wykonawczych (UE) 2016/1647 i (UE) 2016/1731 FESI i EBFC twierdziły, że, biorąc pod uwagę, iż rozporządzenia te i każde nowe rozporządzenie nakładające ponownie ostateczne cła na przywóz obuwia pochodzącego z Chin i Wietnamu mają tę samą podstawę prawną, podejście i uzasadnienie Komisji, a unieważnienie rozporządzeń wykonawczych (UE) 2016/1647 i (UE) 2016/1731 oznaczałoby również, że jakiegokolwiek dalsze podobne rozporządzenie byłoby również nieważne. Podejście przyjęte przez Komisję nie odzwierciedla zatem starań w dobrej wierze dążących do wykonania wyroku w sprawach połączonych C-659/13 C & J Clark International i C-34/14 Puma, o których mowa w motywie 12.
- (83) Ponadto FESI i EBFC argumentowały, że wykonanie wspomnianego wyżej wyroku nie podlegałoby żadnym terminom ustalonym przez Trybunał Sprawiedliwości, miałyby negatywny wpływ na importerów w Unii, a z drugiej strony nie oznaczałoby dla Unii żadnej korzyści podatkowej. Z tych powodów Komisja powinna powstrzymać się od wykonania wyroku, w oczekiwaniu na wynik spraw wniesionych do Trybunału, o których mowa w motywie 80.
- (84) Komisja powołuje się na powody przedstawione powyżej w motywie 81.

Wymogi proceduralne podczas oceny wniosków o MET i IT

- (85) FESI i EBFC twierdziły, że ciężar dowodu przy ocenie wniosków o przyznanie MET lub IT spoczywa na Komisji, jako że chińscy i wietnamscy producenci eksportujący wywiązali się z obowiązku w zakresie ciężaru dowodu składając wnioski o MET lub IT w pierwotnym dochodzeniu FESI i EBFC stwierdziły, że producentom eksportującym objętym aktualnymi środkami wykonania należało przyznać takie same prawa procesowe jak prawa przyznane producentom eksportującym objętym próbą w pierwotnym dochodzeniu. FESI i EBFC twierdziły w szczególności, że przeprowadzono jedynie analizę teoretyczną zamiast wizyt kontrolnych na miejscu i że chińskim i wietnamskim producentom eksportującym nie dano żadnej możliwości uzupełnienia swoich wniosków o MET lub IT pismami w sprawie uzupełnienia braków.
- (86) FESI i EBFC argumentowały również, że producenci eksportujący objęci tym wykonaniem nie otrzymali takich samych gwarancji proceduralnych, jak te stosowane w standardowym dochodzeniu antydumpingowym, lecz zastosowano surowsze normy. FESI i EBFC stwierdziły, że Komisja nie uwzględniła czasu, jaki upłynął między złożeniem wniosku o MET lub IT w pierwotnym dochodzeniu, a oceną tych wniosków. Ponadto producenci eksportujący mieli w trakcie pierwotnego dochodzenia tylko 15 dni na złożenie wniosków o MET lub IT, zamiast standardowych 21 dni.

- (87) Na tej podstawie FESI i EBFC twierdziły, że podstawowa zasada przyznania zainteresowanym stronom możliwości pełnego korzystania z prawa do obrony, ustanowiona w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i w art. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, nie była przestrzegana. Na tej podstawie twierdzono, że nie dając producentom eksportującym możliwości uzupełnienia niekompletnych informacji, Komisja dopuściła się nadużycia władzy i odwróciła ciężar dowodu na etapie wdrażania.
- (88) Ponadto FESI i EBFC twierdziły również, że takie podejście byłoby dyskryminacyjne względem chińskich i wietnamskich producentów eksportujących objętych próbą w dochodzeniu pierwotnym, ale również innych producentów eksportujących w państwach o gospodarce nierynkowej, którzy byli przedmiotem dochodzenia antydumpingowego i złożyli w ramach tego dochodzenia wnioski o MET lub IT. W związku z tym chińskie i wietnamskie przedsiębiorstwa, których dotyczy bieżące wykonanie nie powinny podlegać tym samym progom dostarczania informacji, jakie są stosowane w normalnym, trwającym 15 miesięcy dochodzeniu, i nie powinny być przedmiotem bardziej surowych norm proceduralnych.
- (89) FESI i EBFC stwierdziły również, że Komisja zastosowała w istocie fakty dostępne w rozumieniu art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, podczas gdy nie przestrzegała ona zasad proceduralnych określonych w art. 18 ust. 4 tego rozporządzenia.
- (90) Komisja przypomina, że zgodnie z orzecznictwem ciężar dowodu leży po stronie producenta, który chce złożyć wniosek o MET lub IT na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W tym celu w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy przewidziano, że wniosek złożony przez takiego producenta musi zawierać wystarczające dowody, jak określono w tym przepisie, że producent działa w warunkach gospodarki rynkowej. Tym samym, jak orzekł Trybunał w sprawach Brosmann i Aokang, instytucje nie są obarczone obowiązkiem udowodnienia, że producent nie spełnia warunków przewidzianych dla skorzystania z tego statusu. Wręcz przeciwnie, zadaniem Komisji jest ocenie, czy dowody dostarczone przez producenta objętego postępowaniem są wystarczające do wykazania, że kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego są spełnione, by móc przyznać temu producentowi MET lub IT (zob. motyw 48). W związku z tym należy przypomnieć, że Komisja nie ma obowiązku zwracać się do eksportujących producentów o uzupełnienie wniosku o MET lub IT. Komisja może oprzeć swoją ocenę na informacjach dostarczonych przez producenta eksportującego.
- (91) W odniesieniu do argumentu, że przeprowadzona została jedynie analiza teoretyczna, Komisja zauważa, że analiza teoretyczna jest procedurą, w której wnioski o MET lub IT analizowane są na podstawie dokumentów dostarczonych przez producenta eksportującego. Wszystkie wnioski o MET lub IT podlegają przeprowadzanej przez Komisję analizie teoretycznej. Ponadto Komisja może podjąć decyzję o przeprowadzeniu inspekcji na miejscu. Inspekcje na miejscu nie są jednak wymagane, ani też nie są przeprowadzane w odniesieniu do każdego wniosku o MET lub IT. Inspekcje na miejscu, jeżeli są one przeprowadzone, zwykle mają na celu potwierdzenie pewnej wstępnej oceny dokonanej przez instytucje lub sprawdzenia prawdziwości informacji dostarczonych przez producenta eksportującego, którego dotyczy postępowanie. Innymi słowy, jeżeli dowody przedstawione przez producenta eksportującego wyraźnie wskazują, że przyznanie MET lub IT nie jest uzasadnione, dodatkowe opcjonalne inspekcje na miejscu nie są przeważnie przeprowadzane. Do Komisji należy ocena, czy wskazane jest przeprowadzenie wizyty weryfikacyjnej⁽²⁵⁾. Decyzja o wyborze sposobu weryfikowania informacji zawartych w wniosku o MET lub IT należy do tej instytucji. Tak więc w przypadku gdy, jak w niniejszej sprawie, Komisja stwierdzi na podstawie analizy teoretycznej dokumentów, że posiada ona wystarczające dowody do wydania decyzji w sprawie wniosku o MET lub IT, wizyta weryfikacyjna nie jest konieczna i nie może być wymagana.
- (92) W odniesieniu do twierdzenia, że w związku z decyzją Komisji o nieprzesłaniu pisma w sprawie uzupełnienia braków, prawa do obrony nie były właściwie przestrzegane, należy, po pierwsze, przypomnieć, że prawa do obrony są prawami podmiotowymi i że FESI i EBFC nie mogą powoływać się na naruszenie prawa podmiotowego innych przedsiębiorstw. Po drugie, Komisja nie zgadza się z twierdzeniem, że stosuje praktykę polegającą na prowadzeniu wymiany informacji i szczegółowym procesie wypełniania braków w sytuacji stosowania analizy teoretycznej, w przeciwieństwie do sytuacji, kiedy przeprowadza się analizę teoretyczną oraz weryfikację na miejscu. W istocie FESI i EBFC nie były w stanie przedstawić dowodów, że tak nie jest.
- (93) Uwagi FESI i EBFC dotyczące dyskryminacji należy również oddalić jako bezzasadne. Należy pamiętać, że zasady równego traktowania są naruszone w przypadku gdy instytucje unijne w odmienny sposób traktują podobne przypadki, co stawia niektóre podmioty gospodarcze w niekorzystnej sytuacji w porównaniu z innymi, a takie odmiennie traktowanie nie jest uzasadnione występowaniem istotnych, obiektywnych różnic⁽²⁶⁾. Komisja robi jednak coś zupełnie przeciwnego; wymagając od chińskich i wietnamskich producentów eksportujących nieobjętych próbą złożenia wniosku o MET lub IT do ponownej oceny, zamierza postawić tych poprzednio nieobjętych próbą producentów eksportujących na równi z tymi, którzy zostali wybrani do próby w dochodzeniu

pierwotnym. Ponadto, jako że rozporządzenie podstawowe nie określa w tym względzie minimalnego terminu, o ile termin ten jest rozsądny i daje stronom wystarczające możliwości zebrania (lub ponownego zebrania) potrzebnych informacji przy jednoczesnym zabezpieczeniu ich prawa do obrony, nie można mówić o dyskryminacji.

- (94) W odniesieniu do art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, w niniejszym przypadku Komisja przyjęła informacje przedstawione przez producentów eksportujących objętych postępowaniem, nie odrzuciła tych informacji i oparła na nich swoją ocenę. W związku z powyższym Komisja nie zastosowała art. 18. Wynika z tego, że nie było konieczności przestrzegania procedury na mocy art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Procedura przewidziana w art. 18 ust. 4 stosowana jest w przypadkach, gdy Komisja ma zamiar odrzucić niektóre informacje dostarczone przez zainteresowaną stronę, a zamiast nich wykorzystać dostępne fakty.

Podstawa prawna wznowienia dochodzenia

- (95) FESI i EBFC twierdziły, że Komisja dopuściła się naruszenia art. 266 TFUE, ponieważ artykuł ten nie daje jej podstawy prawnej do ponownego otwarcia dochodzenia w odniesieniu do wygaśniętego środka. FESI i EBFC przypomniły również, że art. 266 TFUE nie przewiduje możliwości nakładania ceł antydumpingowych z mocą wsteczną, co potwierdza również wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-458/98P IPS przeciwko Radzie.
- (96) W związku z tym FESI i EBFC twierdziły, że postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu obuwia z Chin i Wietnamu zakończone zostało w dniu 31 marca 2011 r. w związku z wygaśnięciem środków. W tym celu Komisja opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zawiadomienie dotyczące wygaśnięcia ceł w dniu 16 marca 2011 r. ⁽²⁷⁾ („zawiadomienie o wygaśnięciu”), przemysł unijny nie skarżył się na kontynuację dumpingu, a wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej również nie unieważnił zawiadomienia o wygaśnięciu.
- (97) Ponadto te same strony twierdziły, że w rozporządzeniu podstawowym również nie było żadnych podstaw, które umożliwiłyby Komisji wznowienie dochodzenia antydumpingowego.
- (98) W tym kontekście FESI i EBFC twierdziły również, że wznowienie dochodzenia i oceny wniosków o MET lub IT złożonych w związku z dochodzeniem pierwotnym przez chińskich i wietnamskich producentów eksportujących objętych postępowaniem jest niezgodne z powszechną zasadą przedawnienia. Zasada ta zawarta jest w Porozumieniu WTO i w rozporządzeniu podstawowym, w którym określono 5-letni termin obowiązywania środków oraz w art. 236 ust. 1 i 221 ust. 3 wspólnotowego kodeksu celnego, w którym określono termin 3 lat, z jednej strony dla importerów na złożenie wniosku o zwrot ceł antydumpingowych, a z drugiej strony dla krajowych organów celnych na pobranie należności przywozowych i ceł antydumpingowych ⁽²⁸⁾. Art. 266 TFUE nie zezwala na odstępstwo od tej zasady.
- (99) Twierdzono ponadto, że Komisja nie przedstawiła żadnego uzasadnienia ani wcześniejszego orzecznictwa na poparcie zastosowania art. 266 TFUE jako podstawy prawnej do wznowienia postępowania.
- (100) Jeśli chodzi o brak podstawy prawnej do ponownego otwarcia dochodzenia, Komisja przypomina orzecznictwo przytoczone powyżej w motywie 15, na mocy którego może ona wznowić dochodzenie dokładnie na tym etapie, na którym wystąpiła niezgodność z prawem. Zgodnie z orzecznictwem zgodność z prawem rozporządzenia antydumpingowego należy oceniać w świetle celu normy prawa unijnego, a nie praktyki decyzyjnej, nawet jeżeli taka praktyka istnieje (co nie ma miejsca w niniejszej sprawie). W związku z tym wcześniejsza praktyka Komisji nie daje podstaw do uzasadnionych oczekiwań, co zresztą nie ma miejsca w tym przypadku: zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału, uzasadnione oczekiwania mogą powstać jedynie w przypadku, gdy instytucje udzieliły konkretnych zapewnień, które pozwoliłyby zainteresowanym stronom zgodnie z prawem wyciągnąć wniosek, że instytucje Unii będą działać w określony sposób ⁽²⁹⁾. Ani FESI ani EBFC nie próbowały wykazać, że w niniejszej sprawie takie zapewnienia zostały udzielone. Jest to tym bardziej słuszne, że wcześniejsza praktyka, o której mowa, nie odpowiada faktycznym i prawnym okolicznościom niniejszej sprawy, a różnice można wytłumaczyć faktycznymi i prawnymi różnicami w stosunku do niniejszej sprawy.
- (101) Różnice te są następujące: niezgodność z prawem stwierdzona przez Trybunał nie dotyczy ustaleń w zakresie dumpingu, szkody i interesu UE, a tym samym zasady nakładania cła, lecz jedynie dokładnej stawki celnej. Poprzednie unieważnienia, do których odnosiły się zainteresowane strony, dotyczyły natomiast ustaleń w zakresie dumpingu, szkody i interesu UE. Instytucje są zatem uprawnione do ponownego obliczenia dokładnej stawki celnej w odniesieniu do producentów eksportujących objętych postępowaniem.

- (102) W szczególności w niniejszej sprawie nie było konieczności pozyskiwania od zainteresowanych stron dodatkowych informacji. Wręcz przeciwnie, Komisja musiała ocenić informacje, które zostały jej przedstawione, ale nie zostały ocenione przed przyjęciem rozporządzenia (WE) nr 1472/2006. W każdym razie, jak wskazano w motywie 100 powyżej, wcześniejsza praktyka w innych przypadkach nie stanowi konkretnego i bezwarunkowego zapewnienia w odniesieniu do niniejszej sprawy.
- (103) Ponadto wszystkie strony, przeciwko którym skierowane jest postępowanie, tj. producenci eksportujący objęci postępowaniem, jak również strony w sprawach przed Sądem oraz stowarzyszenie reprezentujące jedną z tych stron, zostały poinformowane o ujawnieniu istotnych faktów, na podstawie których Komisja zamierza przyjąć niniejszą ocenę w sprawie MET lub IT. W związku z tym ich prawa do obrony są zachowane. W tym względzie należy zauważyć w szczególności, że importerom niepowiązanym nie przysługuje w ramach postępowania antydumpingowego prawo do obrony, ponieważ postępowania te nie są skierowane przeciwko nim.
- (104) Jeżeli chodzi o uwagę, że odnośne środki wygasły w dniu 31 marca 2011 r., Komisja nie dostrzega, dlaczego wygaśnięcie środka miałoby jakiegokolwiek znaczenie dla Komisji w odniesieniu do możliwości przyjęcia nowego aktu, by zastąpić akt unieważniony w wyniku wyroku stwierdzającego nieważność pierwotnego aktu. Zgodnie z orzecznictwem, o którym mowa w motywie 15 powyżej, postępowanie administracyjne powinno być wznowione w punkcie, w którym wystąpiła niezgodność z prawem.
- (105) Postępowania antydumpingowe pozostają zatem nadal otwarte na skutek stwierdzenia nieważności aktu kończącego postępowania. Komisja ma obowiązek zakończenia tych postępowań; w art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego przewidziano, że dochodzenie należy zakończyć aktem wydanym przez Komisję.

Art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego

- (106) FESI i EBFC twierdziły również, iż procedura zastosowana do wznowienia dochodzenia i nałożenia cła z mocą wsteczną stanowi nadużycie władzy przez Komisję i narusza postanowienia Traktatu o Unii Europejskiej. FESI i EBFC podtrzymują w tym względzie swoje twierdzenie, że Komisja nie ma uprawnień, aby ingerować w art. 236 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego uniemożliwiając zwrot cła antydumpingowego. Twierdziły one, że to do krajowych organów celnych należało wyciągnięcie konsekwencji z unieważnienia aktu nakładającego cła antydumpingowe oraz że krajowe organy celne będą zobowiązane do zwrotu tych należności, które zostały uznane za nieważne przez Trybunał.
- (107) W związku z tym FESI i EBFC twierdziły, że art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego nie zezwala Komisji na odstąpienie od art. 236 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, ponieważ oba przepisy są równoważne w porządku prawnym i rozporządzenia podstawowego nie należy postrzegać jako *lex specialis* Wspólnotowego Kodeksu Celnego.
- (108) Te same strony twierdziły również, że art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego nie odnosi się do art. 236 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, a jedynie stanowi, że mogą zostać przyjęte przez Komisję przepisy szczególne, ale nie odstępstwa od Wspólnotowego Kodeksu Celnego.
- (109) Odpowiadając na powyższe argumenty, należy podkreślić, że art. 14 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie oznacza, że zasady unijnych przepisów prawa celnego automatycznie mają zastosowanie w przypadku nałożenia indywidualnych ceł antydumpingowych⁽³⁰⁾. Przeciwnie, art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego daje instytucjom Unii prawo do transponowania i zastosowania, jeżeli jest to niezbędne i użyteczne, unijnych przepisów prawa celnego⁽³¹⁾.
- (110) Transpozycja ta nie wymaga pełnego wprowadzenia w życie wszystkich przepisów unijnego prawa celnego. Art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wyraźnie przewiduje przepisy szczególne w odniesieniu do wspólnej definicji pojęcia pochodzenia, co jest dobrym przykładem na sytuację, w której ma miejsce odstępstwo od unijnych przepisów prawa celnego. To na tej podstawie Komisja wykorzystwała swoje uprawnienia wynikające z art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego i zwróciła się do krajowych organów celnych, aby czasowo wstrzymały się od jakichkolwiek zwrotów. Nie kwestionuje to wyłącznych kompetencji, jakie krajowe organy celne mają w odniesieniu do sporów dotyczących długu celnego: prawo do podejmowania decyzji należy nadal do organów celnych państw członkowskich. Organy celne państw członkowskich nadal podejmują decyzję, na podstawie konkluzji Komisji w odniesieniu do wniosków o MET lub IT, czy zwrot powinien zostać przyznany czy nie.
- (111) W związku z powyższym, o ile prawdą jest, że żaden przepis unijnego prawa celnego nie pozwala na stawianie przeszkód na drodze do zwrotu niesłusznie zapłaconych ceł, nie można wydać tak ogólnikowego oświadczenia w odniesieniu do zwrotu ceł antydumpingowych. W związku z powyższym, a także z nadrzędną koniecznością ochrony środków własnych Unii przed nieuzasadnionymi wnioskami o zwrot oraz związanymi z tym trudnościami spowodowanymi później przez nieuzasadnione zwroty, Komisja musiała tymczasowo odstąpić od przepisów prawa celnego Unii, korzystając ze swoich uprawnień na mocy art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

Brak podania podstawy prawnej

- (112) FESI i EBFC argumentowały również, że Komisja, z naruszeniem art. 296 TFUE, nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia przyczyn ani nie wskazała podstawy prawnej, w oparciu o którą ponownie nałożono cła z mocą wsteczną i w związku z tym importerom objętym aktualnymi środkami wykonania odmówiono zwrotu ceł. W związku z tym FESI i EBFC stwierdziły, że Komisja naruszyła prawo do skutecznej ochrony sądowej zainteresowanych stron.
- (113) Komisja uważa, że obszernie uzasadnienie prawne przedstawione w dokumencie dotyczącym ujawnienia ogólnych ustaleń oraz w niniejszym rozporządzeniu należy uzasadnia ten dokument.

Uzasadnione oczekiwania

- (114) FESI i EBFC stwierdziły też, że korygowanie z mocą wsteczną wygasłych środków narusza zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań. FESI utrzymywała, że po pierwsze strony, w tym importerzy, uzyskały pewność, że środki te wygasły z dniem 31 marca 2011 r. i że ze względu na czas, jaki upłynął od czasu pierwotnego dochodzenia, strony mogły mieć uzasadnione oczekiwania, że pierwotne dochodzenie nie zostanie ani wznowione ani ponownie otwarte. Podobnie chińscy i wietnamscy producenci eksportujący mogli mieć uzasadnione oczekiwania, że ich wnioski o MET lub IT złożone w pierwotnym dochodzeniu nie będą już przez Komisję poddawane przeglądowi, ze względu na fakt, że wnioski te nie zostały poddane ocenie w terminie trzech miesięcy, mającym zastosowanie podczas dochodzenia pierwotnego.
- (115) Jeżeli chodzi o uzasadnione oczekiwania zainteresowanych stron, że środki antydumpingowe wygasły, a dochodzenie nie zostanie wznowione, należy odnieść się do motywów 104 i 105, gdzie zarzuty te zostały szczegółowo omówione.
- (116) W odniesieniu do uzasadnionych oczekiwań chińskich i wietnamskich producentów eksportujących, że ich wnioski o MET lub IT nie będą już poddane przeglądowi, odsyła się do motywu 100 powyżej, gdzie zostało to również wyjaśnione w świetle orzecznictwa Trybunału w tym zakresie.

Zasada niedyskryminacji

- (117) FESI i EBFC twierdziły, że nałożenie środków antydumpingowych z mocą wsteczną stanowi dyskryminację (i) importerów objętych obecnymi środkami wykonania względem importerów, których dotyczyło wykonanie wyroków w sprawach Brosmann i Aokang, o których mowa w motywie 6 i którym zwrócono cła zapłacone od przywozu obuwia pochodzącego od pięciu producentów eksportujących, których dotyczyły wspomniane wyroki, oraz (ii) producentów eksportujących, których dotyczą obecne środki wykonania, względem pięciu producentów eksportujących, których dotyczyły wyroki w sprawach Brosmann i Aokang, na których nie nałożono żadnego cła w następstwie decyzji wykonawczej Rady 2014/149/UE.
- (118) Odnosnie do zarzutu dyskryminacji, jak wyjaśniono w motywie 93 powyżej, Komisja przypomina przede wszystkim wymogi konieczne do stwierdzenia, że dyskryminacja zaistniała.
- (119) Należy też zauważyć, że różnica między importerami objętymi aktualnymi środkami wykonawczymi i tymi, których dotyczyło wdrożenie wyroków w sprawach Brosmann i Aokang polega na tym, że ci ostatni postanowili zakwestionować rozporządzenie (WE) nr 1472/2006 w Sądzie, podczas gdy ci pierwsi nie.
- (120) Decyzja wydana przez instytucję Unii, która nie została zaskarżona przez jej adresata w terminie przewidzianym w art. 263 akapit szósty TFUE, staje się w stosunku do tego adresata ostateczna. Przepis ten opiera się między innymi na założeniu, że terminy, w których muszą być wszczęte postępowania prawne, mają na celu zapewnienie pewności prawa poprzez ochronę środków unijnych, które powodują skutki prawne, przed możliwością nieograniczonego zaskarżania⁽³²⁾.
- (121) Ta proceduralna zasada prawa Unii w sposób nieunikniony powoduje powstanie dwóch grup przedsiębiorstw: tych, które zakwestionowały unijne środki i które mogły w rezultacie uzyskać korzystną pozycję (np. przedsiębiorstwo Brosmann i pozostałych czterech producentów eksportujących) i tych, które tego nie uczyniły. Jednakże nie oznacza to, że Komisja potraktowała obydwie strony w odmienny sposób, z naruszeniem zasady równego traktowania. Przyznanie, że jakaś strona należy do tej drugiej kategorii ze względu na podjęcie świadomej decyzji o zaskarżeniu aktu unijnego nie jest w stosunku do tej grupy dyskryminujące.

- (122) Tak więc wszystkie zainteresowane strony korzystały przez cały czas z ochrony prawnej w sądach Unii.
- (123) Jeżeli chodzi o rzekomą dyskryminację producentów eksportujących objętych aktualnymi środkami wykonawczymi, na których nie były nałożone żadne cła w następstwie decyzji wykonawczej 2014/149/UE, należy zauważyć, że decyzja Rady, aby nie nakładać ponownie ceł, została w oczywisty sposób podjęta ze względu na szczególne okoliczności w konkretnej sytuacji, jaka istniała w chwili, gdy Komisja przedstawiła swój wniosek dotyczący ponownego nałożenia tych ceł, a w szczególności ze względu na fakt, iż przedmiotowe cła antydumpingowe zostały już zwrócone, i w takim zakresie, że pierwotne powiadomienie dłużnika o długu zostało wycofane po wyrokach w sprawach Brosmann i Aokang. Zdaniem Rady zwrot ten stworzył uzasadnione oczekiwania ze strony zainteresowanych importerów. Jako że żaden podobny zwrot nie miał miejsca w stosunku do innych importerów, nie są oni w sytuacji porównywalnej do sytuacji tych importerów, których dotyczyła decyzja Rady.
- (124) W każdym razie okoliczność, że Rada zdecydowała się na działanie w określony sposób, ze względu na szczególne okoliczności poprzedniej sprawy, nie zmusza Komisji do wykonania innego wyroku w dokładnie taki sam sposób.

Uprawnienia Komisji do nałożenia ostatecznych środków antydumpingowych

- (125) Ponadto FESI i EBFC twierdziły, że Komisja nie posiada kompetencji, by przyjąć rozporządzenie ustanawiające cła antydumpingowe z mocą wsteczną w ramach bieżącego wykonania, i że kompetencje takie należą w każdym razie do Rady. Twierdzenie to oparte było na argumente, że w przypadku gdy dochodzenie zostaje wznowione dokładnie w momencie, w którym pojawiła się niezgodność z prawem, powinny mieć zastosowanie te same zasady, które miały zastosowanie w okresie pierwotnego dochodzenia, kiedy to środki ostateczne zostały przyjęte przez Radę. Strony te twierdziły, że zgodnie z art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 37/2014⁽³³⁾ (zwanego również „rozporządzeniem Omnibus I”), nowa procedura podejmowania decyzji w dziedzinie wspólnej polityki handlowej nie ma zastosowania do niniejszej sprawy, biorąc pod uwagę fakt, że przed wejściem w życie rozporządzenia Omnibus I (i), Komisja przyjęła już akt prawny (rozporządzenie tymczasowe), (ii) konsultacje, które były wymagane na mocy rozporządzenia (WE) nr 384/96, zostały wszczęte i zamknięte, oraz (iii) Komisja już przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie przyjęcia środków ostatecznych. Na tej podstawie strony twierdziły, że powinny mieć zastosowanie procedury podejmowania decyzji przed wejściem w życie rozporządzenia Omnibus I.
- (126) Twierdzenie to opiera się jednak na dacie wszczęcia dochodzenia (co jest rzeczywiście istotne w odniesieniu do innych istotnych poprawek, które zostały wprowadzone do rozporządzenia podstawowego), ale nie uwzględnia się w nim faktu, że w rozporządzeniu (UE) nr 37/2014 przyjęto inne kryterium (tzn. wszczęcie procedury przyjęcia środków). Stanowisko FESI i EBFC jest zatem oparte na błędnej wykładni przepisu przejściowego zawartego w rozporządzeniu (UE) nr 37/2014.
- (127) W rzeczywistości, z uwagi na odesłanie w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 37/2014 do „procedur wszczętych w celu przyjmowania środków”, w którym określono przepisy przejściowe dotyczące zmian procedur podejmowania decyzji w odniesieniu do przyjmowania środków antydumpingowych, i z uwagi na znaczenie słowa „procedura” w rozporządzeniu podstawowym, do dochodzenia, które zostało wszczęte przed wejściem w życie rozporządzenia (UE) nr 37/2014, a w stosunku do którego Komisja nie rozpoczęła konsultacji z właściwą komisją w celu przyjęcia środków przed tym wejściem w życie, do procedury przyjmowania wspomnianych środków antydumpingowych stosuje się nowe przepisy. To samo dotyczy postępowania, w którym środki zostały nałożone na starych zasadach i dochodzi do przeglądu, lub w odniesieniu do środków, w przypadku których cła tymczasowe nałożone zostały na podstawie dawnych przepisów, lecz procedura przyjęcia ostatecznych środków nie została jeszcze rozpoczęta, kiedy rozporządzenie (UE) nr 37/2014 weszło w życie. Innymi słowy, rozporządzenie (UE) nr 37/2014 ma zastosowanie do konkretnej „procedury przyjęcia środków”, a nie do całego okresu danego dochodzenia lub postępowania.
- (128) W związku z tym stosowanie procedury podejmowania decyzji wprowadzonej na mocy rozporządzenia Omnibus I było prawidłowe.
- (129) Jeżeli chodzi o przedsiębiorstwo Cortina, najpierw stwierdziło ono, że Komisja nie ma podstawy prawnej do zbadania wniosków o MET lub IT złożonych przez producentów eksportujących w dochodzeniu pierwotnym. Przedsiębiorstwo Cortina argumentowało, że postępowanie, które zostało zamknięte przez wygaśnięcie środków z dniem 31 marca 2011 r., nie zostało unieważnione przez wyrok w połączonych sprawach C-659/13 i C-34/14, a zatem nie może zostać wznowione.

- (130) W odpowiedzi na powyższe uwagi Komisja odwołuje się do wyjaśnień zawartych w motywach 104 i 105 powyżej.
- (131) Po drugie, przedsiębiorstwo Cortina twierdziło, że obecne postępowanie stanowi naruszenie zasad niedziałania prawa wstecz i pewności prawa zapisanych w art. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (132) W odniesieniu do uwagi dotyczącej działania prawa wstecz opartej na art. 10 rozporządzenia podstawowego i art. 10 Porozumienia antydumpingowego WTO (WTO ADA) w art. 10 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, którego treść jest odzwierciedleniem treści art. 10 ust. 1 WTO ADA, określono, że środki tymczasowe i ostateczne cła antydumpingowe stosuje się wyłącznie do produktów wprowadzonych do swobodnego obrotu po wejściu w życie decyzji podjętej na mocy odpowiednio art. 7 ust. 1 lub art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W omawianym przypadku odnośne cła antydumpingowe stosuje się wyłącznie do produktów wprowadzonych do swobodnego obrotu po wejściu w życie odpowiednio rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i spornego rozporządzenia (w sprawie ceł ostatecznych) uchwalonych na podstawie art. 7 ust. 1 i art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Moc wsteczna w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia podstawowego odnosi się jednak wyłącznie do sytuacji, w której towary zostały wprowadzone do swobodnego obrotu przed wprowadzeniem środków, jak wynika z samego brzmienia tego przepisu, a także z wyjątku określonego w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (133) Komisja zauważa również, że w niniejszym przypadku nie występuje ani naruszenie zasady niedziałania prawa wstecz ani naruszenie zasad pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań.
- (134) Jeśli chodzi o działanie prawa wstecz, w orzecznictwie Trybunału przy ocenie, czy środki są stosowane z mocą wsteczną, istnieje rozróżnienie między zastosowaniem nowej zasady do sytuacji, która stała się ostateczna (zwanej także istniejącą lub ostatecznie ukształtowaną sytuacją prawną)⁽³⁴⁾, oraz do sytuacji, która rozpoczęła się przed wejściem w życie nowej zasady, ale która nie jest jeszcze ostateczna (zwanej także sytuacją tymczasową)⁽³⁵⁾.
- (135) W omawianym przypadku sytuacja związana z przywozem produktów objętych postępowaniem, która miała miejsce w trakcie okresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 1472/2006, nie stała się jeszcze ostateczna, ponieważ w wyniku stwierdzenia nieważności spornego rozporządzenia, cło antydumpingowe mające zastosowanie do tych produktów nie zostało jeszcze ostatecznie ustalone. Jednocześnie importerzy obuwiwa zostali uprzedzeni, że cło takie może zostać nałożone poprzez publikację zawiadomienia o wszczęciu postępowania⁽³⁶⁾ i rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Zgodnie z obowiązującym orzecznictwem sądów Unii podmioty gospodarcze nie mogą mieć uzasadnionych oczekiwań aż do przyjęcia przez instytucje aktu kończącego procedurę administracyjną, który staje się aktem ostatecznym⁽³⁷⁾.
- (136) W niniejszym rozporządzeniu ustala się natychmiastowe zastosowanie w odniesieniu do przyszłych skutków trwającej obecnie sytuacji: cła na przywóz obuwiwa zostały pobrane przez krajowe organy celne. Na skutek wniosków o zwrot, których nie rozpatrzono jeszcze w sposób ostateczny, stanowią one trwającą sytuację. W niniejszym rozporządzeniu określa się stawkę celną mającą zastosowanie do tych przywozów, a zatem reguluje ono przyszłe skutki trwającej obecnie sytuacji.
- (137) Nawet gdyby doszło do działania prawa wstecz w rozumieniu prawa unijnego, co nie ma miejsca w tym przypadku, takie działanie prawa wstecz byłoby uzasadnione z następujących względów:
- (138) Przepisy prawa materialnego Unii można zastosować do sytuacji zaistniałych przed ich wejściem w życie w stopniu, w jakim z ich treści, celów lub systematyki wyraźnie wynika, że należy im przypisać taki skutek⁽³⁸⁾. W szczególności w sprawie C-337/88 Società agricola fattoria alimantare (SAFA) stwierdzono, że: „Chociaż zasada pewności prawa z reguły wyklucza, by środek wspólnotowy wszedł w życie w pewnym momencie poprzedzającym jego publikację, to w wyjątkowych przypadkach może być inaczej, jeżeli wymaga tego cel, jaki ma być osiągnięty, i jeżeli odbywa się to z należytyym poszanowaniem uzasadnionego oczekiwania zainteresowanych osób.”⁽³⁹⁾.
- (139) W omawianym przypadku celem jest zgodność z obowiązkiem Komisji wynikającym z art. 266 TFUE. Ponieważ w wyrokach o których mowa w motywie 12 powyżej Trybunał ustalił jedynie niezgodność z prawem w odniesieniu do określenia stawki celnej mającej zastosowanie, a nie w odniesieniu do samego nałożenia środków (tj. ustalenia dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu UE), producenci eksportujący objęci postępowaniem nie powinni byli mieć uzasadnionych oczekiwań, że nie zostaną nałożone żadne ostateczne środki antydumpingowe. W związku z tym nałożenie tych środków, nawet gdyby działało z mocą wsteczną, co nie miało miejsca, nie może zostać uznane za naruszające uzasadnione oczekiwanie.
- (140) Po trzecie, przedsiębiorstwo Cortina twierdziło, że stwierdzenie Komisji zawarte w motywie 46, zgodnie z którym Trybunał Sprawiedliwości unieważnił sporne rozporządzenie oraz rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1294/2009 w odniesieniu do wywozu niektórych rodzajów obuwiwa niektórych chińskich i wietnamskich

producentów eksportujących jest błędne, ponieważ wyrok w sprawach C-659/13 i C-34/14 nie stwierdził nieważności rozporządzenia (WE) nr 1472/2006 i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1294/2009 w odniesieniu do dziewiętnastu producentów eksportujących objętych postępowaniem, lecz unieważnił te rozporządzenia ze skutkiem erga omnes. Według przedsiębiorstwa Cortina, gdyby Komisja nałożyła ponownie cło antydumpingowe tylko na przywóz dziewiętnastu producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, a nie na przywóz pozostałych producentów eksportujących w równym stopniu dotkniętych wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 C & J Clark International Limited oraz Puma SE, stanowiłoby to nieuzasadnioną dyskryminację wobec przywozu tych pozostałych producentów eksportujących, a przy tym naruszałoby art. 266 TFUE.

- (141) Jeśli chodzi o zarzut dyskryminacyjnego traktowania przywozu innych producentów eksportujących dotkniętych wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 C i C-34/14 C & J Clark International Limited oraz Puma SE, Komisja zauważa, że producenci eksportujący i niektórzy importerzy, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, korzystają z ochrony sądowej przeciwko niemu w sądach UE. Inni importerzy korzystają natomiast z takiej ochrony za pośrednictwem sądów krajowych, które sądzą według ogólnego prawa unijnego.
- (142) Jak wspomniano w motywie 21, w związku z wykonaniem wyroku w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 C & J Clark International Limited oraz Puma SE, Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/223. W art. 1 tego rozporządzenia Komisja zwróciła się do krajowych organów celnych o przekazanie wszystkich wniosków o zwrot zapłaconych ostatecznych ceł antydumpingowych za przywóz obuwia pochodzącego z Chin i Wietnamu złożonych przez importerów na podstawie art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego i w oparciu o fakt, że producenci eksportujący nieobjęci próbą złożyli wnioski o MET lub IT podczas dochodzenia pierwotnego. Komisja oceni odpowiednie wnioski o MET lub IT oraz ponownie nałoży odpowiednie stawki cła. Na tej podstawie krajowe organy celne podejmą decyzję w sprawie wniosku o zwrot lub umorzenie ceł antydumpingowych.
- (143) Dlatego w odniesieniu do całego przywozu obuwia, w przypadku którego powyższe kryteria są spełnione, Komisja przeanalizuje wnioski o MET lub IT, a cła antydumpingowe zostaną ponownie nałożone w oparciu o obiektywne kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. b) oraz art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed jego zmianą. Wszyscy inni producenci eksportujący z ChRL i z Wietnamu nieobjęci próbą oraz ich importerzy będą traktowani w ten sam sposób na późniejszym etapie zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2016/223. Ocena wniosków o MET lub IT nie zostanie przeprowadzona jedynie w przypadku, gdy nie ma nierozstrzygniętych procedur krajowych, ponieważ nie służyłoby żadnemu praktycznemu celowi.
- (144) Po czwarte, przedsiębiorstwo Cortina stwierdziło, że ponowne nałożenie cła antydumpingowego na dziewiętnastu producentów eksportujących objętych postępowaniem byłoby dyskryminujące, zważywszy, że cło antydumpingowe nie zostało ponownie nałożone po wyrokach w sprawach Brosmann i Aokang.
- (145) Twierdzenie to jest bezpodstawne. Importerzy, którzy dokonywali przywozu towarów wyprodukowanych przez przedsiębiorstwo Brosmann i pozostałych czterech producentów eksportujących, których dotyczą wyroki w sprawach C-247/10 P i C-249/10 P, są w innej sytuacji faktycznej i prawnej, ponieważ ich producenci eksportujący postanowili zaskarżyć sporne rozporządzenie i otrzymali zwrot swoich ceł, tak więc byli oni chronieni na podstawie art. 221 ust. 3 Wspólnotowego kodeksu celnego. Inni nie wnieśli takiego pozwu ani nie uzyskali zwrotu. W tym względzie zob. również motywy 118–122 powyżej.
- (146) Po piąte, przedsiębiorstwo Cortina twierdziło, że wystąpiły nieprawidłowości proceduralne wynikające z niniejszego dochodzenia. Przede wszystkim, przedsiębiorstwo twierdziło, że producenci eksportujący objęci postępowaniem mogą nie być już w stanie dostarczać konstruktywnych uwag lub przedstawiać dodatkowych dowodów na poparcie wniosków o MET lub IT, które złożyli już kilka lat temu. Na przykład przedsiębiorstwa mogą już nie istnieć lub odpowiednie dokumenty mogą nie być już dostępne.
- (147) Ponadto przedsiębiorstwo Cortina argumentowało, że inaczej niż w trakcie pierwotnego dochodzenia, przewidziane przez Komisję środki miałyby formalnie i faktycznie dotyczyć tylko importerów, podczas gdy nie mają oni możliwości przekazania żadnych istotnych informacji i nie mogą wymagać od swoich dostawców współpracy z Komisją.
- (148) Komisja zauważa, że w rozporządzeniu podstawowym nie ma żadnego przepisu, który zobowiązywałby Komisję do umożliwienia przedsiębiorstwom eksportującym, które złożyli wnioski o MET lub IT, uzupełnienia brakujących informacji faktycznych. Komisja przypomina, że zgodnie z orzecznictwem ciężar dowodu leży po stronie producenta, który chce złożyć wniosek o MET lub IT na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W tym celu w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy przewidziano, że wniosek złożony przez

takiego producenta musi zawierać wystarczające dowody, jak określono w tym przepisie, że producent działa w warunkach gospodarki rynkowej. Tym samym, jak orzekł Trybunał w sprawach Brosmann i Aokang, instytucje nie są obciążone obowiązkiem udowodnienia, że producent nie spełnia warunków przewidzianych dla skorzystania z tego statusu. Wręcz przeciwnie, zadaniem Komisji jest ocenienie, czy dowody dostarczone przez producenta objętego postępowaniem są wystarczające do wykazania, że kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego są spełnione, by móc przyznać temu producentowi MET lub IT (zob. motyw 44 powyżej). Prawo do bycia wysłuchanym dotyczy oceny tych faktów, ale nie obejmuje prawa do skorygowania niedostatecznych informacji. W przeciwnym razie producent eksportujący mógłby wydłużać ocenę w nieskończoność, dostarczając informacje stopniowo w częściach.

- (149) W związku z tym należy przypomnieć, że Komisja nie ma obowiązku zwracać się do eksportujących producentów o uzupełnienie wniosku o MET lub IT. Jak wspomniano w poprzednim motywie, Komisja może oprzeć swoją ocenę na informacjach dostarczonych przez producenta eksportującego. W każdym razie producenci eksportujący objęci postępowaniem nie zakwestionowali oceny swoich wniosków o MET lub IT dokonanej przez Komisję i nie określili, do jakich dokumentów i do których osób nie mają już dostępu. Zarzut jest zatem tak abstrakcyjny, że instytucje nie mogą uwzględnić tych trudności, dokonując oceny wniosków o MET/IT. Ponieważ argument ten opiera się na spekulacjach i nie jest poparty dokładnymi wskazaniami, jakie dokumenty i jakie osoby nie są już dostępne, oraz jakie znaczenie mają te dokumenty i osoby dla oceny wniosków o MET lub IT, argument ten zostaje odrzucony.
- (150) W odniesieniu do twierdzenia, że importer nie miałyby możliwości przedstawienia istotnych informacji, Komisja zwraca uwagę na następujące kwestie: po pierwsze, importerzy nie mogą korzystać z prawa do obrony, jako że środek antydumpingowy nie jest skierowany przeciwko nim, lecz wobec producentów eksportujących. Po drugie, importerzy mieli możliwość przedstawienia swoich uwag w tej kwestii już w toku postępowania administracyjnego poprzedzającego przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia. Po trzecie, jeżeli importerzy byli zdania, że istniały nieprawidłowości w tym zakresie, powinni oni byli poczynić niezbędne ustalenia umowne ze swoimi dostawcami, aby zapewnić sobie dostęp do niezbędnych dokumentów. Dlatego też wniosek ten musi zostać odrzucony.
- (151) Po szóste, przedsiębiorstwo Cortina stwierdziło, że Komisja nie zbadała, czy nałożenie ceł antydumpingowych byłoby zgodne z interesem Unii i utrzymywało, że środki byłyby niezgodne z interesem Unii, ponieważ (i) środki odniosły już zakładany skutek, gdy zostały nałożone po raz pierwszy; (ii) środki nie przyniosłyby dodatkowych korzyści przemysłowi unijnemu; (iii) środki nie miałyby wpływu na producentów eksportujących oraz (iv) środki znacząco obciążąłyby kosztami importerów w Unii.
- (152) Niniejszy przypadek dotyczy jedynie wniosków o MET lub IT, ponieważ jest to jedyny punkt, co do którego sądy unijne stwierdziły naruszenie prawa. W odniesieniu do interesu Unii ocena dokonana w rozporządzeniu (WE) nr 1472/2006 pozostaje ważna w pełnym zakresie. Ponadto uzasadnieniem przedmiotowego środka jest ochrona interesów finansowych Unii.
- (153) Po siódme, przedsiębiorstwo Cortina utrzymywało, że jeśli cło antydumpingowe zostanie ponownie nałożone, nie będzie można już go pobrać ze względu na upływanie okresu powiadomienia o długi celny określonego w art. 221 ust. 3 wspólnotowego kodeksu celnego (obecnie art. 103 ust. 1 unijnego kodeksu celnego). Według przedsiębiorstwa Cortina sytuacja ta stanowiłaby nadużycie władzy przez Komisję.
- (154) Komisja przypomina, że zgodnie z art. 221 ust. 3 wspólnotowego kodeksu celnego/art. 103 ust. 1 unijnego kodeksu celnego okres powiadomienia o długi celny nie ma zastosowania, jeżeli złożone zostaje odwołanie zgodnie z art. 243 wspólnotowego kodeksu celnego/art. 44 ust. 2 unijnego kodeksu celnego, tak jak we wszystkich bieżących sprawach, które dotyczą odwołania na podstawie art. 236 wspólnotowego kodeksu celnego/art. 119 unijnego kodeksu celnego. Okres odwołania w rozumieniu art. 103 ust. 3 unijnego kodeksu celnego, zgodnie z wyjaśnieniem w art. 44 ust. 2 tego rozporządzenia, rozciąga się od pierwszego zaskarżenia decyzji krajowych organów celnych nakładającej cła aż do prawomocnego wyroku wydanego przez sąd krajowy, z uwzględnieniem, w razie konieczności, wystąpienia z pytaniem prejudycjalnym. Termin trzech lat ulega w związku z tym zawieszeniu od daty, w której złożone jest odwołanie.
- (155) Ponadto przedsiębiorstwo Cortina twierdziło, że po wygaśnięciu pkt 15(a)(ii) protokołu przystąpienia Chin do WTO w dniu 11 grudnia 2016 r., Komisja nie może już powoływać się na metodę stosowaną w celu określenia wartości normalnej w odniesieniu do chińskich eksporterów w dochodzeniu pierwotnym (tj. metodę państwa analogicznego zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego).

- (156) Kwestionowane rozporządzenie zostało przyjęte w 2006 r. Właściwym aktem prawnym mającym zastosowanie do niniejszego postępowania jest rozporządzenie (UE) 2016/1036. W związku z tym argumenty te zastały odrzucone.
- (157) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz obuwia o cholewkach ze skóry wyprawionej lub skóry wtórnej, z wyłączeniem obuwia sportowego, obuwia wymagającego zastosowania specjalnej technologii, pantofli i pozostałego obuwia domowego oraz obuwia z noskiem ochronnym, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu i wyprodukowanego przez producentów eksportujących wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia oraz objętego kodami CN: 6403 20 00, ex 6403 30 00⁽⁴⁰⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 oraz ex 6405 10 00⁽⁴¹⁾, który to przywóz miał miejsce w okresie stosowania rozporządzenia (WE) nr 1472/2006 oraz rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1294/2009. Kody TARIC wymieniono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- „obuwem sportowym” jest obuwie w rozumieniu uwagi 1 do podpozycji w dziale 64 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1719/2005⁽⁴²⁾,
- „obuwem wymagającym zastosowania szczególnej technologii” jest obuwie, którego cena CIF za jedną parę wynosi nie mniej niż 7,5 EUR, wykorzystywane do uprawiania sportu, z jedno- lub wielowarstwową formowaną podeszwą niewtryskiwaną, wykonaną z materiałów syntetycznych zaprojektowanych do absorbowania wstrząsów pionowych lub bocznych oraz o cechach technicznych, do których należą hermetyczne poduszki wypełnione gazem lub płynem, części mechaniczne, które pochłaniają lub neutralizują wstrząsy, lub materiały takie jak polimery o małej gęstości, i objęte kodami CN: ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98,
- „obuwem z noskiem ochronnym” jest obuwie z noskiem ochronnym o poziomie odporności na wstrząsy wynoszącym co najmniej 100 dżuli⁽⁴³⁾ i objęte kodami CN: ex 6403 30 00⁽⁴⁴⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 oraz ex 6405 10 00,
- „pantoflami i pozostałym obuwem domowym” jest obuwie objęte kodem CN ex 6405 10 00.

3. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie, przed ocleniem, do ceny netto na granicy Unii produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez producentów eksportujących wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia wynosi 16,5 % w przypadku chińskich producentów eksportujących objętych postępowaniem i 10 % w przypadku wietnamskich producentów eksportujących objętych postępowaniem.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 553/2006 zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę ceł antydumpingowych zostają zwolnione.

Artykuł 3

Ocena sytuacji przedsiębiorstw wymienionych w załączniku III niniejszego rozporządzenia zostaje tymczasowo zawieszona do czasu dostarczenia Komisji przez importera wnioskującego o zwrot kosztów przez krajowe organy celne nazw i adresów producentów eksportujących, od których odpowiedni przedsiębiorcy nabyli obuwie lub, w przypadku braku odpowiedzi, do upływu terminu wyznaczonego przez Komisję na przekazanie tych informacji. Termin ten należy określić w piśmie wysłanym przez Komisję do odpowiedniego importera i w żadnym wypadku nie może on być krótszy niż jeden miesiąc.

Komisja przeanalizuje otrzymane informacje w terminie ośmiu miesięcy od daty ich otrzymania. Niniejszym poleca się krajowym organom celnym, aby nie zwracały pobranych opłat celnych do momentu, kiedy Komisja zakończy swoją ocenę przedmiotowych wniosków.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 marca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 553/2006 z dnia 23 marca 2006 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. L 98 z 6.4.2006, s. 3).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. L 275 z 6.10.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 388/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1472/2006 na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz tego samego produktu wysyłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau (Dz.U. L 117 z 1.5.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. C 251 z 3.10.2008, s. 21.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1294/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Wietnamu i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami wysyłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzące ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 352 z 30.12.2009, s. 1).

⁽⁷⁾ Dz.U. C 295 z 11.10.2013, s. 6.

⁽⁸⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2014/149/UE z dnia 18 marca 2014 r. odrzucająca wniosek w sprawie rozporządzenia wykonawczego nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd i Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (Dz.U. L 82 z 20.3.2014, s. 27).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

- (¹⁰) Dz.U. C 106 z 21.3.2016, s. 2.
- (¹¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1).
- (¹²) Sprawy połączone 97, 193, 99 i 215/86 Asteris AE i in. oraz Republika Grecka przeciwko Komisji, Rec. 1988, s. 2181, pkt 27 i 28.
- (¹³) Sprawa C-415/96 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1998, s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques przeciwko Radzie, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85; sprawa T-301/01 Alitalia przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2008, s. II-1753, pkt 99 i 142; sprawy połączone T-267/08 i T-279/08 Région Nord-Pas de Calais przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2011, s. II-1999, pkt 83.
- (¹⁴) Sprawa C-415/96 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1998, s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques przeciwko Radzie, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85.
- (¹⁵) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).
- (¹⁶) Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 zostało następnie zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 765/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 237 z 3.9.2012, s. 1). Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 765/2012 poprawki wprowadzone przez wspomnianą zmianę rozporządzenia mają wyłącznie zastosowanie do dochodzeń wszczętych po wejściu w życie tego rozporządzenia. Obecne dochodzenie wszczęto jednak w dniu 7 lipca 2005 r. (Dz.U. C 166 z 7.7.2005, s. 14).
- (¹⁷) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1395 z dnia 18 sierpnia 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Buckingham Shoe Mfg Co. Ltd, Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co. Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd, Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd, Wei Hao Shoe Co. Ltd, Wei Hua Shoe Co. Ltd, Win Profile Industries Ltd oraz w sprawie wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 225 z 19.8.2016, s. 52).
- (¹⁸) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1647 z dnia 13 września 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Wietnamu i wyprodukowanych przez Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co. Ltd, Lac Ty Co. Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co. Ltd, Freetrend Industrial Ltd oraz jej spółkę powiązaną Freetrend Industrial A (Vietnam) Co. Ltd, Fulgent Sun Footwear Co. Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co. Ltd, Golden Top Company Co. Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd, Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co. Ltd, oraz w sprawie wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 245 z 14.9.2016, s.16).
- (¹⁹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1731 z dnia 28 września 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu oraz wyprodukowanych przez General Footwear Ltd (Chiny), Diamond Vietnam Co. Ltd i Ty Hung Footgarmex/Footwear Co. Ltd i wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 262 z 29.9.2016, s. 4).
- (²⁰) Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/223 z dnia 17 lutego 2016 r. ustanawiające procedurę oceny niektórych wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych i o indywidualne traktowanie składanych przez producentów eksportujących z Chin i Wietnamu i wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 41 z 18.2.2016, s. 3).
- (²¹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2257 z dnia 14 grudnia 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz wyprodukowanych przez Chengdu Sunshine Shoes Co. Ltd, Foshan Nanhai Shyang Yuu Footwear Ltd i Fujian Sunshine Footwear Co. Ltd i wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 340I z 15.12.2016, s. 1).
- (²²) sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques przeciwko Radzie, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85.
- (²³) Ze względu na poufność informacji nazwy przedsiębiorstw zostały zastąpione numerami. Przedsiębiorstwa 1 – 3 zostały objęte rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/1731, o którym mowa w motywie (20), podczas gdy przedsiębiorstwa 4 – 6 zostały objęte rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2257, o którym mowa w motywie (24). Przedsiębiorstwa, których dotyczy niniejsze rozporządzenie otrzymały kolejne numery, tj. 7 – 25.
- (²⁴) Przedsiębiorstwa Wolverine Europe BV, Wolverine Europe Limited i Damco Netherlands BV w swojej odpowiedzi dotyczącej dokumentu zawierającego ujawnienie ogólnych ustaleń odniosły się do uwag przedstawionych przez FESI i EBFC.

- (²⁵) Sprawa T-192/08, Transnational Company Kazchrome i ENRC Marketing przeciwko Radzie, [2011] Rec. II-07449, pkt 298. Wyrok został utrzymany w mocy w postępowaniu odwoławczym, zob. wyrok w sprawie C-10/12 P Transnational Company Kazchrome i ENRC Marketing przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2013:865.
- (²⁶) Sprawa T-255/01 Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures and Zhejiang Sunlight Group przeciwko Radzie, [2003] Rec. II-04741, pkt 60.
- (²⁷) Zawiadomienie o wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych (Dz.U. C 82 z 16.3.2011, s. 4).
- (²⁸) Termin ten znajduje się obecnie w art. 103 ust. 1 i 121 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).
- (²⁹) Wyrok z 2009 r. w sprawie C-373/07 P Mebrom przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-00054, pkt 91–94;
- (³⁰) Zob. dokument roboczy służb Komisji Zgodność z wyrokami Trybunału Sprawiedliwości z 2 lutego 2012 r. w sprawie C-249/10 P Brosmann i z 15 listopada 2012 r. w sprawie C-247/10P Zhejiang Aokang dołączony do wniosku w sprawie rozporządzenia wykonawczego nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd i Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd, /* SWD/2014/046 final, motywy 45–48.
- (³¹) sprawa C-382/09 Stils Met, Rec.[2010] ECR I-09315, pkt 42–43. Kod TARIC, na przykład, który jest również używany jako narzędzie do zapewnienia przestrzegania środków ochrony handlu, znajduje swoje źródło w art. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).
- (³²) Sprawa C-239/99 Nachi Europe, Rec. [2001] ECR I-01197, pkt 29.
- (³³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 37/2014 z dnia 15 stycznia 2014 r. zmieniającego niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków (Dz.U. L 18 z 21.1.2014, s. 1).
- (³⁴) Sprawa 270/84 Licata przeciwko ESC, Rec. 1986, s. 2305, pkt 31; sprawa C-60/98 Butterfly Music przeciwko CEDEM, Rec. 1999, s. I-3939, pkt 24; sprawa 68/69 Bundesknappschaft v Brock, Rec. 1970, s. 171, pkt 6; sprawa 1/73 Westzucker GmbH przeciwko Einfuhr und Vorratsstelle für Zucker, Rec. 1973, s. 723, pkt 5; sprawa 143/73 SOPAD przeciwko FORMA a.o., Rec. 1973, s. 1433, pkt 8; sprawa 96/77 Bauche, Rec. 1978, s. 383, pkt 48; sprawa 125/77 KoninklijkeScholten-Honig NV przeciwko Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten, Rec. 1978, s. 1991, pkt 37; sprawa 40/79 P przeciwko Komisji, Rec. 1981, s. 361, pkt 12; Sprawa T-404/05 Grecja przeciwko Komisji, Rec. 2008, s. II-272, pkt 77; sprawa C-334/07 P Komisja przeciwko Freistaat Sachsen, Zb.Orz. 2008, s. I-9465, pkt 53.
- (³⁵) Sprawa T-176/01 Ferriere Nord przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2004, s. II-3931, pkt 139; C-334/07 P.
- (³⁶) Dz.U. C 166 z 7.7.2005, s. 14.
- (³⁷) Sprawa C-169/95 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1997, s. I-135, pkt 51 do 54; sprawy połączone T-116/01 i T-118/01 P&O European Ferries (Vizcaya) SA przeciwko Komisji, Rec. 2003, s. II-2957, pkt 205.
- (³⁸) Wyrok w sprawie C-34/92 GruSa Fleisch przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas, Rec. 1993, s. I-4147, pkt 22. Takie samo lub podobne sformułowanie znajduje się na przykład w wyroku w sprawach połączonych od 212 do 217/80 Meridionale Industria Salumi u.đ., Rec. 1981, s. 2735, pkt 9 i 10; sprawa 21/81 Bout, Rec. 1982, s. 381, pkt 13; sprawa T-42/96 Eyckeler & Malt przeciwko Komisji, Rec. 1998, s. II-401, pkt 53 oraz 55–56; sprawa T-180/01 Euroagri przeciwko Komisji, Rec. 2004, s. II-369, pkt 36 do 37.
- (³⁹) Sprawa C-337/88 Società agricola fattoria alimentare (SAFA), Rec. 1990, s. I-1, pkt 13.
- (⁴⁰) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 301 z 31.10.2006, s. 1) ten kod CN zostaje zastąpiony w dniu 1 stycznia 2007 r. kodami CN ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 oraz ex 6403 99 05.
- (⁴¹) Zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1719/2005 z dnia 27 października 2005 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 286 z 28.10.2005, s. 1). Zakres produktów jest określany przez połączenie opisu produktu w art. 1 ust. 1 i opisu produktu odpowiadającego kodom CN, rozpatrywanych łącznie.
- (⁴²) Zob. poprzedni przypis
- (⁴³) Odporność na wstrząsy mierzona jest zgodnie z normami europejskimi EN345 lub EN346.
- (⁴⁴) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1549/2006 ten kod CN zostaje zastąpiony w dniu 1 stycznia 2007 r. kodami CN ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 oraz ex 6403 99 05.

ZAŁĄCZNIK I

Kody TARIC dotyczące obuwia o cholewkach ze skóry wyprawionej lub skóry wtórnej, zdefiniowanego w art. 1

a) od dnia 7 października 2006 r.:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 i 6405 10 00 80

b) od dnia 1 stycznia 2007 r.:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 i 6405 10 00 80

c) od dnia 7 września 2007 r.:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 i 6405 10 00 89

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz producentów eksportujących, na których przywóz nakłada się ostateczne cło antydumpingowe

Nazwa producenta eksportującego	Dodatkowy kod TARIC
An Loc Joint Stock Company (Wietnam)	A999
Chang Shin Vietnam Co. Ltd (Dong Nai – Wietnam) i powiązane z nim przedsiębiorstwo Changshin Inc. (Pusan, Korea Południowa)	A999
Chau Giang Company Limited (Haiphong, Wietnam)	A999
Dongguan Texas Shoes Limited Co.	A999
Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd (Foshan– Chiny)	A999
Fujian – Viscap Shoes Co. Ltd (Quanzhou – Chiny)	A999
Lien Phat Company Ltd (Wietnam)	A999
Maystar Footwear Co. Ltd – Chiny (Zhuhai – Chiny) (powiązane z Kingmaker)	A999
Min Yuan (Guangzhou – Chiny) i powiązane przedsiębiorstwa E-Light oraz Golden Chang	A999
Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd (Chiny)	A999
PanYu Leader Footwear Corporation (Guangzhou – Chiny)	A999
Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd (Guangzhou – Chiny)	A999
Qingdao Changshin Shoes Company Limited (Qingdao – Chiny) i powiązane z nim przedsiębiorstwo Changshin Inc. (Pusan – Korea Południowa)	A999
Qingdao Samho Shoes Co. Ltd (Chiny) i przedsiębiorstwo powiązane Samho shoes Co. Ltd (Korea Południowa)	A999
Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd (Qingdao – Chiny)	A999
Qingdao Taes Kwang Shoes Co. Ltd (Chiny) i przedsiębiorstwo powiązane Tae Kwang Industrial Co. (Korea) (powiązane z objętym próbą Taekwang Vina)	A999
Samyang Vietnam Co. Ltd (Ho Chi Minh – Wietnam)	A999
Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd (Wietnam)	A999
Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd (Ho Chi Minh – Wietnam)	A999

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz przedsiębiorstw, w odniesieniu do których zawieszono badanie na podstawie art. 3

ALAMODE

ALL PASS

ALLIED JET LIMITED

ALLIED JET LIMITED C/O SHENG RONG F

AMERICAN ZABIN INTL

AN THINH FOOTWEAR CO. LTD

AQUARIUS CORPORATION

ASIA FOOTWEAR

BCNY INTERNATIONAL INC.

BESCO ENTERPRISE

BEST CAPITAL

BRANCH OF EMPEREOR CO. LTD.

BRENTWOOD FUJIAN INDUSTRY CO. LTD

BRENTWOOD TRADING COMPANY

BROWN PACIFIC TRADING LTD

BUFENG

BULLBOXER

C AND C ACCORD LTD

CALSON INVESTMENT LIMITED

CALZ.SAB SHOES S.R.L.

CARLSON GROUP

CD STAR

CHAOZHOU ZHONG TIAN CHENG

CHINA EVER

CORAL REEF ASIA PACIFIC LTD

CULT DESIGN

DHAI HOAN FOOTWEAR PRODUCTION JOINT STOCK COMPANY

DIAMOND GROUP INTERNATIONAL LTD / YONG ZHOU XIANG WAY SPORTS GOODS LTD

DONG GUAN CHANG AN XIAO BIAN SEVILLA
DONG GUAN HUA XIN SHOES LTD
DONGGUAN QIAOSHENG FOOTWEAR CO
DONGGUAN TA YUE SHOES CO. LTD
DONGGUAN YONGXIN SHOES CO. LTD
EASTERN SHOES COLLECTION CO. LTD
EASY DENSE LIMITED
ENIGMA/MORE SHOES INC.
EVAIS CO. LTD
EVER CREDIT PACIFIC LTD
EVERGIANT
EVERGO ENTERPRISES LTD C/O THUNDER
FH SPORTS AGENCIES LTD
FIJIAN GUANZHOU FOREIGN TRADE CORP.
FOSTER INVESTMENTS INC.
FREEMANSHOES CO. LTD
FU XIANG FOOTWEAR
FUJIAN JINMAIWANG SHOES & GARMENTS PRODUCTS CO. LTD
GERLI
GET SUCCESS LIMITED GLOBE DISTRIBUTING CO. LTD
GOLDEN STEPS FOOTWEAR LTD
GOODMILES
HA CHEN TRADE CORPORATION
HAI VINH TRADING COMP
HAIPHONG SHOLEGA
HANLIN (BVI) INT'L COMPANY LTD C/O
HAPPY THOSE INTERNATIONAL LTD
HAWSHIN
HESHAN SHI HENGYU FOOTWEAR LTD
HIEP TRI CO. LTD

HISON VINA CO. LTD

HOLLY PACIFIC LTD

HUEY CHUEN SHOES GROUP/FUH CHUEN CO. LTD

HUI DONG FUL SHING SHOES CO. LTD

HUNEX

HUNG TIN CO. LTD

IFR

INTER – PACIFIC CORP.

IPC HONG KONG BRANCH LTD

J.C. TRADING LIMITED

JASON FOOTWEAR

JIA HSIN CO. LTD

JIA HUAN

JINJIANG YIREN SHOES CO. LTD

JOU DA

JUBILANT TEAM INTERNATIONAL LTD

JWS INTERNATIONAL CORP.

KAI YANG VIETNAM CO. LTD

KAIYANG VIETNAM CO. LTD

KIM DUCK TRADING PRODUCTION

LEGEND FOOTWEAR LTD, alternatywna pisownia: LEGENT FOOTWEAR LTD

LEIF J. OSTBERG, INC.

LU XIN JIA

MAI HUONG CO. LTD

MARIO MICHELI

MASTERBRANDS

MAYFLOWER

MING WELL INT'L CORP.

MIRI FOOTWEAR INTERNATIONAL, INC.

MIX MODE

MORGAN INT'L CO. LTD C/O Hwashun

NEW ALLIED

NEW FU XIANG

NORTHSTAR SOURCING GROUP HK LTD

O.T. ENTERPRISE CO.

O'LEAR IND VIETNAM CO. LTD, alternatywna pisownia: O'LEER IND. VIETNAM CO. LTD

O'LEER IND. VIETNAM CO. LTD

ONTARIO DC

OSCO INDUSTRIES LTD

OSCO VIETNAM COMPANY LTD

PACIFIC BEST CO., LTD.

PERFECT GLOBAL ENTERPRISES LTD

PETER TRUONG STYLE, INC.

PETRONA TRADING CORP.

PHUOC BINH COMPANY LTD

PHY LAM INDUSTRY TRADING INVESTMENT CORP.

POP EUROPE

POU CHEN P/A POU SUNG VIETNAM CO. LTD

POU CHEN CORP P/A IDEA

POU CHEN CORP P/A YUE YUEN INDUSTRIAL ESTATE

PRO DRAGON INC.

PUIBRIGHT INVESTMENTS LIMITED T/A

PUTIAN LIFENG FOOTWEAR CO. LTD

PUTIAN NEWPOWER INTERNATIONAL T

PUTIAN XIESHENG FOOTWEAR CO.

QUAN TAK

RED INDIAN

RICK ASIA (HONG KONG) LTD

RIGHT SOURCE INVESTMENT LIMITED / VINH LONG FOOTWEAR CO. LTD

RIGHT SOURCE INVESTMENTS LTD

ROBINSON TRADING LTD

RUBBER INDUSTRY CORP. RUBIMEX

SENG HONG SHOES (DONG GUAN) CO. LTD
SEVILLE FOOTWEAR
SHANGHAI XINPINGSHUN TRADE CO. LTD
SHENG RONG
SHENZHEN GUANGYUFA INDUSTRIAL CO. LTD
SHENZHEN HENGGTENGFA ELECTRONI
SHINING YWANG CORP.
SHISHI
SHISHI LONGZHENG IMPORT AND EXPORT TRADE CO. LTD
SHOE PREMIER
SIMONATO
SINCERE TRADING CO. LTD
SINOWEST
SLIPPER HUT & CO
SUN POWER INTERNATIONAL CO. LTD
SUNKUAN TAICHUNG OFFICE/JIA HSIN CO. LTD
SUNNY
SUNNY FAITH CO. LTD
SUNNY STATE ENTERPRISES LTD
TBS
TENDENZA ENTERPRISE LTD
TEXAS SHOE FOOTWEAR CORP.
THAI BINH HOLDING & SHOES MANUFAC.
THANH LE GENERAL IMPORT-EXPORT TRADING COMPANY
THUONG TANG SHOES CO. LTD
TIAN LIH
TONG SHING SHOES COMPANY
TOP ADVANCED ENTERPRISE LIMITED
TRANS ASIA SHOES CO. LTD
TRIPLE WIN

TRULLION INC.

TRUONG SON TRADE AND SERVICE CO. LTD

TUNLIT INTERNATIONAL LTD – SIMPLE FOOTWEAR

UYANG

VIETNAM XIN CHANG SHOES CO.

VINH LONG FOOTWEAR CO. LTD

WINCAP INDUSTRIAL LTD

WUZHOU PARTNER LEATHER CO. LTD

XIAMEN DUNCAN – AMOS SPORTSWEAR CO. LTD

XIAMEN LUXINJIA IMPORT & EXPORT CO.

XIAMEN OCEAN IMP&EXP

XIAMEN UNIBEST IMPORT AND EXPORT CO. LTD

YANGZHOU BAOYI SHOES

YDRA SHOES

YONGMING FOOTWEAR FACTORY

ZHONG SHAN POU SHEN FOOTWEAR COMPANY LTD

ZIGI NEW YORK GROUP

ZAŁĄCZNIK IV

Wykaz producentów eksportujących zgłoszonych Komisji, poddanych już ocenie indywidualnie lub jako część grupy przedsiębiorstw wybranych do próby producentów eksportujących podczas dochodzenia pierwotnego

APACHE FOOTWEAR AND APACHE II FOOTWEAR

FOSHAN CITY NANHAI GOLDEN STEP INDUSTRIAL CO. LTD

GROWTH-LINK TRADING COMPANY LIMITED

JOINT STOCK COMPANY 32

KAI NAN JOINT VENTURE CO. LTD

NIKE (SUZHOU) SPORTS CO. LTD

POU CHEN/POU CHEN VIETNAM ENTERPRISE LTD

POU CHEN CORP P/A POU CHEN VIETNAM ENTERPRISE, LTD

POU CHEN CORPORATION/DONGGUAN YUE YUEN MFR. CO.

POU CHEN CORPORATION/POU YUEN VIETNAM ENTERPRISES LTD

POU CHEN CORPORATION/POUYUEN VIETNAM COMPANY LIMITED

POU CHEN CORPORATION/PT. POU CHEN INDONESIA

POU YUEN/POU YUEN VIETNAM COMPANY LTD/POU YUEN VIETNAM ENTERPRISE LTD

SHOES MAJESTY TRADING COMPANY LTD (VIETNAM)

SKY HIGH TRADING LTD

SUN KUAN (BVI) ENTERPRISES/SUN KUAN J V CO.

SUN SANG KONG YUEN SHOES FACTORY (HUY YANG) CO. LTD

SUNKUAN TAICHUNG OFFICE/SUN KUAN J.V. CO.

TAE KWANG INDUSTRIAL CO. LTD P/A TAE KWANG VINA INDUSTRIAL CO.

YUE GROUP/YUE YUEN

—

ZAŁĄCZNIK V

Wykaz producentów eksportujących zgłoszonych Komisji, poddanych już ocenie indywidualnie albo jako część grupy przedsiębiorstw w kontekście decyzji wykonawczej 2014/149/UE lub odpowiednio rozporządzeń wykonawczych (UE) 2016/1395, (UE) 2016/1647, (UE) 2016/1731 i (UE) 2016/2257

Nazwa producenta eksportującego	Rozporządzenie, w przypadku gdy producent został poddany ocenie
BROOKDALE INVESTMENTS LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1395
WEI HUA SHOE COMPANY LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1395
DIAMOND GROUP INTERNATIONAL LTD/TAI-WAY SPORTS LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1395
DONGGUAN STELLA FOOTWEAR CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1395
HK WEI HUA KIMO	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1395
HO HSING	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1395
HOPEWAY GROUP LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1395
FOSHAN CITY NANHAI QUNRUI FOOTWEAR CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1395
QUN RUI FOOTWEAR	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1395
STELLA INTERNATIONAL LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1395
FENG TAY ENTERPRISES CO. LTD P/A DONA PACIFIC (VIETNAM) CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1647
FENG TAY ENTERPRISES CO. LTD P/A LIFENG FOOTWEAR CORPORATION	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1647
FENG TAY ENTERPRISES CO. LTD P/A VIETNAM DONA STANDARD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1647
FENG TAY ENTERPRISES CO. LTD P/A DONA VICTOR FOOTWEAR CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1647
FENG TAY ENTERPRISES CO. LTD P/A VIETNAM DONA ORIENT CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1647
FULGENT SUNSHINE FOOTWEAR CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1647
GRAND SMARTLY GROUP LTD P/A FREETREND INDUSTRIAL CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1647
KINGFIELD INTERNATIONAL LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1647; Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1731
VIETNAM SHOE MAJESTER CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1647
GENFORT SHOES LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1647; Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1731
FOOTGEARMEX FOOTWEAR CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1731
DIAMOND GROUP INTERNATIONAL LTD/DIAMOND VIETNAM CO LTD. – P.T. HORN MING INDONESIA	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1731

Nazwa producenta eksportującego	Rozporządzenie, w przypadku gdy producent został poddany ocenie
DIAMOND VIETNAM CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1731
FOOTGEARMEX FOOTWEAR CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1731
CAPITAL CONCORD ENTERPRISES LTD P/A FUJIAN SUNSHINE FOOTWEAR CO. LTD SUNNY FOOTWEAR CO. LTD	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/2257
BROSMANN FOOTWEAR (HK) LTD	Decyzja wykonawcza 2014/149/UE
LUNG PAO FOOTWEAR (GUANGZHOU) LTD	Decyzja wykonawcza 2014/149/UE
NOVI FOOTWEAR	Decyzja wykonawcza 2014/149/UE
RISEN FOOTWEAR (HK) CO. LTD	Decyzja wykonawcza 2014/149/UE
SEASONABLE FOOTWEAR (ZHONGSHAN) LTD	Decyzja wykonawcza 2014/149/UE
WENZHOU TAIMA SHOES CO. LTD	Decyzja wykonawcza 2014/149/UE
ZHEJIANG AOKANG SHOES CO. LTD	Decyzja wykonawcza 2014/149/UE

ZAŁĄCZNIK VI

Wykaz przedsiębiorstw, które zgłoszono Komisji i które zostaną poddane ocenie indywidualnie albo jako część grupy przedsiębiorstw w kontekście nadchodzącego wykonania

DAH LIH PUH

EVERVAN GROUP P/A EVA OVERSEAS INTERNATIONAL, LTD

EVERVAN GROUP P/A JIANGXI GUANGYOU FOOTWEAR CO.

LONG SON JOINT STOCK COMPANY

SHING TAK IND. CO. LTD

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/424**z dnia 9 marca 2017 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 marca 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	EG	235,2
	IL	243,7
	MA	93,7
	SN	205,2
	TR	104,7
	ZZ	176,5
0707 00 05	MA	80,2
	TR	182,6
	ZZ	131,4
0709 91 00	EG	97,7
	ZZ	97,7
0709 93 10	MA	51,9
	TR	149,9
	ZZ	100,9
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	49,9
	IL	71,1
	MA	48,0
	TN	57,4
	TR	73,0
	ZZ	59,9
0805 50 10	EG	68,9
	TR	70,0
	ZZ	69,5
0808 10 80	CL	90,0
	CN	135,3
	ZA	86,6
	ZZ	104,0
0808 30 90	AR	124,1
	CL	131,5
	CN	74,5
	ZA	129,2
	ZZ	114,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/425**z dnia 9 marca 2017 r.****w sprawie minimalnej ceny sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku w szóstym częściowym zaproszeniu do składania ofert w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2080**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1240 z dnia 18 maja 2016 r. ustalające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania ⁽²⁾, w szczególności jego art. 32,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/2080 ⁽³⁾ otwarto sprzedaż odtłuszczonego mleka w proszku w drodze procedury przetargowej.
- (2) Na podstawie ofert otrzymanych w ramach szóstego częściowego zaproszenia do składania ofert nie należy ustalać minimalnej ceny sprzedaży.
- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla szóstego częściowego zaproszenia do składania ofert dotyczących sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2080, w przypadku którego termin składania ofert upłynął dnia 7 marca 2017 r., nie ustala się minimalnej ceny sprzedaży.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 marca 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 206 z 30.7.2016, s. 71.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2080 z dnia 25 listopada 2016 r. otwierające sprzedaż odtłuszczonego mleka w proszku w drodze procedury przetargowej (Dz.U. L 321 z 29.11.2016, s. 45).

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2017/426

z dnia 7 marca 2017 r.

w sprawie mianowania członka i zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanych przez Królestwo Danii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając propozycję rządu Danii,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ i (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. W dniu 5 kwietnia 2016 r. decyzją Rady (UE) 2016/552 ⁽⁴⁾ stanowisko członka w miejsce Thomasa KASTRUPA-LARSENA zajął Erik NIELSEN.
- (2) Jedno stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z upływem kadencji Erika NIELSENA.
- (3) Jedno stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z mianowaniem Kirstine BILLE członkiem Komitetu Regionów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowiska w Komitecie Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r., zostają niniejszym mianowane następujące osoby:

- a) na stanowisko członka:
 - Kirstine BILLE, *Deputy Mayor of Syddjurs Municipality*;
- b) na stanowisko zastępcy członka:
 - Kirsten JENSEN, *Deputy Mayor of Hillerød Municipality*.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 marca 2017 r.

W imieniu Rady

L. GRECH

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (UE) 2016/552 z dnia 5 kwietnia 2016 r. w sprawie mianowania członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Królestwo Danii (Dz.U. L 95 z 9.4.2016, s. 12).

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/427**z dnia 8 marca 2017 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą 2012/535/UE w odniesieniu do środków zapobiegających rozprzestrzenianiu się w Unii organizmu *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhrer) Nickle et al. (węgorzek sosnowiec)***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 1482)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 3 zdanie czwarte,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Biorąc pod uwagę krytyczną sytuację związaną z występowaniem węgorza sosnowca w Portugalii i kilka stwierdzeń jego obecności w Hiszpanii, we wrześniu 2014 r. ustanowiono grupę zadaniową złożoną z ekspertów z państw członkowskich z myślą o wsparciu Portugalii w działaniach ograniczających rozprzestrzenianie się węgorza sosnowca oraz Hiszpanii w jego eliminacji na ich terytoriach, przy jednoczesnym zapobieżeniu jego rozprzestrzeniania się w pozostałej części terytorium Unii.
- (2) W dniu 22 czerwca 2016 r. grupa zadaniowa ds. węgorza sosnowca opublikowała sprawozdanie zawierające szereg zaleceń. Ponadto w ramach projektu REPHRAME ⁽²⁾ zdobyto dalszą wiedzę naukową.
- (3) W celu identyfikacji roślin podatnych, wobec których mają być stosowane odnośne środki, należy wprowadzić definicję „roślin dotkniętych pożarem lub burzą”.
- (4) Europejska i Śródziemnomorska Organizacja Ochrony Roślin opracowała międzynarodowe normy dotyczące planów awaryjnych. Aby zapewnić spójność z tymi międzynarodowymi normami ⁽³⁾ oraz zwiększyć przejrzystość i skuteczność planów awaryjnych, przepisy dotyczące planów awaryjnych powinny bardziej szczegółowo określać zadania właściwych organów urzędowych, laboratoriów i podmiotów gospodarczych.
- (5) Biorąc pod uwagę poprawę sytuacji widoczną w wynikach kontroli przeprowadzonych przez Portugalię i Hiszpanię do tej pory, w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych wyniki kontroli przeprowadzanych zgodnie z art. 11 ust. 3 decyzji wykonawczej Komisji 2012/535/UE ⁽⁴⁾ powinny być przedkładane raz w roku, a nie raz w miesiącu. Wyniki działań podjętych na mocy art. 6 i 7 tej decyzji powinny być w stosownych przypadkach przekazywane do dnia 30 kwietnia każdego roku w celu zapewnienia terminowego przedstawiania odpowiednich informacji dotyczących okresu poprzedzającego rozpoczęcie sezonu lotów wektora.
- (6) Zarówno doświadczenia zebrane w Portugalii i Hiszpanii, jak i badania techniczne i naukowe wskazują na to, że wykrycie obecności węgorza sosnowca na sośnie wyglądającej na zdrową jest bardzo mało prawdopodobne, natomiast pobieranie próbek z obciętych pędów, pozostałości po sadzonkach oraz naturalnie występujących resztek, na których widoczne są skutki aktywności owadów-wektorów, może być niezwykle ważne przy wykrywaniu obecności węgorza sosnowca na obszarach, gdzie nie przewiduje się oznak wędnięcia sosen. Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki I i II do decyzji wykonawczej 2012/535/UE.
- (7) Dowody przedstawione przez grupę zadaniową potwierdziły, że pożar lasu w sezonie lotów wektora natychmiast przyciąga wektory z dużych odległości. Wektory są również przyciągane przez pewien czas po pożarze. Natychmiastowe usuwanie i unieszkodliwianie roślin na obszarach dotkniętych pożarem nie zmniejsza przyciągania

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.⁽²⁾ Opracowanie udoskonalonych metod wykrywania, kontroli i eliminacji węgorza sosnowca w ramach wsparcia polityki UE w zakresie zdrowia roślin (REPHRAME) – unijny projekt badawczy nr 265483.⁽³⁾ 2009 OEPP/EPPO, Bulletin OEPP/EPPO Bulletin nr 39, s. 471–474 „Generic elements for contingency plans”.⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/535/UE z dnia 26 września 2012 r. w sprawie środków nadzwyczajnych zapobiegających rozprzestrzenianiu się w Unii organizmu *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhrer) Nickle et al. (węgorzek sosnowiec) (Dz.U. L 266 z 2.10.2012, s. 42).

wektorów, a właściwie może spowodować ryzyko dalszego ich rozprzestrzeniania się. Państwa członkowskie powinny mieć zatem możliwość przeprowadzania ścinki i usuwania roślin podatnych znajdujących się na obszarach dotkniętych pożarem, zanim rozpocznie się kolejny sezon lotów wektora.

- (8) Doświadczenia pokazują, że w celu zapewnienia optymalnego wykorzystania dostępnych zasobów badania w strefach porażenia, o których mowa w pkt 2 załącznika II do decyzji wykonawczej 2012/535/UE, powinny skupiać się na częściach stref porażenia przylegających do stref buforowych, aby można było podejmować kroki mające na celu powstrzymanie rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca poza te części stref porażenia, na których obserwuje się jego występowanie, oraz zapobieżenie jego rozprzestrzeniania się w strefach buforowych.
- (9) Państwa członkowskie mogą zmniejszyć promień obszaru podlegającego wycince z 500 m do 100 m, jeśli, w oparciu o badania przeprowadzone zgodnie z Międzynarodowym Standardem dla Środków Fitosanitarnych FAO nr 4 ⁽¹⁾ oraz z uwzględnieniem zdolności wektorów do rozprzestrzeniania się, nie istnieją dowody obecności węgorka sosnowca na tych częściach terytorium.
- (10) Doświadczenie potwierdziło, iż poddawanie obróbce drewna zidentyfikowanego na obszarze wyznaczonym w trakcie sezonu lotów wektora, zgodnie z wymogami zawartymi w pkt 8 załącznika I oraz pkt 3 lit. c) załącznika II do decyzji wykonawczej 2012/535/UE, może nie zawsze być właściwe, by zapobiec dalszemu rozprzestrzenianiu się węgorka sosnowca w przypadku dłużyc zajętych przez wektory w roku poprzedzającym działania w zakresie badań. Państwo członkowskie może zatem zdecydować o natychmiastowym zniszczeniu takiego drewna na miejscu.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą 2012/535/UE.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmiany w decyzji wykonawczej 2012/535/UE

W decyzji wykonawczej 2012/535/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się lit. h) w brzmieniu:

„h) »roślina dotknięta pożarem lub burzą« oznacza każdą roślinę podatną uszkodzoną w wyniku pożaru lub burzy w sposób umożliwiający wektorowi złożenie jaj.”;

2) art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Plan awaryjny określa, co następuje:

a) specjalną sekcję podsumowującą informacje na temat oceny ryzyka rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca w danym państwie członkowskim, w tym więcej na temat biologii węgorka sosnowca, przewidywanych oznak jego obecności, dotkniętych żywicieli, a także metod jego wykrywania, głównych dróg przedostawiania się i dalszego rozprzestrzeniania, łącznie z zaleceniami dotyczącymi sposobu na zmniejszenie ryzyka jego przedostawiania, zadamawiania i rozprzestrzeniania się;

b) role i obowiązki organów zaangażowanych w realizację planu w przypadku oficjalnie potwierdzonej obecności węgorka sosnowca lub jej podejrzenia, a także strukturę dowodzenia i procedury dotyczące koordynacji działań podejmowanych przez właściwe organy rządowe, inne organy publiczne, podmioty upoważnione lub zaangażowane osoby fizyczne, laboratoria i podmioty gospodarcze;

c) warunki dostępu właściwych organów rządowych do lokali podmiotów gospodarczych i innych osób;

⁽¹⁾ Sekretariat Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin (1995 r.), Międzynarodowy Standard dla Środków Fitosanitarnych nr 4: Wymogi dotyczące ustanawiania obszarów wolnych od szkodników.

- d) warunki dostępu właściwych organów urzędowych, w razie potrzeby, do laboratoriów, wyposażenia, personelu, zewnętrznej wiedzy specjalistycznej i zasobów niezbędnych do szybkiego i skutecznego zwalczania lub, w stosownych przypadkach, ograniczenia rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca;
- e) środki, które należy wprowadzić, dotyczące poinformowania Komisji, pozostałych państw członkowskich, odnośnych podmiotów gospodarczych i opinii publicznej o obecności węgorka sosnowca oraz o wprowadzonych przeciw niemu środkach, w przypadku urzędowego potwierdzenia jego wystąpienia;
- f) mechanizmy rejestrowania ustaleń dotyczących wystąpienia węgorka sosnowca;
- g) protokoły opisujące metody oględzin, pobierania próbek i przeprowadzania analiz laboratoryjnych;
- h) procedury i osoby odpowiedzialne za ramy koordynacyjne z sąsiednimi państwami członkowskimi oraz, w stosownych przypadkach, z sąsiednimi państwami trzecimi.

Treść planu awaryjnego uwzględnia ryzyko, jakie określony organizm stanowi dla danego państwa członkowskiego.”;

3) art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim, do dnia 30 kwietnia każdego roku, sprawozdanie z wyników środków wprowadzonych na podstawie art. 6 i 7 między dniem 1 kwietnia poprzedniego roku i 31 marca roku komunikatu.

Sprawozdanie to zawiera wszystkie następujące elementy:

- a) liczbę i rozmieszczenie przypadków występowania węgorka sosnowca, w tym mapy wskazujące położenie kolejno strefy porażenia i strefy buforowej;
- b) liczbę zidentyfikowanych roślin martwych, roślin w słabej kondycji zdrowotnej lub dotkniętych pożarem lub burzą, z wyszczególnieniem liczby roślin, które zostały całkowicie zniszczone wskutek pożarów lasów lub burz;
- c) liczbę roślin martwych, roślin w słabej kondycji zdrowotnej lub dotkniętych pożarem lub burzą, z których pobrano próbki;
- d) liczbę próbek pobranych z roślin martwych, roślin w słabej kondycji zdrowotnej lub dotkniętych pożarem lub burzą i zbadanych pod kątem obecności węgorka sosnowca;
- e) liczbę próbek z pozytywnym wynikiem analizy na obecność węgorka sosnowca;
- f) liczbę roślin martwych, roślin w słabej kondycji zdrowotnej lub dotkniętych pożarem lub burzą, które zostały wyeliminowane, z wyszczególnieniem liczby roślin zidentyfikowanych przed rozpoczęciem odnośnego okresu;
- g) liczbę i położenie pułapek oraz okres monitorowania, a także liczbę schwytanych wektorów, odnośne gatunki, liczbę wektorów zbadanych na obecność węgorka sosnowca, liczbę wektorów zbadanych na obecność węgorka sosnowca kolejno w strefach buforowych i strefach porażenia, w tym liczbę próbek z pozytywnym wynikiem analizy na obecność węgorka sosnowca, jeśli takie istnieją.

Państwa członkowskie gromadzą informacje, o których mowa w lit. b) i f) w następujących okresach: od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca, od dnia 1 kwietnia do dnia 31 października i od dnia 1 listopada do dnia 31 grudnia roku poprzedniego oraz od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca roku komunikatu.

Przedkładając informacje, państwa członkowskie odwołują się do odnośnego okresu ich gromadzenia.”;

4) art. 11 ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie, do dnia 30 kwietnia każdego roku, o czasie i wynikach kontroli, o których mowa w ust. 1 i 2, przeprowadzonych w roku poprzednim.”;

5) w załącznikach I i II wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 marca 2017 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach do decyzji wykonawczej 2012/535/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Po wycince z wszystkich martwych roślin, roślin w słabej kondycji zdrowotnej oraz roślin wyglądających na zdrowe, wybranych w oparciu o ryzyko rozprzestrzenienia się węgorka sosnowca w danym przypadku, pobiera się próbki. Próbkę pobiera się z kilku części każdej rośliny, w tym z korony, a szczególnie z tych części, na których widoczne są skutki aktywności owadów-wektorów. Próbkę pobiera się również z obciętych pędów, pozostałości po sadzonkach oraz naturalnie występujących resztek, na których widoczne są skutki aktywności owadów-wektorów i które znajdują się na części obszarów wyznaczonych, gdzie nie przewiduje się oznak wędnięcia roślin podatnych lub przewiduje się je na późniejszym etapie. Wszystkie te próbki są analizowane na obecność węgorka sosnowca.”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli zastosowanie ma pkt 3, wszystkie rośliny podatne znajdujące się w odległości od 100 m do 500 m od roślin podatnych, w których stwierdzono obecność węgorka sosnowca i które wyłączono z wycinki, powinny być sprawdzane przed, w trakcie i po zakończeniu sezonu lotów wektorów pod kątem oznak lub objawów wskazujących na obecność węgorka sosnowca.

W przypadku stwierdzenia takich oznak lub objawów z rośliny pobiera się próbki i analizuje je pod kątem obecności węgorka sosnowca. Próbkę pobiera się z kilku części roślin podatnych, w tym z korony. Zainteresowane państwo członkowskie w trakcie sezonu lotów przeprowadza szczegółowe badania wektorów w drodze pobierania i analizy próbek tych wektorów pod kątem obecności węgorka sosnowca.

Środki te obowiązują do momentu zakończenia zwalczania, jak przewidziano w art. 6 ust. 1, lub do momentu podjęcia decyzji o zastosowaniu środków powstrzymujących rozprzestrzenianie, jak przewidziano w art. 7 ust. 1.”;

c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli państwo członkowskie posiada dowody, iż wektor nie był obecny na jego terytorium przez ostatnie trzy lata, w oparciu o badania na obecność wektora przeprowadzone zgodnie z Międzynarodowym Standardem dla Środków Fitosanitarnych FAO nr 4 (*) z uwzględnieniem zdolności wektorów do rozprzestrzeniania się, minimalny promień strefy bezpośredniej wynosi 100 m wokół każdej rośliny podatnej, w której stwierdzono obecność węgorka sosnowca.

Dowody te wymienia się w komunikacie, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

(*) Sekretariat Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin (1995), Międzynarodowy Standard dla Środków Fitosanitarnych nr 4: Wymogi dotyczące ustanawiania obszarów wolnych od szkodników.”;

d) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zarówno w trakcie sezonu lotów wektorów, jak i poza nim państwa członkowskie prowadzą badania roślin podatnych na obszarach wyznaczonych w drodze inspekcji, pobierania i analizy próbek tych roślin oraz wektora na obecność węgorka sosnowca. Przeprowadzają także badania wektorów węgorka sosnowca w czasie ich sezonu lotów. W trakcie tych badań szczególną uwagę zwraca się na rośliny podatne, które są martwe, w słabej kondycji zdrowotnej bądź dotknięte pożarem lub burzą. Próbkę z roślin podatnych pobiera się z kilku części każdej rośliny, w tym z korony. Przeprowadza się również badania obciętych pędów, pozostałości po sadzonkach, naturalnie występujących resztek, na których widoczne są skutki aktywności owadów-wektorów i które znajdują się na części obszarów wyznaczonych, gdzie nie przewiduje się oznak wędnięcia roślin podatnych lub przewiduje się je z opóźnieniem. Intensywność badań w promieniu 3 000 m wokół każdej rośliny podatnej, w przypadku której stwierdzono obecność węgorka sosnowca, jest co najmniej cztery razy wyższa niż na obszarze od 3 000 m od tej rośliny do zewnętrznej granicy strefy buforowej.”;

e) w pkt 7 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„7. Państwa członkowskie identyfikują i wycinają na obszarze wyznaczonym wszystkie rośliny podatne, w których stwierdzono obecność węgorka sosnowca, a także rośliny martwe, w słabej kondycji zdrowotnej bądź dotknięte pożarem lub burzą. Państwa członkowskie usuwają i niszczą rośliny poddane wycince oraz pozostałości dłużycy, podejmując wszelkie konieczne środki ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca i jego wektora do zakończenia wycinki. Przestrzegają przy tym następujących warunków.”;

f) w pkt 8 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli państwo członkowskie uzna za niewłaściwe okorowanie roślin, potraktowanie ich środkiem owadobójczym skutecznym przeciw wektorowi czy pokrycie ich siatką na owady nasączoną takim środkiem, nieokorowane drewno należy niezwłocznie zniszczyć na miejscu.

Odpady drewniane powstałe w trakcie wycinki roślin podatnych, które są pozostawiane na miejscu, oraz nieokorowane drewno, które jest niszczone na miejscu, rąbie się na kawałki o grubości i szerokości mniejszej niż 3 cm.”;

g) dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a. Na zasadzie odstępstwa od pkt 7 lit. b) w przypadku gdy państwo członkowskie uzna za niewłaściwe wycinkę i usunięcie roślin podatnych dotkniętych pożarem lub burzą w sezonie lotów wektora, zainteresowane państwo członkowskie może podjąć działania związane z wycinką i usunięciem tych roślin przed rozpoczęciem kolejnego sezonu lotów.

Bez uszczerbku dla pkt 6 zainteresowane państwo członkowskie w trakcie sezonu lotów przeprowadza szczegółowe badania na obszarach dotkniętych pożarem lub burzą w drodze pobierania i analizy próbek wektorów pod kątem obecności węgorka sosnowca; w przypadku potwierdzenia jego obecności przeprowadza badania roślin podatnych znajdujących się w okolicy w drodze inspekcji, pobierania i analizy próbek tych roślin, które wykazują oznaki lub objawy wskazujące na obecność węgorka sosnowca lub jego wektorów.”;

2) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie przeprowadzają coroczne badania roślin podatnych i wektora w strefach porażenia w drodze inspekcji, pobierania i analizy próbek tych roślin i wektora na obecność węgorka sosnowca. W trakcie tych badań szczególną uwagę zwraca się na rośliny podatne, które są martwe, w słabej kondycji zdrowotnej bądź dotknięte pożarem lub burzą. Badania koncentruje się na częściach stref porażenia przylegających do stref buforowych w celu ich ochrony. Państwa członkowskie dokonują wycinki wszystkich roślin podatnych, w których wykryto obecność węgorka sosnowca, i usuwają oraz unieszkodliwiają te rośliny i pozostałości dłużycy, podejmując wszelkie niezbędne środki ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca i jego wektorów.”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie podejmują następujące środki w strefach buforowych:

a) w trakcie sezonu lotów wektora i poza nim państwa członkowskie przeprowadzają badania roślin podatnych w strefach buforowych w drodze inspekcji, pobierania i analizy próbek tych roślin i wektora na obecność węgorka sosnowca. Przeprowadzają także badania wektorów węgorka sosnowca w czasie ich sezonu lotów. W trakcie tych badań szczególną uwagę zwraca się na rośliny podatne, które są martwe, w słabej kondycji zdrowotnej bądź dotknięte pożarem lub burzą oraz na wektory znajdujące się na obszarach, na których obecność węgorka sosnowca jest prawdopodobna lub na których przewiduje się opóźnione objawy jego obecności. Próbkę z roślin podatnych pobiera się z kilku części każdej rośliny, w tym z korony. Przeprowadza się również badania obciętych pędów, pozostałości po sadzonkach, naturalnie występujących resztek, na których widoczne są skutki aktywności owadów-wektorów i które znajdują się na części obszarów wyznaczonych, gdzie nie przewiduje się oznak wędnięcia roślin podatnych;

b) państwa członkowskie, na terenie całej danej strefy buforowej, identyfikują i poddają wycince wszystkie rośliny podatne, które są martwe, w słabej kondycji zdrowotnej bądź dotknięte pożarem lub burzą. Państwa członkowskie usuwają i unieszkodliwiają rośliny wycięte i pozostałości dłużycy, podejmując wszelkie niezbędne środki ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się węgorka sosnowca i jego wektora przed i podczas wycinki, przestrzegając następujących warunków:

(i) rośliny podatne zidentyfikowane poza sezonem lotów wektora są, przed następnym sezonem lotów, wycinane i niszczone na miejscu, przemieszczane pod kontrolą urzędową do strefy porażenia lub usuwane. W tym ostatnim przypadku drewno i kora tych roślin są albo poddawane obróbce, jak określono w sekcji 1 pkt 2 lit. a) załącznika III, albo przetwarzane, jak określono w sekcji 2 pkt 2 lit. b) załącznika III;

(ii) rośliny podatne zidentyfikowane w sezonie lotów wektora są niezwłocznie wycinane i niszczone na miejscu, przemieszczane pod kontrolą urzędową do strefy porażenia lub usuwane. W tym ostatnim przypadku drewno i kora tych roślin są albo poddawane obróbce, jak określono w sekcji 1 pkt 2 lit. a) załącznika III, albo przetwarzane, jak określono w sekcji 2 pkt 2 lit. b) załącznika III.

Z roślin podatnych poddanych wycince, innych niż rośliny całkowicie zniszczone przez pożary lasów, są pobierane próbki, które są analizowane na obecność węgorka sosnowca, zgodnie ze schematem pobierania próbek, który jest w stanie z 99-procentową wiarygodnością potwierdzić, że obecność węgorka sosnowca w tych roślinach podatnych jest na poziomie mniejszym niż 0,02 %.

Na zasadzie odstępstwa od pkt (ii), w przypadku gdy państwo członkowskie uzna wycinkę i usunięcie roślin podatnych dotkniętych pożarem lub burzą zidentyfikowanych w trakcie sezonu lotów za niewłaściwe, zainteresowane państwo członkowskie może podjąć działania związane z wycinką i usunięciem tych roślin przed rozpoczęciem kolejnego sezonu lotów. Podczas takiej wycinki i usuwania odnośne rośliny są niszczone na miejscu lub eliminowane, a ich drewno i kora są poddawane odpowiedniej obróbce, zgodnie z sekcją 1 pkt 2 lit. a) załącznika III, lub przetwarzane, zgodnie z sekcją 2 pkt 2 lit. b) załącznika III. Jeśli odstępstwo to ma zastosowanie, bez uszczerbku dla lit. a), zainteresowane państwo członkowskie w trakcie sezonu lotów przeprowadza szczegółowe badania na obszarach dotkniętych pożarem lub burzą w drodze pobierania i analizy próbek wektorów pod kątem obecności węgorka sosnowca; w przypadku potwierdzenia jego obecności przeprowadza bardziej szczegółowe badania roślin podatnych znajdujących się w okolicy w drodze inspekcji, pobierania i analizy próbek tych roślin, które wykazują oznaki lub objawy wskazujące na obecność węgorka sosnowca;

- c) w odniesieniu do drewna podatnego zidentyfikowanego w strefie buforowej w sezonie lotów wektora, o czym mowa w lit. b), państwa członkowskie okorowują wycięte dłuższe roślin podatnych lub traktują je środkiem owadobójczym skutecznym przeciw wektorom albo pokrywają je siatką na owady nasączoną takim środkiem natychmiast po wycince.

Po okorowaniu, obróbce lub pokryciu siatką drewno podatne jest, pod nadzorem urzędowym, niezwłocznie przemieszczane do miejsca składowania lub do uprawnionego zakładu obróbki. Drewno, które nie zostało okorowane, jest niezwłocznie, w miejscu składowania lub w uprawnionym zakładzie obróbki, ponownie traktowane środkiem owadobójczym skutecznym przeciw wektorowi lub pokrywane siatką na owady nasączoną takim środkiem.

Odpady drewniane powstałe w trakcie wycinki roślin podatnych, które są pozostawiane na miejscu, są rąbane na kawałki o grubości i szerokości mniejszej niż 3 cm.

Na zasadzie odstępstwa od pierwszego akapitu, jeżeli państwo członkowskie uzna okorowanie roślin, potraktowanie ich środkiem owadobójczym skutecznym przeciw wektorowi czy pokrycie ich siatką na owady nasączoną takim środkiem za niewłaściwe, nieokorowane drewno należy niezwłocznie zniszczyć na miejscu. Jeśli odstępstwo to ma zastosowanie, odpady drewniane powstałe w trakcie wycinki roślin podatnych, które są pozostawiane na miejscu, oraz nieokorowane drewno, które jest niszczone na miejscu, są rąbane na kawałki o grubości i szerokości mniejszej niż 3 cm.”.

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 173 z 12 czerwca 2014 r.)

1. Strona 421, art. 34 ust. 9 akapit pierwszy:

zamiast: „EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących przekazywania informacji zgodnie z ust. 3, 4, 5 i 7.”,

powinno być: „EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących przekazywania informacji zgodnie z ust. 2, 3, 4, 5 i 7.”.

2. Strona 423, art. 35 ust. 12 akapit pierwszy:

zamiast: „EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących przekazywania informacji zgodnie z ust. 3, 4, 7 i 10.”,

powinno być: „EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących przekazywania informacji zgodnie z ust. 2, 3, 4, 7 i 10.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL